
DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 159

I Legislatura

Any 1984 (primer període)

Presidència
del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 80
tinguda dijous 16 de febrer de 1984

Sessió Plenària núm. 81
Primera reunió,
tinguda dijous 16 de febrer de 1984

SUMARI

Sessió Plenària núm. 80

La sessió s'obre a un quart i mig d'onze del matí.

S'entra en el primer i únic punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió, que és la discussió i votació sobre la proposta de resolució perquè el Parlament interposi recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 44/1983, del 28 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 1984. La presenta el Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 5212).

Intervenien els Diputats I. Srs. Pedrós, del G. p. de Centristes (p. 5214), Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5214), H. Sr. Armet, del G. Socialista (p. 5215), i I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5218).

Es posa a votació la damunt dita Proposta i es rebutja per 34 vots a favor, cap en contra i 71 abstencions (p. 5219).

S'aixeca la sessió a un quart i cinc minuts de dotze del matí.

Sessió Plenària núm. 81

La sessió s'obre a tres quarts i mig de dotze del migdia.

El primer punt de l'ordre del dia és el Projecte de Llei de fires comercials. El presenta l'H. Sr. Conseller de Comerç i Turisme (p. 5220).

Es posa a votació el susdit **Projecte** i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 5221).

En el torn d'explicació de vot intervenen els Diputats I. Srs. Puig, del G. Mixt (p. 5221), Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5222), Manuel-Rimbau, del G. p. de Centristes (p. 5222), Cigarrán, del G. Socialista (p. 5222), Planellas, del G. p. del PSUC (p. 5223), i la Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5224).

El segon punt és el **Projecte de Llei de coordinació de policies locals a Catalunya**. El presenta l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 5224).

El Diputat I. Sr. Casares, del G. Socialista, retira una **esmena a l'article 1** (p. 5226).

El M. H. Sr. President comunica que el Diputat I. Sr. Sánchez, del G. Mixt, que és absent, ha fet saber que retira totes les seves **esmenes** (p. 5226).

Es posen a votació l'**article 1**, l'**article 2** i l'**article 3, apartats a) i b)** i s'aproven per 102 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 5226).

El Diputat I. Sr. Casares, del G. Socialista, defensa una **esmena a la lletra c) de l'article 3** (p. 5226). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Camp i Batalla, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5227).

Es posa a votació la susdita **esmena** i es rebutja per 44 vots a favor, 56 en contra i 2 abstencions (p. 5227).

El text del **Dictamen** per a la lletra c) s'aprova per 56 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions (p. 5227).

La resta del text del **Dictamen** per a l'**article 3**, és a dir, les lletres d), e), f) i g) de l'**apartat 1** i l'**apartat 2**, s'aproven per 100 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 5227).

Es posa a votació l'**article 4** i s'aprova per 100 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 5227).

El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, defensa una **esmena a l'article 5** (p. 5227).

L'I. Sr. Secretari Segon llegeix una **esmena transaccional a l'apartat 2 d'aquest article**, que porta la signatura dels Grups Socialista, del PSUC i de Convergència i Unió (p. 5228).

Intervé el Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5228).

Es posa a votació l'**esmena** d'Esquerra Republicana i es rebutja per 11 vots a favor, 87 en contra i 2 abstencions (p. 5228).

Es posa a votació la susdita **esmena transaccional** i s'aprova per 87 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 5228).

El Diputat I. Sr. Casares, del G. Socialista, defensa una **esmena a l'apartat primer de l'article 5** (p. 5228). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Camp i Batalla, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5229).

Es posa a votació l'**esmena** del G. Socialista i es rebutja per 34 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions (p. 5229).

Es posa a votació el text del **Dictamen** per a l'**apartat primer** i s'aprova per 60 vots a favor, cap en contra i 37 abstencions (p. 5229).

Es posen a votació l'**article 6** i la **Disposició Final** i s'aproven per 95 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 5229).

El Diputat I. Sr. Camp i Batalla, del G. p. de Convergència i Unió, retira un **vot particular al Preàmbul** (p. 5229).

Es posa a votació el **Preàmbul** i el **Títol de la Llei** i s'aproven per 96 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 5230).

En el torn de les explicacions de vot intervenen els Diputats I. Srs. Luna, del G. p. de Centristes (p. 5230), Valentín-Fernández, del G. p. del PSUC (p. 5230), Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5230), Planasdemunt, del G. Mixt (p. 5231), Casares, del G. Socialista (p. 5232), i Camp i Batalla, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5232).

El punt següent de l'ordre del dia és el **Projecte de Llei de creació de l'Institut Nacional d'Educació Física com a organisme autònom**.

L'I. Sr. Secretari Segon llegeix una **esmena a l'article 3** signada per tots els Grups parlamentaris (p. 5233).

El M. H. Sr. President fa una proposta en relació amb aquesta **esmena**, que és acceptada per assentiment (p. 5233).

Es posen a votació els **articles 1 i 2** i s'aproven per unanimitat dels presents (p. 5233).

La sessió se suspèn a dos quarts i mig de dues del migdia i es reprèn a un quart i onze minuts de sis de la tarda.

Hom continua tractant del **Projecte de Llei de Creació de l'Institut Nacional d'Educació Física com a organisme autònom** (p. 5233).

L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura d'una **esmena tècnica** presentada a l'**article 3** per tots els Grups (p. 5234).

Es posa a votació l'**article 3** del text del **Dictamen**, amb l'**esmena tècnica** incorporada, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 5234).

Es posa a votació l'**article 4** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 5234).

El Diputat I. Sr. Terradellas pren la paraula per tractar de les **esmenes núms. 1, 2, 4 i 5**, del G. Socialista, fetes al text del **Dictamen** (p. 5234).

Un cop sotmesos a votació els **articles 5, 6, 7 i 8** del text del **Dictamen** són aprovats per unanimitat dels presents (p. 5235).

El Diputat I. Sr. Planellas intervé per defensar una **esmena** presentada pel G. p. del PSUC a l'**article 9** (p. 5235).

Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Garrell, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5236).

Es posa a votació l'**esmena a l'apartat primer de l'article 9**, presentada pel G. Socialista, la qual és rebutjada per 33 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 5236).

Es posa a votació l'**esmena a l'article 9** presentada pel G. p. del PSUC, la qual és rebutjada per 34 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 5236).

Es posen a votació els **articles 9, 10 i 11**, la **Disposició Transitòria** i la **Disposició Final** del text del **Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 5236).

S'esdevé un breu diàleg entre el Diputat I. Sr. Casanovas i el M. H. Sr. President (p. 5236).

Es posa a votació una **esmena transaccional a l'article 5** del text del **Dictamen**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 5237).

El Diputat I. Sr. Terradellas, del G. Socialista, pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 5237). Respon el M. H. Sr. President (p. 5237).
El Diputat I. Sr. Hortalà intervé per fer un aclariment (p. 5237).
Es posen a votació l'**Exposició de Motius** i el **títol de la Llei**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 5237).
Per a explicació de vot, prenen la paraula els Diputats I. Srs. Casanovas, pel G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5237); Terradellas, pel G. Socialista (p. 5237), Planellas, pel G. p. del PSUC (p. 5238), Viñals, pel G. Mixt (p. 5238), i Garrell, pel G. p. de Convergència i Unió (p. 5238).
El M. H. Sr. President intervé per proposar una modificació de l'ordre del dia (p. 5239).
Es passa a tractar del punt cinquè de l'ordre del dia: **Projecte de Llei de l'Institut Català del Crèdit Agrari** (p. 5239).
En fa la presentació l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 5239).
Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5242).
Es posa a votació l'**esmena a la totalitat** del dit Projecte de Llei, presentada pel G. p. del PSUC, la qual és rebutjada per 30 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 5243).
El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per anunciar la retirada de les **esmenes núms. 2, 9 i 21** (p. 5243).
El Diputat I. Sr. Roselló, del G. Mixt, pren la paraula per anunciar la retirada de l'**esmena núm. 3** i la presentació d'una **esmena transaccional** (p. 5243).
El Diputat I. Sr. Santiburio intervé per defensar les **esmenes núms. 4 i 11**, presentades pel G. Socialista (p. 5244).
L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura d'una **esmena** signada per tots els G. p. en substitució de l'esmena núm. 5, presentada pel G. p. del PSUC (p. 5244).
El Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per fer un aclariment (p. 5244). Li replica el M. H. Sr. President (p. 5244).
El Diputat I. Sr. Fonolleda intervé tot seguit per a un torn a favor (p. 5244).
Un cop posada a votació l'**esmena núm. 4**, del G. Socialista, és aprovada per unanimitat dels presents (p. 5245).
Es posa a votació la mencionada **esmena transaccional**, la qual també és aprovada per unanimitat dels presents (p. 5245).
Es posen a votació els **articles primer i segon** del text del Dictamen, els quals són aprovats per 66 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions (p. 5245).
El Diputat I. Sr. Roselló, del G. Mixt, pren la paraula per anunciar la retirada de les **esmenes núms. 7, 31, 45, 46 i 48 a l'article 3** (p. 5245).
El Diputat I. Sr. Santiburio, del G. Socialista, intervé per presentar una **esmena tècnica** (p. 5245).
El Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per fer un aclariment (p. 5245).
El Diputat I. Sr. Hortalà intervé per a una qüestió d'ordre (p. 5245).
El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, pren la paraula per defensar una **esmena d'addició a la lletra j) i de supressió de la lletra m) de l'apartat 1 de l'article 3** (p. 5245).
El Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 5246).
L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura d'una **esmena transaccional** suara presentada pel Diputat I. Sr. Roselló, del G. Mixt (p. 5246).
El Diputat I. Sr. Vives pren la paraula per a una qüestió d'ordre i per defensar tot seguit l'**esmena núm. 15 a l'apartat 1 de l'article 3** (p. 5246).
Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5247).
El Diputat I. Sr. Roselló, del G. Mixt, pren la paraula per presentar una **esmena tècnica** (p. 5247).
Es posa a votació l'**esmena núm. 7**, del G. Socialista, a la **lletra b) de l'apartat 1 de l'article 3**, la qual és rebutjada per 28 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 5247).
Es posa a votació l'**esmena núm. 8**, del G. p. d'Esquerra Republicana, a la **lletra b)**, la qual és aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions (p. 5247).
Es posa a votació l'**esmena núm. 11**, del G. Socialista, a la **lletra i)**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 5247).
Es posa a votació l'**esmena núm. 12**, del G. p. del PSUC, a la **lletra a)**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 5247).
Es posa a votació l'**esmena núm. 13**, del G. p. del PSUC, la qual és rebutjada per 9 vots a favor, 46 en contra i 31 abstencions (p. 5248).
Es posa a votació l'**esmena transaccional** que substitueix l'esmena núm. 14, presentada pel Diputat I. Sr. Roselló, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 5248).
Es posa a votació l'**esmena núm. 15**, del G. p. del PSUC, d'**addició de la lletra n)**, la qual és rebutjada per 31 vots a favor, 47 en contra i 10 abstencions (p. 5248).
Es posa a votació el text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 5248).
El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, pren la paraula per anunciar la retirada de les **esmenes núms. 23, 31 i 33**, d'acord amb l'ordenació del text del Dictamen (p. 5248) i fer la defensa de l'**esmena núm. 16 a l'article 4** (p. 5248).
El Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 5248).
Es posa a votació l'**esmena núm. 16**, del G. p. del PSUC, la qual és rebutjada per 25 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 5249).
Es posa a votació l'**article 4**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 5249).
Es posa a votació l'**article 5** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions (p. 5249).
El Diputat I. Sr. Santiburio, del G. Socialista, intervé per anunciar la retirada de les **esmenes núms. 17, 18 i 19** (p. 5249).
El Diputat I. Sr. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana, pren la paraula per anunciar la retirada de l'**esmena núm. 20 a l'article 8**.
Es posen a votació els **articles 6, 7 i 8** del text del Dictamen, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 5249).

El Diputat I. Sr. Roselló, del G. Mixt, intervé per defensar l'esmena núm. 24, a l'article 9 (p. 5249).

Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5249).

L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura d'una esmena transaccional presentada pel G. Socialista i el Diputat I. Sr. Fonolleda, la qual significa la retirada de l'esmena núm. 25 (p. 5249).

Es posa a votació l'esmena núm. 24, presentada pel Diputat I. Sr. Roselló, la qual és rebutjada per 12 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 5250).

Es posa a votació l'esmena transaccional suara mencionada, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 5250).

Un copposats a votació els articles 10, 11, 12, 13 i 14 del text del Dictamen són aprovats per unanimitat dels presents (p. 5250).

El Diputat I. Sr. Roselló, del G. Mixt, intervé per fer la defensa de l'esmena núm. 29 (p. 5250), la qual, sotmesa a votació, és aprovada per unanimitat dels presents (p. 5250).

Es posa a votació el text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 5250).

L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura d'una esmena transaccional, signada pels G. p. Socialista i de Convergència i Unió, a l'article 16, en substitució de l'esmena núm. 30 (p. 5250), la qual esmena transaccional, sotmesa a votació, és aprovada per unanimitat dels presents (p. 5250).

El Diputat I. Sr. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 5250). Respon el M. H. Sr. President (p. 5250).

El Diputat I. Sr. Hortalà pren la paraula per fer la defensa de l'esmena núm. 32 a l'article 17, presentada pel G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5250), la qual, sotmesa a votació, és aprovada per 52 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 5251).

El Diputat I. Sr. Hortalà intervé per a una qüestió d'ordre (p. 5251).

Es posa a votació el text del Dictamen, el qual és aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 5251).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, pren la paraula per anunciar la retirada de l'esmena núm. 34 (p. 5251).

El Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 5251). Respon el M. H. Sr. President (p. 5251).

Es posen a votació la Disposició Transitòria, les Disposicions Finals Primera i Segona, el Preàmbul, el títol i els diversos Títols del Projecte de Llei, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 5251).

Els Diputats I. Srs. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5251), Roselló, del G. Mixt (p. 5252), Luna, del G. p. de Centristes (p. 5253), i Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió, prenen la paraula per a explicació de vot (p. 5253).

Es passa a tractar del punt següent de l'ordre del dia: **Projecte de Llei prorrogant fins al 30 de juny de 1984 l'autorització atorgada a Ferrocarrils de la Generalitat en l'article 12 de la Llei 18/83, del 14 de juliol** (p. 5253), del qual dona lectura l'I. Sr. Secretari Segon (p. 5253).

Es posa a votació el dit Projecte de Llei, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 5254).

Es passa a tractar del punt següent de l'ordre del dia: **Projecte de Llei de suplement de crèdit per atendre els traspassos de serveis penitenciaris** (p. 5254), el qual, sotmès a votació, és aprovat també per unanimitat dels presents (p. 5254).

El M. H. Sr. President intervé per proposar una modificació de l'ordre del dia (p. 5254).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 5254). Li respon el M. H. Sr. President (p. 5254).

La sessió se suspèn a un quart i onze minuts de nou del vespre.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 80

S'obre la sessió a un quart i mig d'onze del matí. Presideix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. Ferret.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, i de Treball.

Ordre del dia

1. Discussió i votació sobre la proposta de resolució perquè el Parlament interposi recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 44/1983, del 28 de desembre, de Presupuestos Generales del Estado para 1984.

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió.

Tal com les senyores i els senyors Diputats han vist per la convocatòria, aquesta sessió és convocada específicament per a la discussió i votació sobre la proposta de resolució presentada per tretze Diputats del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat perquè el Parlament interposi recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 44/1983, de 28 de desembre, de Presupuestos Generales de l'Estat per al 1984.

Comença el debat amb una intervenció d'un representant dels Diputats proposants. En nom dels Diputats proposants té la paraula el Diputat senyor Ribó.

El temps d'intervenció està fixat en quinze minuts, d'acord amb el precedent anterior.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, som en una de les darreres sessions d'aquesta legislatura i ens trobem, segurament, davant de la darrera proposta d'un recurs d'inconstitucionalitat a promoure pel Parlament en contra d'una llei de l'Estat, una llei no pas petita, la Llei General de Presupuestos de l'any 1984. Confiam que sigui de

debò el darrer recurs d'aquesta legislatura, i confiàrem, malauradament potser no amb molta esperança, que fos el darrer recurs també de futures legislatures.

Ahir un professional dels mitjans de comunicació em deia que el nostre Grup portava un conjunt de batalles al capdavant del Parlament en el tema de recursos d'inconstitucionalitat. Nosaltres ja al seu dia —em recordava— vam fer un recurs contra un altre article d'una altra llei de pressupostos, aleshores elaborada i promoguda pel Govern de la UCD —ho dic per desfer malentensos sobre el partidisme o la paternitat dels textos—, i vam ser els que vam iniciar el mecanisme de recurs contra el que s'anomenava la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autonòmic. El nostre Grup continua en la mateixa línia de defensa inequívoca de l'autonomia, i, com deia un Diputat del nostre Grup aquí en el debat de normalització lingüística, quan se'ns demana a qui fem el joc amb aquests recursos i amb aquesta actuació de defensa de l'autonomia, nosaltres només podem respondre, per damunt de qualsevol caràcter partidista del Govern que hi hagi a nivell d'Estat, que fem el joc a Catalunya i al seu autogovern. Nosaltres hem fet un conjunt d'iniciatives per recursos d'inconstitucionalitat, independentment de l'elaboració d'aquelles lleis, sempre a partir d'aquesta defensa de l'autonomia. En concret, avui es planteja la possibilitat de votar a favor d'un recurs que vol que el Tribunal Constitucional es pronunciï sobre l'article 2, paràgraf segon, apartats b) i c), de la Llei General de Pressupostos, en el qual es fixa un límit salarial per a tots els funcionaris, siguin de l'Administració que siguin. Coneixen tots vostès que el límit és el 6,5%, i que caldria diferenciar en el debat el que és el 6,5% del que és que sigui fixat a la Llei de Pressupostos.

Seria fàcil per al Diputat que els parla i en nom del Grup que els parla argumentar en contra del 6,5%. Seria fàcil argumentar sobre l'abisme que avui hi ha entre les previsions del Govern del PSOE a nivell d'Estat, sobre la possible inflació i augment del cost de la vida i la voluntat de fer una política de contenció salarial. I seria encara més fàcil argumentar a cavall del conjunt de mobilitzacions que s'estan produint arreu de l'Estat espanyol, entre altres motius per aquest del límit salarial.

Però nosaltres avui portem aquí no el límit salarial, sinó la forma en què ha estat fixat pel Govern central, i aquest és el tema de clar contingut autonòmic, independentment de la ideologia que sustenti cadascun dels Grups d'aquesta Cambra, independentment de la política econòmica que hagués promogut cadascun dels Grups d'aquesta Cambra en el cas que hagués hagut de fer front als greus problemes a què està fent front el Govern del PSOE a nivell d'Estat.

Estan implicats en aquest tema, com tots vostès saben, l'article 10 de l'Estatut, el que parla de la funció pública; el 9.8, el que parla de règim local; l'article 137 de la Constitució, el principi d'autonomia; el 140, l'autonomia municipal; el 149.1.13, les bases sobre la planificació econòmica, i el 149.1.18, les bases sobre la funció pública. Si vostès volen una expressió molt simple de la possibilitat d'aquest recurs, es tracta de debatre si les nostres competències estan en col·lisió amb una interpretació determinada de les bases de la funció pública i una altra interpretació determinada de les mesures sobre la política econòmica. Val a dir que el Tribunal Constitucional ja ha fallat, amb un precedent, sobre les bases de la funció pública, potser amb una extensió al nostre entendre massa exagerada,

quan ha qualificat de bases la convocatòria de concursos a nivell d'administració local.

Per a nosaltres, coincidint plenament amb el Consell Consultiu de la Generalitat, no són bases el fet de fixar un límit salarial a la Llei General de Pressupostos. No poden ser bases de la funció pública que es posi aquest límit per als funcionaris de l'autonomia a la Llei de Pressupostos. Fixar un increment retributiu que està a la mercè de les variacions de l'economia de cada any no pot ser considerat mai un tema bàsic de la legislació de l'Estat. No és, doncs, al nostre entendre, ni base ni règim jurídic; per tant, no hi cabria la primera argumentació.

Semblaria que el Consell Consultiu —i aquí ve una part de discrepància del nostre Grup amb l'opinió d'aquest organisme— podria acceptar que des del punt de vista del planejament econòmic hi hauria un motiu per fixar en la Llei de Pressupostos un límit...; però, rectifico, per fixar un límit a l'increment salarial, no a la Llei de Pressupostos.

Per a nosaltres, acceptar aquesta posició que en part defensa aquell organisme en el seu dictamen seria admetre una tesi expansiva del que se n'han dit les competències verticals, les competències de caràcter macroeconòmic de l'Estat. Si acceptem aquesta tesi, es podria arribar a paralyzar l'Estat de les Autonomies —i vaig a donar un exemple que afecta de ple aquesta Cambra, el nostre actual Consell Executiu i el seu President.

Si nosaltres acceptem que les competències verticals poden entrar en el planejament econòmic —a través del planejament econòmic, en les autonomies—, s'està qüestionant sobre la mateixa existència de les Comunitats Autònomes, perquè elles de *per se* generen efectes econòmics. Es podria determinar, per exemple —i sé que dono un exemple de caricatura—, sota aquest mateix principi, el sou del President de la Generalitat de Catalunya o el sou dels seus Consellers, a través d'una mateixa argumentació, que seria l'extensió —ho he dit— abusiva i caricaturesca d'argumentació de les competències verticals.

Però, per a nosaltres, aquest argument queda reforçat per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i voldríem que es recollís aquesta argumentació en cas que es votés a favor d'aquest recurs. L'Estatut d'Autonomia diferencia de manera molt clara quines competències són les que han de respectar la problemàtica i la política verticals per l'Estat i quines no ho són; l'Estatut d'Autonomia de Catalunya reserva en un article —l'article 12, els ho recordo— aquelles competències que estan subjectes a la planificació econòmica i, per tant, estan subjectes a aquesta competència vertical per l'Estat. Però no és el cas ni de l'article 9 ni de l'article 10, ni està tampoc expressat en l'article 149 de la Constitució.

Per tant, per a nosaltres no són bases, i tampoc no seria vàlid que apareguessin amb aquests límits a la Llei de Pressupostos, ni —per nosaltres— en cap altra llei; aquí hi ha el matis de diferència respecte a l'opinió d'aquell organisme. No és admissible, des d'una defensa inequívoca de les autonomies, que un tema retributiu que varia cada any sigui fixat en una llei de l'Estat.

Per tant, per a nosaltres hi ha un cas claríssim d'inconstitucionalitat; un cas claríssim d'inconstitucionalitat que ens porta a proposar en aquesta Cambra que es voti a favor d'aquest recurs.

Val a dir, finalment, que el Consell Consultiu ha anat més lluny que nosaltres en haver analitzat la Llei de Pressupostos i haver detectat en l'article 13.2 la possibilitat també d'inconsti-

tucionalitat. És el tracte de la tutela financera, és el tema —perdó— de la tutela financera, és el tema de les competències de règim local sobre aquesta tutela. Per a nosaltres, això és correctíssim, i ens afegim a l'argumentació del Consell —que no he utilitzat en la meua intervenció perquè no venia en la petició originària— perquè la votació s'estengui a aquest article 13, apartat 2.

Per tant, senyores i senyors Diputats, els demanem el seu vot per donar suport al recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei General de Pressupostos en aquests articles; demanem que a l'hora d'elaborar —si es vota favorablement el recurs— les alegacions del Parlament, s'incloguin les que nosaltres hem donat en aquesta Cambra. Esperem que els nostres magnífics lletrats —i diem «magnífics» per la tasca que han dut fins ara— sàpiguen expressar aquestes argumentacions, i que arribi a bon port el recurs que promouria el Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (*Pausa.*) No havent-hi cap torn en contra, passem directament, doncs, a les intervencions dels Grups per a la fixació de posició. Primerament, el Grup de Centristes. El Diputat senyor Pedrós té la paraula.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per a nosaltres el tema és una mica sorprenent perquè des d'un punt de vista formal podríem prestar el nostre suport al que ha estat dient el Portaveu del Partit Socialista Unificat de Catalunya. De tota manera, entenem que hi ha un contingut material d'aquests preceptes que, d'alguna manera, s'hauria d'analitzar. És clar que —i el Dictamen del Consell Consultiu creiem que és inequívoc en aquest sentit— la limitació que els paràgrafs b) i c) del punt 2 de l'article 2 de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat d'aquest any i les disposicions equivalents de totes les lleis de pressupostos generals de l'Estat dels anys anteriors han estat dient el mateix; llavors, el tema és una mica sorprenent perquè ningú no ha caigut en l'evidència, en la necessitat d'haver fet aquests recursos sobre les mateixes —paraleles— disposicions dels exercicis anteriors.

Bé, és clar, d'alguna manera entenem que la interpretació dels articles 9 i 10 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya permet considerar —estem d'acord amb el Dictamen del Consell Consultiu— com a no exactament respectuoses aquestes disposicions envers el text literal de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

El que succeeix és que també l'esperit de les relacions financeres, els acords financers que després pren la Comissió de Valoracions, siguin bons o dolents, d'alguna manera han d'estar d'acord amb els números que per la renovació dels cost efectiu dels serveis transferits es produeixen. I, aleshores, és clar, des del punt de vista material, ja no estem tan segurs que aquest literal incompliment en el contingut formal produeixi aquests efectes.

D'altra banda, així que passem al tema de l'afegit que planteja el Dictamen del Consell Consultiu, nosaltres hi afegiríem, com a mínim, l'article 15, que estableix la distribució de les Diputacions perquè, i sobretot, és que la legislació per a la distribució en tots els casos, igual que els fons provinents, és competència pròpia de l'Estat, la distribució —no estem discutint això—, sinó que el que s'està dient és que, senzillament, no

s'entén, des de la nostra òptica, com no s'han fet també, sobre els continguts de la distribució dels diferents criteris per aplicar el Fons Nacional de Cooperació Municipal en els exercicis anteriors al precedent, els mateixos recursos d'inconstitucionalitat.

Creiem que, en definitiva, el tema..., i els membres de la Comissió de Valoracions quan vàrem estar estudiant el tema de la Llei de Cessió de Tributs i aquest primer tema important que, és clar, és un incompliment potser formal, però que el compliment formal l'únic que fa és donar complicacions a l'execució de la distribució material d'aquests fons. Perquè, efectivament, si la Generalitat no pot legislar, si la Generalitat no pot modificar el repartiment que estableixi l'Estat, no creiem que tingui massa sentit que merament es produeixi una transferència de fons des de l'Estat cap als municipis a través de la Generalitat, creant, aleshores, merament un tema de retard, una duplicitat de registres comptables i pressupostaris, o extrapressupostaris, atès que la destinació dels fons no són cap als Pressupostos de la Generalitat, i que, en el tema de legislació, no hi tenim competència, com de fet s'està dient, ja que són uns fons específics.

Sí que l'article 48, paràgraf 2, de l'Estatut està dient que tots aquests fons s'haurien de distribuir a través de la Generalitat; és clar que sense incidències en el seu Pressupost, perquè seria un mer subjecte de receptor i transferidor d'aquests recursos, de la mateixa manera que la Llei estableix que anirien a favor dels ajuntaments, que crec que seria interposar entre el Banc d'Espanya, que rep els diners de la Direcció General del Tresor, i els diferents ajuntaments, a més de la Generalitat, la qual cosa amb els registres comptables i administratius complirien la jugada.

Per tot això, perquè encara que creiem que formalment hi ha raó per estimar aquesta inconstitucionalitat formal d'aquests preceptes de la Llei General de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 84, pel fet que aquest Parlament, tots plegats, hem estat amatents al seguiment de la resta de lleis anteriors que fins ara s'han produït i no hem dit res respecte a la inconstitucionalitat dels mateixos —idèntics— preceptes que en totes les lleis anteriors s'han anat produint, i perquè entenem que no hi ha contingut material, nosaltres ens abstindrem en aquesta votació respecte al fet de presentar recurs d'inconstitucionalitat sobre els preceptes de la Llei de Pressupostos abans esmentats.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup d'Esquerra Republicana té la paraula el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana votarà afirmativament aquesta proposta de resolució. Tanmateix, atès el contingut del Dictamen que la fonamenta, volem fer les consideracions següents.

En primer lloc, coincidim amb el dit Dictamen pel que fa als fonaments jurídics de la inconstitucionalitat, en relació amb els punts b) i c) de l'article 2.2 de la Llei 44/83, del 28 de desembre, si bé volem constatar una vegada més que ja no només per raons de tipus polític, que des de la nostra perspectiva reclamem l'aixecament del sostre estatutari, sinó fins i tot per raons estrictament tècniques —com és el cas que ara contemplem—, l'Estatut necessita, òbviament, una reforma, i en aquest cas és

evident que la confusió s'estableix entre les competències exclusives de l'article 9 del nostre Estatut i les de desplegament legislatiu de l'article 10, en relació amb el tema dels funcionaris i de l'Administració local.

En segon lloc, també volem observar que participem dels criteris que ha establert el Consell Consultiu respecte al fet que la fixació d'un màxim retributiu, encara que estigui en una llei pressupostària, amb el rang jeràrquic que té una llei pressupostària, no és sinó una addició extensiva a aquesta llei, perquè —i la doctrina ho consagra arreu— aquests tipus de fixacions que es posen en les lleis dels pressupostos, de fet, tenen una vigència conjuntural i en cap cas poden tenir, en essència, el mateix contingut que la mateixa Llei de Pressupostos.

El problema és que —i aquí hi ha una petita discrepància, o una gran discrepància, segons com es miri— en el Dictamen en qüestió, per justificar aquest tipus de consideracions, s'introdueixen unes apreciacions sobre el concepte de planificació amb què, des del nostre punt de vista, hi ha una discrepància. Aquesta és la tercera matisació o la tercera consideració.

No podem acceptar —ni hi participem— les conclusions relatives al fet que la planificació establerta des de l'Administració central té el contingut de competència vertical. Entenem que les prerrogatives que dona l'Estatut, malgrat tot, en l'article 12.1.1 i en l'article 52, són suficients perquè en determinades actuacions la planificació no pugui, en cap cas, sostreure competències d'àmbit, en aquest cas, autonòmic. A més a més, l'article 9, que consagra competències exclusives pures —poques, però consagra competències exclusives pures—, aquestes competències —i el seu àmbit competencial— quedarien òbviament desvalgudes si la planificació, establerta centralment, pogués interferir-les. Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres no hi estem d'acord, com tampoc no estem d'acord que els criteris de planificació que, d'acord amb la Constitució, obliguen l'acord pel que fa a les previsions de les Comunitats Autònomes s'especifiquin en el Dictamen com que aquesta iniciativa no és vinculant i que, per tant, no s'ha de tenir en compte. Des del nostre punt de vista, nosaltres creiem que la Constitució és prou clara en aquest sentit, i la fixació de totes les previsions planificadores s'ha de fer, tal com diu la Constitució, d'acord amb les previsions subministrades per les Comunitats Autònomes, i, per tant, aquestes previsions tenen caràcter vinculant, i no es pot dir —com es diu en el Dictamen— que només i especialment en els aspectes supracomunitaris tenen caràcter vinculant, i, per tant, no es pot planificar per l'Administració central, sense que aquestes previsions li siguin formulades per les Comunitats Autònomes i d'acord, justament, amb el contingut d'aquestes previsions. Aquesta és una altra discrepància.

Un altre punt, el quart. Tampoc no acceptem, pel risc conceptual i polític que té, que la planificació sigui un fi en si mateixa. La planificació és un instrument, i, per tant, la planificació per si mateixa no és quelcom que comporti o ajudi o prescrigui la unitat de l'ordre econòmic i de la solidaritat. La planificació és un instrument que en determinats casos pot ajudar algunes d'aquestes finalitats, però d'acord amb criteris polítics, i, per descomptat, això no s'infereix de cap manera ni de l'article 2, ni de l'article 28, ni de l'article 131.1, ni del 138.2, ni del 138.1, ni del 139 de la Constitució.

Una altra consideració, la cinquena, és que nosaltres estem d'acord amb l'extensió que ha fet el Consell Consultiu en relació amb l'article 13.2 de la Llei 44/83, de 28 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat, en relació que el dit article és inconstitucional o és previsiblement inconstitucional respecte a l'article 48 de l'Estatut. Aquest és un afegitó que el Consell Consultiu introdueix en el seu Dictamen, que no estava contemplat inicialment en la proposta del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que ara s'hi incorpora amb la proposta de resolució que estem comentant, que nosaltres acceptem i que trobem també encertat.

I, a més, una última consideració. Totes aquestes argumentacions afecten el que en podríem dir el concepte de la inconstitucionalitat entre una normativa que estableix la Llei de Pressupostos i el contingut competencial de l'Estatut. Però, si del que és estrictament conceptual es passa a l'esfera de les qüestions operatives, hi ha un punt addicional que des de la nostra perspectiva és igualment inconstitucional.

L'article 49 de l'Estatut diu: «El Govern de Catalunya elabora i aplicarà el pressupost», i el dit article 49 també estableix que el pressupost haurà de tenir la totalitat, o haurà de contemplar, o haurà de determinar la totalitat dels ingressos i la totalitat de les despeses. Doncs, bé, si el Govern de Catalunya no disposa del coneixement de la totalitat dels ingressos perquè alguns d'aquests ingressos no els fixa directament aquest Govern, sinó que li vénen donats, ara com ara, per les prescripcions que, justament, hi ha en els annexos quantitius de la Llei de Pressupostos, és evident que s'està incomplint l'Estatut. És evident que, si la Llei de Pressupostos no fixa detalladament aquelles quantificacions que s'han d'incloure en el pressupost de Catalunya, el Govern de Catalunya no pot elaborar el seu pressupost, i, per tant, hi ha un element addicional de caràcter operatiu, de caràcter funcional, que fa que aquesta Llei, a més del que es diu en la proposta de resolució que ara s'analitza —a més d'això—, hi ha, evidentment, un tema addicional, un nou tema d'inconstitucionalitat.

Aquí pertoca la denúncia d'aquesta inconstitucionalitat. Si l'aplicació i l'elaboració del pressupost, estatutàriament, correspon al Consell Executiu, correspon al Govern de Catalunya, és obvi que la denúncia d'aquesta inconstitucionalitat li correspon al Govern. Nosaltres ens estranyem que el Govern no hagi presentat encara recurs d'inconstitucionalitat en relació amb aquest tema tan important, com és el fet de poder elaborar consistentment els pressupostos de 1984. Per aquest motiu, anuncio des d'ara mateix que el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana presentarà una proposició no de llei perquè —si la Cambra ho acorda—, en un termini relativament curt, si no té la informació corresponent, presenti pel seu compte —i es deixi ja de tebieses— recurs d'inconstitucionalitat pel que fa a l'elaboració del pressupost de 1984.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El Grup Mixt desitja intervenir en el debat? *(Pausa.)* No havent-hi intervenció del Grup Mixt, passem ara al Grup Socialista. En nom del Grup Socialista té la paraula el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, hem analitzat atentament el Dictamen del Consell Consultiu pel que fa a la presumpta inconstitucionalitat de l'article

2, apartats b) i c) de la Llei Pressupostària, i pel que fa referència a l'article 13.

Hem analitzat els continguts específics d'aquest Dictamen del Consell Consultiu, hem vist les raons que intentaven abonar aquesta pretesa inconstitucionalitat i hem analitzat en profunditat aquests temes. El Grup Socialista voldria fer les següents valoracions: el Consell Consultiu assenyala tres elements en el sentit que la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat regula una matèria, que és l'augment de retribucions del personal no laboral, que no es refereix directament al nucli pressupostari; un segon element, que diu que en el sector públic estatal s'inclouen també unes retribucions que han de ser a càrrec de les hisendes autònomes o dels ens locals, amb ingressos que no han de procedir de fons estatals, i un tercer element, que s'hauria hagut de produir una intervenció de la Generalitat de Catalunya perquè pogués formular i presentar les seves previsions.

Les raons primera i segona tenen un fonament, diguem-ne, formal; l'augment de retribucions del personal no laboral no és matèria estrictament pressupostària. Aquestes són les argumentacions que es diuen, però aquesta argumentació, òbviament, nosaltres la considerem discutible, si més no, tant des d'un punt de vista històric com des d'un punt de vista tècnic.

Convé recordar aquí que les Lleis de Pressupostos del 79, del 80, del 81, del 83, estableixen aquesta limitació de l'augment de la despesa quant a la retribució del personal no laboral, la qual cosa consolida com a matèria pressupostària l'establiment d'aquest límit màxim en relació amb aquest tema. Lògicament, aquesta limitació és en relació amb el personal de les Administracions autonòmiques i locals, té un sentit i el mateix Consell Consultiu aquí assenyala un aspecte que em sembla important, quan diu que «un augment indiscriminat per part d'una Comunitat Autònoma o d'unes corporacions locals podria produir una disfuncionalitat en el programa econòmic general i convertir en inútils les mesures previstes per assolir aquells objectius». És a dir, la fixació d'unes retribucions bàsiques per al conjunt del sector públic, incloent Administració central de l'Estat, Administració autònoma i corporació local, el mateix Consell Consultiu veu i diu que això podria produir, evidentment, unes disfuncionalitats i des d'una perspectiva d'una política de contenció del dèficit provocaria, evidentment, que els aspectes continguts en el pressupost, que no és un document estrictament comptable, sinó que és un document que es planteja des d'una perspectiva de planificació econòmica a curt termini, a manca d'una planificació econòmica a mitjà termini, podrien quedar desvirtuats, evidentment, si no es tingués un plantejament que permetés equilibrar el que seria un dels aspectes fonamentals de tots els pressupostos de les Administracions públiques, com és el Capítol primer, que fa referència a les retribucions del personal.

És difícil que es pugui mantenir que no és una matèria de llei de pressupostos, aquesta mesura, perquè, evidentment, el pressupost no és estrictament en aquest cas un document comptable com contempla la Constitució, sinó que el pressupost té uns aspectes molt concrets en relació amb la planificació a curt termini i en relació amb la programació a curt termini, i, evidentment, aquest plantejament, d'una forma o d'una altra, condiciona uns objectius de política econòmica general.

Creiem nosaltres que la possible inconstitucionalitat s'ha de

contemplar des de la perspectiva del respecte o no de la distribució de competències que es deriva de la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia, i, sobretot, de la possibilitat de la Generalitat d'intervenir en el procés.

Nosaltres estem d'acord que tot el que sigui creació de vehicles de diàleg i d'entesa prèvia a l'establiment del que pot ser un límit màxim de retribució convé que sigui una pràctica política habitual, i aquest és un principi polític que em sembla fonamental; per tant, el que són la consulta prèvia, la corresponsabilització de les Administracions públiques de l'Estat en relació amb un tema central que fa referència al dèficit públic global, la qual cosa vol dir una voluntat de corresponsabilització política per part de l'Estat.

Però el que sí que voldríem analitzar és si s'ha respectat o no s'ha respectat l'article 131.2 de la Constitució, que l'article 131.2 de la Constitució assenyala la voluntat de planificació global i la participació de les Comunitats Autònomes en aquesta planificació global. I la característica d'aquesta actuació és important per veure realment la suposada constitucionalitat o inconstitucionalitat del tema.

Com vostès saben perfectament, l'article 131 de la Constitució parla de la creació d'un possible consell que no ha rebut nom; el caràcter i les funcions d'aquest possible consell, convé deduir-les. Es diu que es tracta de facilitar la participació de les Comunitats Autònomes en l'elaboració del projecte de planificació i l'assessorament i col·laboració dels sindicats i altres organitzacions professionals, empresarials i econòmiques, i, per tant, ens trobem amb un consell que no ha estat regulat per llei; no ha estat desenvolupat per llei. I que quedi clar que seria important que el desenvolupament de l'article 131.2 de la Constitució tingués, en aquests moments, un desenvolupament legislatiu. No obstant això, també assenyalar que la característica d'aquest mateix consell és una característica de tipus assessor-consultiva; assessor-consultiva, la qual cosa no vol dir vinculant. Si aquest consell tingués la força necessària, si aquest consell el tinguéssim regulat per llei, és obvi que amb la participació de les Comunitats Autònomes seria un vehicle de reflexió global, de corresponsabilització en una planificació a mitjà termini, la qual cosa, evidentment, inspiraria la política del Govern a curt termini, que ve plasmada en els pressupostos.

Aquí ens trobem amb una política pressupostària al marge de la necessària política de planificació a mitjà termini. I no està regulada per llei aquesta planificació a mitjà termini, d'acord amb l'article 131 de la Constitució. Per tant, la possibilitat d'intervenció o de no intervenció de la Generalitat de Catalunya com a Comunitat Autònoma en el si de la planificació a mitjà termini, que seria un aspecte fonamental perquè el Govern pogués endegar la seva política, la concreció de la seva política, encara que sigui un organisme de tipus consultiu-assessor, creiem nosaltres que és un tema que, en no estar regulat, és evident que no es pot parlar de la participació o no participació, de la mateixa manera que jo he afirmat políticament que era del tot necessari una voluntat de corresponsabilització i de diàleg, mentre no estigui regulat el que preveu l'article 131 de la Constitució.

Aquesta és la nostra valoració en relació amb el primer aspecte que es planteja, d'inconstitucionalitat. Creiem sincerament que els dos primers punts són aspectes, diguem-ne, formals, en relació amb el tercer punt, que és la participació de la

Generalitat, que és un aspecte no regulat; és un aspecte en què hauria calgut una consulta prèvia per tal de permetre un principi polític fonamental, que és la corresponsabilització davant d'una política a nivell d'Estat, que ha de fer que no es produeixin disfuncionalitats per actuacions de tipus territorial que no estiguin basades en aquest marc general.

Imaginïn vostès el que pot succeir amb plantejaments salarials que no tinguin present una orientació de política general, quan aquesta orientació de política general està molt lligada amb una política econòmica i bàsicament amb el tema del dèficit públic, no tant dels pressupostos de l'Estat com el dèficit públic global de totes les Administracions.

Des d'aquest punt de vista, nosaltres no hi veiem, sincerament, motius clars d'inconstitucionalitat en relació amb aquest tema, atès que no hi ha el vehicle que permeti la participació de la Generalitat en la consulta prèvia perquè l'article 131.2 de la Constitució no està desenvolupat en aquests moments. I tenim present que el consell que es preveu és un consell de tipus assessor i consultiu, i és evident que aquest consell assessor i consultiu, un Govern de l'Estat responsable, l'ha d'escoltar, ha de tenir-lo present en el que són els dissenys de les polítiques concretes dels pressupostos de cada any.

En relació amb el segon aspecte que ens assenyala el Consell Consultiu, que fa referència als ingressos dels ens locals de Catalunya, consistents en participacions, en ingressos estatals i en subvencions incondicionades, «seran percebuts a través de la Generalitat, que les distribuirà d'acord amb els criteris legals que seran establerts per a les esmentades participacions».

Em refereixo a un principi de l'Estatut, que és a l'article 48.2 de l'Estatut. És evident que aquest article 48.2 de l'Estatut convé endegar-lo, convé que es compleixi; convé, per tant, que tingui el seu reconeixement en les figures legals de què nosaltres, en aquests moments, disposem. Què succeeix? Que el que assenyala aquest article no té, en aquests moments, la configuració legal reconeguda. I a això em referiré a continuació.

El Consell Consultiu, quan analitza l'article 13, parla de les excepcions que es contemplen en el País Basc, a Canàries i a Navarra. La lectura d'aquest paràgraf pot induir a dues conclusions que poden ser errònies: que la Llei de Pressupostos de 1984 crea un sistema de repartiment de la participació dels municipis en els pressupostos de l'Estat i que n'excepciona el País Basc, Navarra i Canàries, sense fer-ho amb Catalunya. Aquest és el plantejament que es pot treure de la conclusió de la lectura del Dictamen del Consell Consultiu.

Voldria recordar que la Llei de Pressupostos —en aquest cas l'article 13— és exactament la mateixa del que correspon a 1982. I voldria recordar que la Llei de Pressupostos no fa res més que reflectir la legalitat vigent en aquests moments. És a dir, en relació amb el País Basc hi ha una regulació clara i inequívoca amb relació als tributs concertats i no concertats. I això està perfectament reconegut amb la seva llei de participació i d'una manera o d'una altra permet, fins i tot en el País Basc, una redistribució pròpia del fons en cadascun dels municipis. Però existeix una regulació legal.

Què passa exactament a Catalunya, en relació amb aquest tema? Vostès saben que en l'article 2 de la Llei 81, de 28 d'octubre de 1981, de cessió de tributs a la Generalitat... Aquesta és la llei que surt com a conseqüència de l'acord entre la Gene-

ralitat de Catalunya i l'Estat, d'acord amb la disposició addicional segona, punt segon, de l'Estatut d'Autonomia. Aquesta Llei és una llei que es fa pactant, perquè hi obliga així l'Estatut; és a dir, amb acord Generalitat-Estat.

Anem a veure què diu aquesta Llei. Aquesta Llei, concretament en l'article 2.2, la Llei de cessió de tributs a la Generalitat de Catalunya, diu: «Las referidas participaciones a favor de las haciendas locales en los tributos cuyo rendimiento se cede habrán de ser ingresadas en el Fondo Nacional de Cooperación Municipal.» És a dir, se centra un principi en la Llei de cessió de tributs a la Generalitat, que és un principi que no correspon a l'Estatut; per això, en aquests moments, està en la Llei de cessió de tributs a la Generalitat. I saben vostès que ara s'ha aprovat una altra Llei, que aquesta Llei ha quedat derogada, que està a punt per a la publicació, però el marc de referència en què ens bellugàvem nosaltres en els pressupostos corresponents a 1984 era amb aquesta legislació actual.

I vull recordar-los aquí que els socialistes vam fer una esmena en el seu moment —una esmena, crec, important— que deia claríssimament: «Las referidas participaciones a favor de las haciendas locales en los tributos cuyo rendimiento se cede se distribuirán por la Generalitat, de acuerdo con los criterios que se acuerden con el Gobierno.» És a dir, amb aquesta esmena que nosaltres vàrem fer en el seu moment històric, quan el Govern de la Generalitat de Catalunya va discutir amb el Govern de l'Estat per establir aquest principi, fèiem una esmena que anava, precisament, a dir el que assenyala l'article 48.2 de l'Estatut: «que sigui la Generalitat la que pugui rebre els fons i que es distribueixin d'acord amb el Govern». És a dir, d'acord amb el que assenyala l'article 48.2 de l'Estatut. I aquí sí que els vull dir que en relació amb aquestes esmenes, en el moment històric en què es van produir, van ser favorables a la seva admissió els «ponentes señores Lluch, Montserrat, Fernández Morera y Calaborra, y mantienen un criterio negativo los señores Trias, Rodríguez Miranda y Segarra». És a dir, perquè era una llei paccionada, era una llei d'acord, i en aquesta llei d'acord, precisament, en el seu apartat segon, que era l'apartat vigent en el moment de fer la Llei de Pressupostos generals de l'Estat de 1984, hi havia l'obligatorietat de passar a través del Fons de Cooperació Municipal. I aquesta era la situació legal que es produïa en aquell moment, i que quedí clar que el Grup Socialista, en el seu moment, vàrem plantejar inequívocament una defensa dels continguts de l'article 48.2 de l'Estatut en relació amb aquest tema.

Què fa la Llei de Pressupostos de l'Estat? Té present el que es va acordar amb el govern basc, el que es va acordar amb la Diputació Foral de Navarra, té present el que es va acordar en el seu moment amb la Generalitat de Catalunya, i nosaltres, evidentment, no hi estem d'acord. I des d'aquesta perspectiva, tot i valorar que aquest apartat de la Llei de Pressupostos no correspon al que seria el contingut estatutari, és evident que aquest apartat de la Llei de Pressupostos sí que respon al que són els elements o les bases legals que servien de referència per elaborar la Llei de Pressupostos. Crec que aquesta és un reflexió important i convé situar les responsabilitats històriques on s'han de situar cadascuna d'elles, cadascuna d'elles, i no es va admetre aquesta esmena que permetia el reconeixement del que diu l'article 48.2 de l'Estatut d'Autonomia.

Què vol dir això? Que en el si de la Comissió Mixta, que es

va pactar aquesta Llei, es va acordar renunciar, almenys temporalment —i això que quedi clar—, l'exercici d'una competència, i amb això estem d'acord amb el Consell Consultiu, que, evidentment, d'acord amb l'article 48.2, correspon a la Generalitat de Catalunya. Però hi va haver una renúncia a l'exercici d'una competència pel pacte que es va desenvolupar en aquell moment. I aquest pacte que es va desenvolupar, situat en un marc legal, és el marc legal que serveix de referència per fer la Llei general de pressupostos de l'Estat. I aquest és el punt de referència que em sembla important.

Així, la Llei de Pressupostos de 1984, com en els altres anys, s'ha limitat a aplicar el que manen el Concert basc i la Llei de cessió de tributs a la Generalitat. No pot dir-se que l'article 13.2 de la citada Llei sigui contrari a l'Estatut; no pot dir-se que sigui contrari a l'Estatut, sinó que pot dir-se que s'ha fet una renúncia, almenys, diguem-ne, temporal, de l'Estatut, de la mateixa manera que es fan renúncies, diguem-ne, temporals, en un moment determinat —que en una Comissió de traspassos no sortiran tots els traspassos que permetria el sostre estatutari... Però el que hi ha és una renúncia temporal, i aquest em sembla que és un principi important. I que quedi clar que convé endegar totes les polítiques necessàries i els canvis legislatius per permetre, precisament, que l'article 48.2 de l'Estatut estigui realment en vigència i pugui ser, de manera clara i inequívoca, el contingut de la propera llei pressupostària, de la mateixa manera que altres Comunitats Autònomes ho tenen perfectament assumit, perquè està regulat. I, en el cas del País Basc, fins i tot amb un marge discrecional de possibilitats de redistribució per part del govern autònom entre els diferents municipis de la Comunitat.

El Grup Socialista ha analitzat, com dic...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat...

El Sr. ARMET: Sí, acabo, sí...

El Sr. PRESIDENT: El temps era deu minuts...

El Sr. ARMET: Perdó, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Fa molta estona que han estat depassats.

El Sr. ARMET: Moltes gràcies. El Grup Socialista ha analitzat atentament el que fa referència a la xifra màxima continguda en el pressupost com a element de planificació i de base econòmica a curt termini; ha valorat que la possibilitat de col·laboració de la Generalitat, segons acorda l'article 131.2 de la Constitució, en no estar regulat per llei, no s'ha pogut exercir; ha valorat la necessitat política d'un diàleg, sempre que no estigui desenvolupat allò que preveu l'article 131.2 de la Constitució; ha valorat la necessitat que l'article 48.2 de l'Estatut estigui reconegut clarament i inequívocament en el futur; ha recordat que històricament la Llei de cessió de tributs de la Generalitat de Catalunya es va pactar sense tenir present el contingut de l'article 48.2 de l'Estatut, i aquí he recordat que hi havia una esmena socialista que hauria permès aquest tema, i he volgut recordar que la Llei de Pressupostos no fa res més que regir-se en funció de la legislació vigent en cadascun dels períodes històrics. I en aquest cas nosaltres, sincerament, tant en un cas com en un altre, no hi veiem una clara inconstitucionalitat.

I, des d'aquest punt de vista, diria, analitzant-lo amb profunditat, nosaltres no veiem motius suficients per poder donar suport a la inconstitucionalitat d'aquests dos principis. Al segon, no la veiem de cap manera; al primer tampoc, evi-

dentment, no veiem elements d'inconstitucionalitat. I si en veiem algun, el veiem en relació amb altres temes, com podria fer referència al personal laboral, més que al personal no laboral, que, curiosament, no ha estat presentada la seva pretesa inconstitucionalitat en relació amb aquest tema.

Anuncio, per tant, senyores i senyors Diputats, una posició d'abstenció davant d'aquest tema; una posició d'abstenció que queda recolzada per, després de valorar els textos, no veure motius suficients d'inconstitucionalitat en relació amb les propostes que avui es presenten en el Ple d'aquesta Cambra, i, d'una manera o d'una altra, respectuosos com sempre davant del dubte jurídic que pot haver-hi davant d'un Dictamen del Consell Consultiu, que sempre hem dit nosaltres que érem respectuosos en relació amb els seus dictàmens.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula, en nom del Grup de Convergència i Unió, el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ i CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, se'ns planteja avui una decisió important, una decisió que no només ha de considerar els aspectes jurídics, que totes les senyores i senyors Diputats coneixen a través del debat, però també, si més no, a través del Dictamen del Consell Consultiu, que s'ha publicat en el Butlletí d'aquesta Cambra.

Jo em podria estendre també en aquestes consideracions jurídiques i rebatre algunes coses que s'han sentit, com, per exemple, les referències a la Llei 40/81, que ha estat derogada. Ha estat derogada per la Llei 28 de desembre del 83, i ha estat derogada per una llei, aquesta, que ha estat qualificada per algunes persones autoritzades —autoritzades com a competència professional— com una petita LOAPA fiscal. I li anuncio que aquesta Llei, 28 de desembre del 83, molt probablement serà recorreguda.

També podria estendre'm en altres consideracions del tipus que no estem disposats a acceptar, de qui vénen, crítiques de si es negocien millor o pitjor els traspassos, quan resulta que hi ha presidents de Comunitats Autònòmiques que han de presentar la dimissió perquè els traspassos no es produeixen de la manera adequada.

Nosaltres pensem que, en canvi, sí que cal insistir en tota una sèrie de consideracions polítiques, de tocar els aspectes polítics del que estem avui considerant. Hem de decidir què fem en relació amb un recurs d'inconstitucionalitat, una proposta per presentar un recurs d'inconstitucionalitat a la Llei de Pressupostos de l'Estat, i, aquesta decisió, no la podem prendre, senyores i senyors Diputats, sense donar una mirada a quin és l'escenari en què ens movem, a quin és el teló de fons davant del qual es situaria la nostra decisió en el terreny de la situació econòmica de l'Estat, però molt especialment en el terreny de les finances públiques de l'Estat.

Senyores i senyors Diputats, aquest teló de fons és negre, molt negre. Només donaré unes quantes pinzellades —dibuixar el quadre complet costaria massa temps i el President, amb tota la raó, em cridaria l'atenció—, donaré, doncs, només una quantitat de trets bàsics i vostès podran completar fàcilment el panorama.

Senyores i senyors Diputats, la situació de les finances públiques de l'Estat és d'asfíxia econòmica. El Pressupost presentat

pel Govern a principis del darrer trimestre de l'any passat amaga un dèficit, té un dèficit encobert, a més a més del dèficit reconegut explícitament d'1,3 bilions de pessetes, té un dèficit encobert de centenars de milers de milions de pessetes.

Efectivament, el capítol III d'aquest Pressupost de l'Estat oblida olímpicament les càrregues corresponents a les obligacions financeres contretes durant aquell darrer trimestre. Incompetència? Manca de rigor? No ho sé. El que sí sé és que hi ha un dèficit amagat, insisteixo, de centenars de milers de milions de pessetes, molt més important que el mateix pressupost de la Generalitat.

Si a això afegim unes mesures precipitades en matèria fiscal, no és estrany que l'Administració central es trobi, i és absolutament cert, en una situació d'asfíxia financera que la porta a situacions totalment heterodoxes, hisendísticament parlant: pagarés del tresor amb retenció prèvia, dimissió d'un secretari d'Estat... Per què continuar?: incompetència, manca de rigor, i tot això barrejat amb arrogància.

Seguim. La Llei de Pressupostos, el recurs contra la qual estem considerant, conculca obertament, obertament, la LOFCA, Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes. Disposició Transitòria Tercera: «La Comisión Mixta del apartado anterior fijará el citado porcentaje mientras dure el período transitorio con una antelación mínima de un mes a la presentación de los Presupuestos generales del Estado.» La Llei de Pressupostos, en l'article 17, que fa referència a l'annex tercer, remet aquest tema al mes d'abril de 1984: conculcació directa de la LOFCA.

La Llei Orgànica diu una cosa, la Llei de Pressupostos s'ho salta olímpicament. Manca de rigor? Potser és que no en saben més.

Seguim, seguim amb la disbauxa que ocasiona al sistema financer públic aquest pressupost. Les subvencions de capital..., les subvencions, perdó, capítol molt important, com vostès saben, no estan territorialitzades. Això vol dir que no es poden fer els pressupostos de les Comunitats Autònomes tal com ens recordava abans un portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, i que són una pura —aquests Pressupostos, si es fan sense la territorialització de les subvencions—, són una pura declaració d'intencions amb claríssima conculcació de l'article 21 de la LOFCA i de l'article 49 de l'Estatut.

L'article 21 de la LOFCA diu que «els pressupostos de les Comunitats Autònomes —el mateix que diu l'article 49 de l'Estatut— inclouran la totalitat de les despeses i dels ingressos. Com es pot incloure la totalitat dels ingressos si no es coneixen? I en aquest moment ja els anuncio que sí, efectivament, tal com s'ha dit, el Grup d'Esquerra Republicana presenta una Proposició no de Llei en aquest sentit, el nostre Grup parlamentari hi donarà suport.

Però és que tot això que estic dient no són coses que es mouen a les altures de les finances públiques; tot això té incidència directa sobre el ciutadà, que percep, que nota com les gestions de la hisenda pública es van degradant. Incompetència?, manca de rigor?, no en saben més? Podríem seguir aprofundint en aquest negre panorama que deia en començar, ocasionat, entre altres coses, per una llei de pressupostos, senyors Diputats del Partit Socialista de Catalunya, impresentable, que conculca la Constitució, que conculca la LOFCA, que conculca els Estatuts, que amaga dèficits, que sobreestima els ingressos,

i després s'han de posar en marxa pentinats fiscals per intentar arreglar-ho ràpidament que no permeten fer pressupostos amb cara i ulls, que no permeten fer pressupostos amb cara i ulls a les Comunitats Autònomes. Incompetència?, manca de rigor? Senyores i senyors Diputats, el panorama de les finances públiques de l'Estat és gravíssim. Nosaltres creiem que no hem d'afegir més llenya al foc (*rialles*), pensem que cal mantenir oberts canals de diàleg, creiem que cal ajudar que ho facin millor, que ho facin millor. Ho fan molt malament, i amb arrogància (*Rialles.*).

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Creiem que quan el ciutadà està preocupat pel que passa al carrer, per la situació econòmica gravíssima, per un atur que s'agreuja, per una seguretat ciutadana inexistente, per una hisenda pública en el marasme, cal no posar noves dificultats, fins i tot legítimes, i, per tant, amb l'esperit d'ajudar que ens en sortim, entre tots, d'aquest mal pas, amb un esperit, senyor Antoni Gutiérrez, amb un esperit de mantenir un diàleg constructiu, donant proves, una vegada més, d'una generosa solidaritat per part nostra, ens abstindrem en aquesta votació (*remor de veus*), i torno a anunciar que en el cas de la Proposició no de Llei d'Esquerra Republicana votarem a favor.

Moltes gràcies, senyor President. (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT: Silenci. Bé, anem a passar a votació. Recordo a les senyores i als senyors Diputats que, perquè l'acord sigui vàlid, cal la majoria absoluta, d'acord amb l'article 134 del Reglament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la Proposta de resolució, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació ha estat el següent: vots a favor, 34; en contra, cap; abstencions, 71. No havent estat assolida la majoria absoluta, la Proposta de resolució ha quedat rebutjada.

I bé, senyores i senyors, amb això ha acabat l'ordre del dia d'aquesta sessió específica, i continuarem amb una altra sessió, d'aquí a deu minuts.

S'aixeca la sessió.

(*És un quart i cinc minuts de dotze.*)

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 81

S'obre la sessió a tres quarts i mig de dotze del migdia. Presideix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tota la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i els Llet-rats Sra. Folchi i Sr. Bayona.

Al banc del Govern seu el President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, d'Indústria i Energia, i de Comerç i Turisme.

Ordre del dia

1. *Discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre el Projecte de Llei de Fires*

Comercials.

2. Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de coordinació de Polícies Locals a Catalunya.

3. Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de creació de l'Institut Nacional d'Educació Física com a organisme autònom.

4. Discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre la Proposició de Llei de la Sindicatura de Comptes.

5. Discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de l'Institut Català del Crèdit Agrari.

6. Discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei prorrogant fins al 30 de juny de 1984 l'autorització atorgada a Ferrocarrils de la Generalitat en l'article 12 de la Llei 18/83, del 14 de juliol.

7. Discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de suplement de crèdit per a atendre els traspassos en matèria de serveis penitenciaris.

8. Designació d'un membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, que substituirà el Sr. Joaquim Ferrer i Roca.

9. Presa en consideració de la Proposició de Llei de recerca i innovació tecnològica, presentada per tots els Grups parlamentaris.

10. Presa en consideració de la Proposició de Llei de creació de l'Institut Català contra l'Atur Forçós.

11. Presa en consideració de la proposta de Proposició de Llei a presentar davant la Mesa del Congrés dels Diputats sobre els treballadors afectats per la suspensió o rescissió de contractes de treball com a conseqüència de les inundacions del novembre de 1982.

12. Proposta de constitució d'una Comissió d'Investigació sobre les valoracions dels serveis traspassats de la Seguretat Social.

13. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de concerts en matèria sanitària.

14. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la posada en marxa dels hospitals de la Seguretat Social el 1984.

15. Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació del Decret de Declaració del Pallars com a zona d'ordenació d'explotacions.

16. Interpel·lació al Consell Executiu sobre presons.

17. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la prevenció de la delinqüència juvenil i protecció i tutela de menors.

18. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política relativa a les estacions esportives d'hivern.

19. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la candidatura de Barcelona per als Jocs Olímpics del 1992.

20. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de joventut.

21. Interpel·lació al Consell Executiu sobre el compliment de la Resolució 100/I, sobre el trasllat de cadàvers a Catalunya.

22. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de promoció i desenvolupament del turisme.

23. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política d'instal·lacions turístiques pròpies de l'Administració.

24. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la Llei Orgànica del Dret a l'Educació.

25. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu

sobre la intervenció en el procés de reordenació de SEAT.

26. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la creació de la xarxa de benestar social.

27. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre el programa d'informació i assessorament a la població treballadora.

28. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de transports públics, suburbans i estacions de transport de viatgers per carretera.

29. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre els Consells Comarcals d'Esport.

30. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre les mesures de reconversió industrial.

31. Preguntes amb resposta oral.

Projecte de Llei de Fires Comercials

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió. El primer punt de l'ordre del dia és la discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre el Projecte de Llei de Fires Comercials.

És que el Consell Executiu vol presentar la iniciativa? (Pausa.)

Té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Comerç i Turisme.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ I TURISME (Francesc Sanuy): Senyor President, senyores i senyors Diputats, tinc l'honor de presentar el Projecte de Llei de Fires Comercials.

Les fires, en el conjunt de l'economia de Catalunya, representen un element de dinamisme i d'expansió comercial. Són, certament, uns instruments de política econòmica que tenen una importància decisiva. N'hi ha de caràcter internacional, l'abast de les quals arriba a tenir poderosos efectes en el comerç exterior, i d'altres, en canvi, són d'àmbit local, o són d'àmbit comarcal, i, tanmateix, afavoreixen una millor distribució dels productes arreu del nostre territori. De fet, una característica diferencial del sistema de fires de Catalunya és justament aquesta coexistència de grans certàmens d'abast internacional, com ara, per exemple, els de Barcelona, amb una veritable munió de manifestacions locals i comarcals en més d'un centenar de viles i ciutats.

El país disposa, per tant, d'un gran patrimoni firal, molt arrelat a les nostres tradicions, i abocat també al progrés per la via de l'eficàcia i de la millora de la comercialització. Tenim, doncs, l'obligació de vetllar pel bon funcionament de totes aquestes fires, l'obligació d'impulsar-les, de potenciar-les i també de regular-les. Els certàmens firals són, naturalment, plataformes insubstituïbles d'intercanvi comercial i llotges de contractació de mercaderies, però han estat un vehicle d'introducció de les noves tecnologies procedents dels països més avançats. Cal recordar, per exemple, que l'any 1920, a Montjuïc, s'anunciava aquella primera fira organitzada per l'associació de fabricants de joguines, amb l'eslògan: «Passin, senyores i senyors, passin i veuran els últims invents d'Edison». O bé que, a través de la fira, ha entrat en el nostre sistema econòmic el primer programa experimental de televisió, la informàtica,

el control numèric aplicat a les màquines-eina i tants d'altres elements de progrés tècnic i de renovació industrial.

Al mateix temps, les fires són també unes rampes de llançament per a les nostres exportacions, i, en realitat, els països que exporten més i millor són precisament aquells que disposen d'unes fires més adequades. És per això que, en acabar la primera Guerra Mundial, a França hom va intentar de compensar els avantatges que la Fira de Leipzig donava a l'economia alemanya mitjançant la creació de la Fira de Lió, i que, poc després, Milà i Barcelona inscrivien llurs noms en el circuit restringit de grans manifestacions europees. Tant Milà com Barcelona compartien el propòsit de recuperar els mercats i d'ampliar-los, i, de fet, en aquesta etapa de les fires modernes, podem dir que Catalunya no va perdre el tren de la modernització, i que des de la primera hora va estar present en el concert de les fires. De fet, si ens haguéssim de remuntar en la història, podríem dir que mil anys d'història com a poble, en el cas nostre, corresponen a mil anys de fires i mercats. N'hi hauria prou d'esmentar la supervivència del Mercat del Ram a Vic, per comprovar que això és així.

Sembla, doncs, necessari que tot aquest patrimoni de tradició firal i de realitat present sigui objecte de regulació, ateses les competències que l'Estatut atorga a la Generalitat en aquesta matèria, amb l'única matisació que, pel que fa a les fires internacionals, només ens correspon l'execució de la legislació de l'Estat. I és precisament la manca de legislació de l'Estat l'argument suplementari que abona la conveniència d'elaborar el present Projecte de Llei.

En efecte, l'única disposició vigent fins el traspàs de competències era el Decret de 23 de maig de 1943, és a dir, una norma obsoleta, inaplicable i que, lògicament, havia caigut en desús. Com a mostra pintoresca de la inadequació del Decret, podria fer esment que en el Decret del 43 hom preveu l'existència de fires «hispano-coloniales», o que prohibeix la celebració de fires internacionals a ciutats que no siguin València o Barcelona, o que les exposicions podran durar fins a sis mesos, o que s'estableix una autèntica *contradictio in abjecto* en crear la figura del museu comercial, o, finalment, que les multes per infraccions de fires aniran de 500 a 5.000 pessetes.

El cert és que aquesta rígida normativa intervencionista, destinada a aconseguir que les fires fossin l'exponent dels efectes positius de l'autarquia, tal com va dir en un discurs inaugural el senyor Suances, no va impedir que, al marge del Ministeri de Comerç, i a través del sindicat vertical, durant quaranta anys s'organitzessin a Madrid una sèrie de fires d'enquadrament, on regia el principi de l'adscripció obligatòria en lloc de les lleis del mercat o els principis de llibertat d'adhesió. Calia, per tant, posar al dia una reglamentació superada i omplir un buit legal, i aquest és l'objectiu del nostre Projecte, que intenta de garantir la professionalitat, la responsabilitat i la noció de servei als interessos generals per part de les nostres fires.

És per aquest motiu que el Projecte defineix i classifica les fires tot evitant que els particulars puguin emprar la denominació de «fires» o «salons». El Projecte indica també qui poden ser els organitzadors, i crea per primera vegada la figura de la institució firal, amb un model en què és necessària la participació, d'una banda, de l'Ajuntament i també de la Cambra de Comerç de la demarcació corresponent.

En aquest model, d'altra banda, queden exclosos i eliminats

com a organitzadors de fires totes aquelles entitats que persegueixin l'obtenció d'un lucre. El Projecte estableix a continuació quins seran els mecanismes d'autorització de certàmens, amb la finalitat d'evitar duplicitats i d'evitar també els conflictes jurisdiccionals. Finalment, crea un registre oficial de fires; marca les causes que podran justificar la baixa dels que hi estiguin inscrits i, sobretot, assenyala quines són les obligacions dels organitzadors de fires; estableix també el control de les institucions i certàmens, i penso que és important d'assenyalar que autolimita la mateixa Generalitat, i requereix també les corporacions locals perquè, pels poders públics, no es pugui atorgar ni concedir cap ajut ni subvenció, ni el dret d'utilitzar edificis públics per organitzar qualsevol certamen que no acrediti la inscripció en el registre.

Aquestes són les grans línies del Projecte, per al qual tinc l'honor de demanar el seu vot favorable amb l'esperança que contribueixi al fet que Catalunya continuï essent capdavantera en l'organització de certàmens, de fires i de mercats.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: És que la Comissió ha designat algun dels seus membres per a la presentació del Dictamen? *(Pausa.)* Bé, aleshores, en aquest cas, en aquest Projecte de Llei no hi ha cap esmena a la totalitat ni tampoc cap esmena a l'articulat. Per tant, si les senyores i els senyors Diputats no hi tenen inconvenient, proposo que sigui votat globalment tot el Projecte, és a dir, l'Exposició de Motius, els articles 1 a 23, les dues Disposicions Transitòries, la Disposició Final i, en fi, el títol del Projecte i els títols dels Capítols. *(Pausa.)* Per tant, doncs, no havent-hi objecció, passem a fer aquesta votació global del Projecte de Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Projecte, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El Projecte de Llei de Fires Comercials ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia..., ah, perdó, les explicacions de vot.

En nom del Grup Mixt té la paraula...

El Sr. VIÑALS *(de l'escó estant)*: El Diputat senyor Xavier Puig.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Xavier Puig.

El Sr. PUIG: Senyor President, senyores i senyors Diputats, vull expressar, en nom del Grup Mixt, la nostra satisfacció per l'aprovació unànime d'aquesta Llei.

Es tracta d'una Llei important, i ho és perquè regula una qüestió que és important. Ja l'Exposició de Motius que acabem d'aprovar en aquest moment, entre altres coses, diu: «Avui les fires són un instrument imprescindible per a la promoció comercial de la producció interna, vehicle principal d'introducció dels coneixements tècnics aplicats a les diverses branques de la producció i dels serveis, eina per a la millor transparència del mercat, en apropar l'oferta i la demanda, i alhora projecció de promoció comercial d'un país.» En moments difícils per a la nostra economia és imprescindible afavorir i potenciar les funcions de les fires per, així, ajudar a paliar dintre de les nostres possibilitats les conseqüències d'aquesta crisi econòmica llarga i dolorosa per a tots. Per això el nostre vot ha estat afirmatiu.

A Catalunya, els certàmens firals tenen una gran tradició històrica, com correspon a un país de gent amb inquietuds comercials i creadors de riquesa. La Llei ara nascuda no fa altra cosa que regular aquestes institucions, recollint l'esperit que ja tenen, però donant, a la vegada, l'impuls que reclama l'època en què vivim.

Hem intentat que aquesta regulació fos al més flexible possible, a fi que la rigidesa intrínseca de la norma no talli la iniciativa de les institucions firals, ja que pensem i estem convençuts que la força real d'un poble resideix en la vitalitat dels diferents components del seu cos social.

D'altra banda, haig de posar en relleu la satisfacció per haver pogut incorporar en el curs dels treballs de ponència diferents esmenes presentades, com a primer signant, per l'Il·lustre Diputat senyor Pere Roselló, dirigides, totes elles, a aconseguir, com deia abans, una major agilitat en el funcionament d'aquestes entitats. Crec, per tant, que hem fet una bona tasca legislativa i hem creat, entre tots, un instrument útil per al desenvolupament de l'economia de Catalunya.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Altres explicacions de vot? (*Pausa.*) El senyor Casanovas, en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, senyories, aquesta Llei que acabem d'aprovar i que el senyor Conseller ha comentat amb tanta minuciositat és una Llei eminentment tècnica, és una Llei que marca la pauta d'una organització gairebé burocràtica, a tal extrem que pràcticament totes les esmenes presentades han estat assumides o transaccionades, no solament les del nostre Grup, sinó les de tots els Grups parlamentaris que n'havien presentat.

Això ha estat causa que per primera vegada en aquesta legislatura parlamentària un Dictamen de Comissió pugui ser portat al Ple sense que s'hagi mantingut cap esmena ni vot particular i que, per tant, aquest debat no hagi estat realment un debat, ja que la Llei ha estat aprovada per tota la Cambra sense cap mena de discussió.

De tota manera, el fet de tractar-se d'una llei tècnica no vol dir que sigui una llei sense importància; tota ordenació d'un sector que es dedica a fer exposicions i fires en una nació amb tanta tradició industrial i sobretot comercial com és Catalunya és sempre una cosa important perquè posa ordre en un dels mitjans de comerç més arrelats i de tradició a casa nostra. És de tots nosaltres coneguda l'enorme importància que en la nostra economia han tingut sempre els mercats que periòdicament se celebren arreu. Les fires i exposicions no són altra cosa que la versió moderna d'aquelles fires i mercats de bestiar, d'estris del camp i de productes de la terra, que en altre temps marcaven la pauta del desenvolupament econòmic de les comarques on es realitzava i, en el seu conjunt, la puixança econòmica de Catalunya dels nostres avantpassats.

No ens cal altra cosa que desitjar que la unanimitat que ha tingut la votació sigui en benefici de la seva aplicació pràctica, i que l'esforç que tots nosaltres hem posat en el perfeccionament d'aquest projecte que ara passa a ser llei doni els fruits que tots desitgem.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyories.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? (*Pausa.*) El senyor Rimbau en nom del Grup de Centristes.

El Sr. MANUEL-RIMBAU: Gràcies, senyor President; molt breument perquè, tal com han indicat els que m'han precedit en l'ús de la paraula, és una satisfacció arribar a l'aprovació d'un text en què en ponència i en Comissió s'ha arribat a un acord total, de manera que no hi ha ni esmenes ni vots particulars mantinguts.

És un dels casos concrets en què es compleix el vell axioma jurídic que la llei ha d'anar darrera la vida. Les fires comercials és quelcom lligat a la pròpia existència de Catalunya, d'un poble amb una tradició industrial i comercial molt intensa.

Voldria només fer esment d'un aspecte, que és el que no ens deixem enlluernar per unes fires existents la importància i el volum de les quals fan pensar que només van dirigides cap a elles la regulació que la Llei proposa. Arreu de Catalunya, en multitud de llocs se celebren cada any fires, i era bo que aquesta activitat, que, com dic, és pròpia del nostre poble, estigués regulada a través d'una llei per evitar desviacions. D'aquí que el nostre Grup no té res més que felicitar-se pel text que avui hem aprovat.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; senyor President, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a més explicacions de vot, el senyor Cigarrán en nom del Partit Socialista.

El Sr. CIGARRÁN: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, esta Ley que acabamos de aprobar, la Ley de Ferias, es una Ley que, como dice su exposición de motivos, responde a la necesidad de dar marco legal a las ferias comerciales para que cumplan con las funciones asignadas, las funciones que les corresponde, fundamentalmente de promoción comercial, de servir de herramienta para una mejor transparencia de mercado, de acercar la oferta a la demanda, y de intercambios en general, comerciales, internos e internacionales.

Pero, en realidad, lo que se hace al elaborar esta Ley, al aprobar esta Ley, es dar marco legal básicamente a una realidad ya existente; a una realidad, cuyas funciones, las ferias, estaban ya prácticamente cumpliendo, con algunas excepciones que de alguna forma se introducen de nuevo en aquellos funcionamientos o en aquellas cuestiones que en la organización de las ferias y en su desarrollo no funcionaban de la forma más adecuada.

Es cierto que no existía una legalidad clara que sirviera de marco para que las ferias funcionasen, tal como ha explicado el Honorable Conseller de Comercio y Turismo, y dado que estamos ya en un Estado de las Autonomías, que el Estatuto nos confiere unas competencias, a las Comunidades Autónomas y a Cataluña, para la organización de ferias, con la reserva de las ferias internacionales, creo que además es bueno que no haya una legislación estatal modificada para la regulación de estas ferias, sino que el marco legal de la organización de ferias se vaya haciendo en cada Comunidad Autónoma, con la excepción de la reserva de la legislación para ferias internacionales, que ésta será —bueno, ya existe un Decreto— lo que de alguna manera el Estado debiera de regular. Exclusivamente debiera regular eso, dejando a las Comunidades Autónomas que hicieran esto —cada una de las Comunidades Autónomas— que ahora estamos haciendo en el Parlament de Catalunya.

De hecho, lo que hace es adecuar, dar marco legal a una realidad, pero también el hecho de que se cree el registro de ferias y que sea el Departament de Comerç i Turisme el que dé la

autorización para estas ferias, eso es una novedad que está establecida en el Estatuto, esta competencia, y que a través de esta Ley se pone en marcha.

Hay algunas cuestiones que se modifican o que se intentan regular de forma que funcione mejor el tema, como es el caso de que en la autorización que el Departamento de Comercio y Turismo dé para las ferias quede claramente especificado su ámbito territorial, el tipo de servicios y de gama de productos que se van a exhibir, para evitar algunas cuestiones que ocurrían en las ferias, que era que a veces se autorizaba una feria y después no se sabía el límite de productos, ni el ámbito territorial de la feria, ni tampoco el límite de productos, más que nada el límite de productos que se exhibían en esta feria, que a veces rondaban otro tipo de ferias, que no era exactamente lo que estaba autorizado, lo que se tenía que exhibir, y eso es una novedad que se introduce, que se da un marco legal, que en la autorización tienen que venir delimitado, y eso permite que las ferias tengan una delimitación más clara, cada feria monográfica o cada feria general tengan una autorización determinada.

También se establece una cierta modificación, que ya existía en cierto modo, pero una cierta modificación en la composición de los Comités organizadores y en la elección del Presidente del Comité organizador, que según qué institución ferial o qué entidad organizadora de las ferias tenían unas normas para determinar cuál era el Comité organizador de la feria y en otros sitios tenían otras, y aquí se da una normativa general que permita que se unifique el hecho de como se nombran los Comités organizadores de las ferias y como se nombra o como se elige el Presidente de ese Comité organizador.

En general, el Proyecto de Ley contenía la mayoría de las cuestiones de la Ley que ahora aprobamos, pero es verdad también que todos los Grupos parlamentarios han aportado enmiendas para mejorar al menos algunos de estos sistemas, como el hecho de la delimitación de las ferias en la autorización, y como en algunos otros aspectos que han mejorado técnica y políticamente la Ley de acuerdo con un consenso de todos los Grupos. Esto prácticamente se ha hecho en ponencia; en ponencia prácticamente han sido asumidas las enmiendas de nuestro Grupo y las enmiendas de los demás Grupos, o bien en su totalidad o bien con enmiendas transaccionales, porque muchos de los Grupos presentamos enmiendas en un sentido similar, y ello obligaba a una transaccional que las englobase a todas, y prácticamente de ponencia ha salido ya el texto que hoy se vota con pocas modificaciones que se hicieron en Comisión, por lo cual el Grupo Socialista ha votado favorable esta Ley y se congratula de que haya sido aprobada por unanimidad.

Gracias.

El Sr. PRESIDENT: Més explicacions de vot? *(Pausa.)* El Diputat senyor Planellas, en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. PLANELLAS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, si difícil resulta en una explicació de vot després de la intervenció de diferents ponents aportar quelcom de nou a la Llei que discutim, en aquest cas, que és una Llei que s'ha aprovat per unanimitat, és a dir, on hi ha hagut una coincidència, com comprendran, encara resulta molt més difícil.

Jo renuncio a explicar-los què és el que hem aprovat del contingut d'aquesta Llei, i només voldria fixar molt breument

dues o tres qüestions que em semblen importants.

En primer lloc, he volgut sortir avui aquí perquè hi podria haver una mica la sensació, en una Llei aprovada per unanimitat, una Llei aprovada amb una sola votació, d'identificar el fet de la facilitat de l'aprovació en plenari amb una minusvaloració de la importància d'aquesta Llei, i em sembla important que sortim tots els Grups parlamentaris a expressar la nostra posició respecte a aquesta Llei, per tal de fer adonar la Cambra i l'opinió pública en general de la transcendència d'aquesta Llei de Fires Comercials que hem aprovat.

Perquè hi ha una tendència, també molt accentuada, que és quan es parla d'economia o en les anàlisis macro o microeconòmiques, normalment, de minusvalorar el paper que juga tot el sector comercial, tant en els aspectes de promoció comercial com en els aspectes de la distribució comercial. I és evident que en un país com el nostre, com Catalunya, en què evidentment no podem desenvolupar grans projectes macroeconòmics, sí que em sembla que tenim un camp on treballar molt i amb profunditat en tots els aspectes de la distribució i de la promoció comercial.

No debades tenim avui a Catalunya potser els aspectes més coneguts de les fires, que són les grans institucions firals, com podrien ser principalment la de Barcelona, però no només aquesta també, sinó la de Reus, la de Manresa, etcètera, però també ens estem trobant amb un fenomen nou, que a mi em sembla que recupera velles tradicions, però les actualitza, que és veure el gran nombre de fires que avui dia s'estan realitzant, impulsades o acomboiades pels ajuntaments.

Llegir, per exemple, la guia de les fires que realitzen a Catalunya és, em sembla, una experiència molt engrescadora pel que significa de la iniciativa i de la vitalitat de les nostres viles i comarques pel que fa als aspectes comercials. I em sembla que això només és un inici, que cal que també l'autonomia en aquest camp es noti, i em sembla que és positiva la tasca que hem fet en aquests moments al Parlament per tal de donar un impuls i un marc legal a tota aquesta activitat.

En aquest cas també, com ens hem trobat en d'altres ocasions que hem legislat sobre matèria comercial, ens avancem a la resta de l'Estat, jugant altra volta al paper del lideratge respecte a altres Comunitats Autònomes, i, evidentment també, entrem en un terreny on no hi havia una legislació, o la legislació que hi havia estava tan absolutament antiquada i encarcada que no servia absolutament per a res, i, evidentment, malgrat que exercim el que són les nostres competències estatutàries, estem dins d'un camp en què el nostre Grup voldria que no succeís el mateix que ha passat amb la llei dita de rebaixes, sinó que s'acceptés des de l'Estat el fet que a Catalunya tenim competència exclusiva en matèria de mercats i fires interiors, que cal exercir-la i que ni per via de decret, ni per via d'impugnació es pugui atacar aquesta Llei que a nosaltres, des del nostre punt de vista, ens sembla que és una cosa necessària per a l'economia de Catalunya i també per a la nostra autonomia.

Per últim, voldria dir el que ja han repetit tots els companys de ponència, i és que a aquesta Llei es van presentar nombroses esmenes pels diferents Grups parlamentaris, que han estat jo crec que examinades amb un esperit obert, i d'aquí n'ha sortit un text del qual tots ens sentim una mica els pares i tots fem nostre, i em sembla que això pot ser bo per tal que aquesta legislació pugui tirar endavant i tingui uns efectes positius.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* La senyora Trinitat Neras, en nom del Grup de Convergència i Unió.

La Sra. NERAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup ha votat favorablement el Projecte de Llei de fires comercials que l'altre dia el Consell Executiu va acordar de presentar al Parlament de Catalunya, en primer lloc, perquè era necessari establir un nou marc legal per a les fires comercials i, en segon lloc, perquè la Llei que aquest Parlament acaba d'aprovar és la Llei que Catalunya necessita, i, per tant, la votació unànime d'aquesta Cambra ho ha posat de manifest.

Com molt bé saben les senyores i els senyors Diputats, les fires comercials estaven regulades per un decret de l'Estat central de l'any 43, per al qual únicament hi havia tres fires internacionals. Crec que aquesta estricta referència, per l'època de la disposició i pel seu contingut, estalvia comentaris sobre la idoneïtat de la disposició per al bon funcionament d'uns instruments com les fires comercials, que adquireixen més importància conformement el mercat s'imposa a la intervenció i conformement la integració econòmica internacional desplaça l'autarquia.

Aquesta inadequació del marc legal provocava distorsions per al desenvolupament de les fires comercials i conflictes freqüents entre les institucions organitzadores. Les competències que atorga l'Estatut i el traspàs de serveis en matèria de fires interiors fan possible que Catalunya pugui establir la seva pròpia regulació de les fires comercials. En una economia en la qual el mercat regula bàsicament els intercanvis comercials i que té un elevat grau d'interdependència internacional, pel volum del comerç exterior, les fires comercials són elements bàsics per donar a conèixer l'oferta de béns i serveis d'un país. La presentació d'aquesta oferta ha de fer-se amb professionalitat i amb serietat, perquè la fira sigui realment una ajuda a la promoció comercial i al prestigi del país.

Cal, per tant, que quedin clarament diferenciades les fires comercials d'altres manifestacions que, evidentment, tenen raó de ser, però en un altre entorn i sota un altre nom. I això és el que fa la Llei. Les fires comercials, com he dit abans, i com ho han dit molts dels Il·lustres Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, són uns dels instruments més eficaços per a la promoció comercial del país. Per tant l'Administració de la Generalitat —responsable de la política de promoció comercial— ha de tenir mitjans per poder fomentar, impulsar, orientar i coordinar l'activitat firal i la política de cada institució i fira en aquesta matèria.

Cal coordinar esforços, evitar competències perjudicials, assegurar la presentació d'ofertes coherents, mantenir la continuïtat de les iniciatives, garantir, enfront de la demanda, les dates de celebració, l'existència de serveis suficients, i, finalment, tutelar l'autorització dels recursos als objectius de la promoció comercial de les institucions firals i dels diversos certàmens. A aquestes preocupacions, doncs, respon la Llei, en regular les funcions de l'Administració de la Generalitat i en establir les obligacions de les institucions firals i les de les entitats organitzadores.

En regular el paper de l'Administració, la Llei ho ha de fer de forma que s'afavoreixi el sorgiment d'iniciatives creadores i

que els procediments administratius siguin àgils i eficaços. Perquè la Llei garanteix que les fires comercials es realitzaran en un marc d'estricta professionalitat i de responsabilitat en funció de la demanda que pretén atraure; perquè la Llei assegura la participació de les diverses parts que han d'intervenir en l'organització de les fires; perquè la Llei lliga els interessos públics i privats; perquè la Llei ha sabut recollir molt bé les característiques de l'enorme riquesa de Catalunya en fires comercials, i perquè la Llei ha resolt adientment la prevalença dels interessos generals de l'economia catalana, per totes aquestes raons, el nostre Grup ha votat favorablement el Projecte de Llei de fires comercials.

En resum, la Llei que acabem d'aprovar dóna a la societat catalana el marc legal que necessitava a fi que les fires comercials puguin complir les funcions bàsiques que els són pròpies: apropar l'oferta i la demanda de béns i serveis, i, per tant, augmentar la transparència del mercat; introduir el progrés científic i tècnic, aplicat a les diverses branques de la producció i dels serveis; fer créixer el comerç interior i el comerç internacional, i, en definitiva, contribuir al millorament del benestar de la societat catalana a través de la seva aportació al millorament de tot el sistema productiu de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

Projecte de Llei de coordinació de policies locals a Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Acabades les explicacions de vot, passem ara al segon punt de l'ordre del dia, discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de coordinació de policies locals a Catalunya.

Per a la presentació de la iniciativa, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Macià Alavedra): Senyor President, senyores i senyors Diputats, la situació de policies locals a Catalunya és prou important per reclamar l'atenció d'aquesta Cambra amb l'aprovació del Dictamen de la Comissió.

D'una banda, perquè constitueixen un dels serveis públics més importants d'entre tots els que reben els ciutadans; vint-i-quatre hores sobre vint-i-quatre, la policia local està en contacte directe i a disposició de la seva respectiva comunitat municipal. Des de l'aplicació de les ordenances municipals de cada ajuntament, fins al control de la circulació, passant per les funcions que la Llei li encomana en matèria d'ordre públic i de policia judicial, la policia local cobreix un ampli espectre de funcions i tasques de protecció i ajut als ciutadans.

D'altra banda, perquè, malgrat la importància qualitativa de la missió social que té encomanada, cal reconèixer que ha estat massa sovint marginada. Marginada respecte, també, a la resta de l'Administració local, i també respecte a la resta dels cossos policials. En aquest aspecte voldria referir-me només a tres aspectes que considero ben significatius del que estem dient.

En primer lloc, resulta sorprenent comprovar l'escassa legislació que ha vingut a regular, d'ençà de la seva existència, l'activitat de la policia local. De fet, es pot dir que tota aquesta legislació —almenys pel que fa als aspectes importants— es

troba continguda en dues disposicions, el Reial Decret del 30 de maig del 52, pel qual s'aprova el Reglament de Funcionaris de les Corporacions Locals, i el Reial Decret del 6 d'octubre del 77, pel qual s'articula parcialment la Llei de 1975, de Bases de Règim Local.

En tercer lloc, cal referir-se a la manca absoluta d'una política de coordinació de les diferents policies locals, destinada a afavorir-ne l'eficàcia, fins a la creació, per la Generalitat, de la Comissió de coordinació de policies locals entre Generalitat —Conselleria de Governació—, Federació de Municipis de Catalunya i Associació de Municipis de Catalunya. És a dir, una comissió en la qual figuren l'Administració autonòmica i uns representants dels ajuntaments a través de les seves associacions.

L'existència, doncs, d'una escassa legislació relativa a les policies locals, la supeditació dels ajuntaments a l'Administració central —fins a la Constitució, que estableix el principi d'autonomia municipal—, i la manca d'una política de coordinació han estat els trets principals que expliquen la problemàtica que encara avui arrossega el conjunt de serveis de policia locals existents a Catalunya i a l'Estat espanyol.

L'Estatut d'Autonomia estableix, en el seu article 13.3, que pertoca a la Generalitat el comandament suprem de la policia autonòmica i la coordinació de l'actuació de les policies locals. Constitució i Estatut prefiguren amb absoluta claredat els dos instruments principals de què disposa la Generalitat de Catalunya per tal de dur a terme la seva política policial: la creació de la policia autonòmica i la coordinació de les policies locals. La facultat li atorga l'article 149 de la Constitució per crear una policia autonòmica, «en la forma», diu textualment, «que s'estableixi en els respectius Estatuts i en el marc del que disposi una llei orgànica» —llei orgànica inexistent—, possibilitat que va recollir l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i de què, finalment, va fer ús el Parlament de Catalunya, amb l'aprovació de la Llei 19/1983, per la qual es creava, votada per unanimitat per aquesta Cambra, la Policia Autonòmica de Catalunya, a partir del Cos de Mossos d'Esquadra.

D'aquesta manera, la inicial competència exclusiva atorgada per la Constitució a l'Estat, en matèria de seguretat pública —article 149.1.29, que diu, textualment: «L'Estat té competència exclusiva sobre les següents matèries: seguretat pública, sens perjudici de la possibilitat de creació de policies per les Comunitats Autònomes» —, es converteix, al nostre entendre, o s'hauria de convertir, al nostre entendre, en concurrent, i hauria d'implicar tant l'Administració central com les Comunitats Autòniques que disposen de la possibilitat estatutària de crear una policia autonòmica en corresponsables del manteniment de la seguretat ciutadana. Per això, nosaltres lamentem, hem lamentat sovint i continuarem lamentant que l'Administració central hagi volgut apartar la Generalitat dels temes de seguretat ciutadana —que són uns dels temes de màxima preocupació dels ciutadans—, que l'hagi volgut apartar, i creiem que aquesta és una política equivocada, perquè la Junta de Seguretat ha de fer una política, precisament, de coordinació i de corresponsabilització, i no simplement una política fiscalitzadora de com la Generalitat estableix la creació de la seva policia autonòmica.

L'absència d'una llei orgànica que ha de definir el marc general de la política coordinadora de policies locals —i que no ens

afecta a nosaltres, tal com ha dictaminat el Consell Consultiu—, així com l'absència de qualsevol precedent a la resta de Comunitats Autònomes han convertit el Projecte de Llei que espero que avui aprovarem en un impuls precursor cap a la inajornable tasca de coordinar les policies locals.

Aquest Projecte de Llei respon a la voluntat del Consell Executiu de la Generalitat i d'aquest Parlament de bastir una política policial que respongui als interessos de tots els ciutadans de Catalunya; aquest Projecte s'inspira, també, en dos principis essencials, els quals, lluny de ser incompatibles, estan condemnats a complementar-se.

Es tracta, d'una banda, de la voluntat de respectar i d'impulsar efectivament l'autonomia dels municipis per a la gestió dels seus propis interessos, i, d'altra banda, es tracta, òbviament, de delimitar, de definir els objectius, els àmbits i els instruments d'aquesta política coordinadora de policies locals.

L'autonomia municipal, a més de ser un principi constitucional, s'ha de convertir, evidentment, en una realitat viva capaç de vertebrar una Catalunya en la qual els municipis han de jugar un paper determinant. En tots els àmbits de l'Administració pública cal ser conseqüents amb el projecte descentralitzador contingut en la Constitució.

Més enllà de circumstàncies conjunturals, cal posar l'accent en la definició d'un model d'organització territorial i administrativa presidit, entre altres, per un principi fonamental: acostar el màxim nombre de decisions i de serveis públics al nivell en què aquests es presten o, dit en altres paraules, es tracta d'acostar l'Administració als ciutadans.

Pel que fa a la policia, tampoc hi ha raons que puguin justificar l'allunyament d'aquest principi. La policia, en tant que servei públic de protecció, ha d'estar al més a prop possible dels conciutadans als quals ha de protegir, al més a prop possible i amb un contacte permanent i positiu.

És, doncs, des d'aquesta perspectiva que s'ha d'entendre la responsabilitat que recau en els representants més immediats de les collectivitats locals, els ajuntaments. Són els ajuntaments els qui poden ajustar millor les funcions generals que té encomanades la policia a les necessitats reals i canviants de la seva comunitat.

Finalment, només una organització policial que es trobi recolzada en una base eminentment local permetrà la participació dels ciutadans en la formulació de les grans polítiques del servei i en l'acompliment de determinades tasques policials, com poden ser totes les relatives a la prevenció de la delinqüència.

Però autonomia no vol dir dispersió, com tampoc no hauria de justificar l'aparició d'actituds municipals patrimonialistes que en la contemplació de llurs respectius interessos ens acabés per fer perdre de vista els interessos generals de Catalunya, interessos generals que han de defensar, evidentment, el Consell Executiu i aquest Parlament. Afirmar, defensar i promoure l'autonomia dels municipis en general i de cara a la gestió dels respectius serveis locals de policia en particular, no tan sols per donar compliment a un principi constitucional, sinó també com a conseqüència d'una convicció arrelada en les possibilitats immenses que ofereix una Catalunya vertebrada per municipis autònoms, pròspers i solidaris.

Cal, però, anar més enllà. La policia és, cada cop més, una activitat complexa en la qual van quedant enrere les actuacions

de compartiment. L'extensió del fenomen de la criminalitat així com l'augment que s'està vivint aquests dies de la por al crim i a la inseguretat per part dels ciutadans obliguen a buscar la màxima coordinació possible entre els diferents cossos policials que actuen a Catalunya i, especialment, entre els nombrosos serveis locals de policia existent. No comprenem com l'Administració central no ha avançat gens en aquest camp de coordinació, no solament de les policies sublocals, sinó entre els diversos cossos policials actuant a tot l'Estat.

Hi ha coses que cauen pel seu propi pes i que ningú ben intencionat no pot considerar atemptatòries al principi d'autonomia municipal. Només per dir-ne algunes: la formació de tots els policies de Catalunya, l'establiment de sistemes integrats de comunicació entre els respectius serveis o la progressiva delimitació d'àmbits que eliminin les duplicitats i els conflictes són aspectes de la funció policial en els quals la política coordinadora de la Generalitat haurà de tenir efectes positius a curt termini. La finalitat que justifica el desenvolupament d'aquesta política resulta, doncs, tan senzilla com important. Es tracta d'afavorir l'eficàcia de les policies locals a base d'integrar les seves respectives actuacions autònomes en un sistema general de seguretat pública de Catalunya. D'aquesta política coordinadora estic ben segur que s'hauran de desprendre molts altres beneficis, tant pel que respecte a una major professionalització dels policies locals, com dels sistemes d'actuació emprats pels respectius serveis. Ha de permetre, així mateix, encaixar dins d'un model coherent les actuacions de la nova policia autonòmica amb les de les policies locals.

El reforçament de l'autonomia municipal, la potenciació dels serveis locals de policia i el desenvolupament d'una eficaç política coordinadora són objectius complementaris que han de permetre l'acció concertada entre els ajuntaments i la Generalitat de Catalunya; no tan sols ho han de permetre, sinó que estic profundament convençut que ho exigeixen. El problema no consisteix a discutir el repartiment del poder policial entre les administracions local i autonòmica, de la mateixa manera que tampoc no es tracta de reproduir aquesta polèmica entre les Administracions autonòmica i central, sinó de definir plegats el nou model d'organització policial que pot respondre millor a les necessitats de Catalunya.

D'acord amb aquestes premisses tindrem a les mans la possibilitat d'aprofundir un espai obert al diàleg i la cooperació entre ajuntaments i Generalitat de Catalunya en la perspectiva comuna de dur a terme el projecte autonòmic amb absolut sentit de la realitat i amb una visió de conjunt de quins són els problemes i els interessos nacionals de Catalunya.

Tinc el convenciment que l'aprovació d'aquest Dictamen, si així ho decideix la Cambra, haurà de significar un decidit pas endavant cap a la definitiva professionalització dels serveis locals de policia i per al desenvolupament ple de les previsions contingudes en l'Estatut d'Autonomia.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: La Comissió desitja fer una presentació del Dictamen? (*Pausa.*) No. Bé, aleshores no havent-hi esmenes a la totalitat passem, doncs, a les esmenes a l'articulat, deixant el pràmbul per al final i començant, doncs, per l'article primer.

A l'article primer hi ha una esmena d'addició del Grup Socialista, en l'apartat número 2. Per a defensar aquesta esmena té

la paraula el Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES: Gràcies, senyor President, des de l'escó mateix, per manifestar que retirem aquesta esmena. Era una esmena que tenia com a objecte deixar molt clar que els guàrdies jurats que depenen de les Diputacions haurien de quedar i, de fet, doncs, queden inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei. Es va argumentar en el sentit que això es donava per descomptat, que no hi havia cap dubte que era així, i, com sigui que el Dictamen del Consell Consultiu deixa la cosa molt clara, pensem que ara sí que hi ha uns elements perquè en el futur la interpretació sobre la intenció de la Llei sigui evident i sense lloc a cap dubte. Per aquest motiu retirem aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Hi havia també una esmena en aquest mateix apartat número 2 del Diputat senyor Celestino Sánchez proposant un nou apartat. Però el senyor Celestino Sánchez no es troba present i segons m'ha estat manifestat desitja retirar aquesta esmena i totes les altres esmenes. Com que, d'altra banda, no ha estat present podem, doncs, considerar-la com a retirada.

I amb aquestes condicions podem passar ja a la votació de l'article primer. Si els senyors Diputats no hi tenen inconvenient, podríem votar els seus dos apartats conjuntament i també, al mateix temps, podríem votar l'article segon, en el qual no hi ha cap esmena, i, si no hi hagués inconvenient, també podríem estendre la votació a l'article tercer, lletres a) i b), ja que a l'article tercer, lletra c), hi ha una esmena. És a dir, article primer, article segon i article tercer, apartat 1, lletres a) i b). No hi ha objecció? (*Pausa.*) Passem, doncs, a votació aquests diversos articles.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles primer i segon i l'article tercer, lletres a) i b), han estat aprovats per 102 vots a favor, cap en contra i dues abstencions.

A la lletra c) d'aquest mateix apartat primer de l'article 3 hi ha una esmena del Grup Socialista. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena com les altres tres que ens queden, molt poques esmenes, obeeixen totes elles a la mateixa voluntat. Una voluntat que està expressada ja en el mateix text de la Llei quan esmenta que el propòsit de coordinació de les policies locals és sempre sens perjudici de l'autonomia municipal. Una explicació, un afegitó en el text de la Llei que es va fer ja en Comissió i que per si sola és important, però ho és sobretot en la mesura que, després d'això, se'n dedueixen les competències.

Doncs bé, aquesta esmena que en aquest moment estic defensant s'aplica sobre l'article 3 en la mesura que aquest article estableix en què consisteix la coordinació de l'actuació de les policies locals. El terme «coordinació» ha estat sempre un tema polèmic; és difícil de definir-lo exactament i per això és important que l'article 3 digui en què consisteix.

Es fa una enumeració de situacions o d'operacions que es poden fer amb motiu de la coordinació. Diu: «La coordinació de l'actuació de les Polícies locals comprèn, entre altres, les

funcions següent:» —assenyala la a) i la b), que ja hem aprovat. I en el moment d'establir una altra d'aquestes funcions diu: «fixar les condicions bàsiques d'accés, de formació i de promoció de les policies locals». Una funció molt important, i fins aquí dita d'una manera absolutament irreprotxable: «fixar les condicions bàsiques». Fixin-se, doncs, que ens estem movent en un terreny en el qual l'operació de coordinar no comporta en cap cas una funció que en podríem dir decisoria; una funció coordinadora, sí.

A nosaltres, en canvi, ens semblava que a partir d'aquest moment el text de la Llei, quan diu: «i d'establir-ne els mitjans necessaris», ens semblava que feia un pas més enllà d'allò que es pot tancar dins de l'expressió «coordinació» i que, per tant, calia que es modelés de tal manera que els mateixos ajuntament no deixessin d'intervenir en una cosa tan decisiva com és establir els mitjans d'alguna cosa, establir —entenem que ja és alguna cosa més que assenyalar unes directrius— unes normes bàsiques, com es diu abans, o promoure o fixar condicions o establir criteris. Per aquest motiu la nostra esmena, doncs, demana que a partir de l'expressió «policies locals» es digui «i participar» —i aquí ve l'important— «juntament amb les entitats locals» —és a dir, ajuntaments i, en el seu cas, Diputacions— «en l'establiment dels mitjans necessaris». D'aquesta manera creiem que la norma adquiriria tota la dimensió i, sobretot, la precisió que li escau.

Res més, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Ramon Camp, pel torn en contra.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, l'esmena número 6 del Grup Socialista fa referència, com deia el senyor Casares, a l'article 3, i aquest article, també deia ell, volia relacionar i explicar quines eren les funcions que representa la coordinació de les policies locals. I deia ell que era important de dir en què consistien aquestes funcions. Doncs bé, tal com està el text del Dictamen queda molt clar quines són les funcions que corresponen a la coordinació de policies locals i concretament en aquest apartat, a l'apartat c) de l'article 3.1.

L'esmena socialista pretén introduir en un article pròpiament de definició de funcions uns aspectes organitzatius, deia ell, per garantir que els mateixos ajuntaments no deixin de participar en l'elaboració d'aquest marc de coordinació. Crec que aquesta voluntat que té el Grup Socialista d'introduir aquest principi de participació dels ajuntaments en la coordinació de la política de policies locals queda suficientment reflectida al llarg de tota el projecte de llei, en aquest cas del Dictamen de la Comissió, en els principis de l'autonomia municipal i sobretot en l'article 5, que estableix una comissió en què participen, precisament, els ajuntaments, juntament amb els representants de la Generalitat, per a informar sobre tot el Projecte de coordinació de policies locals. És aquí —l'article 5 és un article pròpiament organitzatiu— on s'ha de dir qui hi participa. L'article 3 és un article purament per explicitar, relacionar les funcions. Barrejar l'esmena aquesta dins l'article 3 creiem que no és propi i seria un mal precedent en la tècnica legislativa.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: A l'article 3 ara no hi ha cap altra esmena que estigui mantinguda havent retirat, doncs, el senyor Sánchez les seves esmenes i podem passar, doncs, a les

votacions. Primerament anem a votar l'esmena del Grup Socialista a la lletra c).

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena defensada pel senyor Casares, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 56 en contra i 2 abstencions.

Passem ara a votar el text del Dictamen per a aquest article tercer. Votació separada per a la lletra c)? (Pausa.) Bé, aleshores, primerament votem, doncs, el text del Dictamen per a la lletra c) de l'apartat primer de l'article 3.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a la lletra c) de l'apartat primer de l'article 3 ha estat aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions.

I passem ara a votació la resta d'aquest article tercer, és a dir, les lletres d), e), f) i g) de l'apartat primer de l'article 3, i l'apartat segon.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, per a la resta de les lletres de l'apartat primer, i per l'apartat segon de l'article 3, ha estat aprovat per 100 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Passem ara a votació l'article 4, en el qual no hi ha, ni hi havia, tampoc, mantinguda cap esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, article 4, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 4, text del Dictamen, ha estat aprovat per 100 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

A l'article 5 hi ha, primerament, hi havia diverses esmenes, dues d'elles han estat retirades en favor d'una esmena transaccional, i l'esmena més allunyada del Dictamen és l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana. Per defensar aquesta esmena, que és una esmena al darrer paràgraf de l'article cinquè, té la paraula el Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'article cinquè d'aquest Projecte de Llei estableix que tots els vocals són designats pel Conseller de Governació. A nosaltres ens ha semblat excessiva la facultat que es dona al Departament de Governació, atès que es tracta de coordinar unes policies locals que depenen d'uns ajuntaments, que, naturalment, no són de la Generalitat, i que depenen molt més d'altres coses que no pas del mateix Govern de la Generalitat. Ens sembla que la designació només pot ser feta pels organismes dels quals depenguin veritablement.

S'ha pretès que aquests representants a la comissió de coordinació de policies locals siguin designats, unes vegades, per organitzacions associatives de les entitats locals —la qual cosa no queda massa clara i, en tot cas, no pensem que hagi de figurar en aquest text—, o, també, directament, per aquelles persones que no tinguin un caràcter municipal —la qual cosa

encara és més fosca—, i també es parla que algunes altres vegades pugui ser feta per la Federació de municipis —amb la qual cosa tampoc no podem estar d'acord—, i no queda mai clar qui els designa, i també es diu que, a proposta dels municipis, els designi el Conseller de Governació, la qual cosa introdueix un element de discrecionalitat excessiu, en favor de la Conselleria, que nosaltres no volem admetre.

La nostra esmena parteix de la base de qui ha de fer la designació, i també qui ha de fer les propostes. Nosaltres creiem sincerament que les propostes han de ser fetes pels ajuntaments respectius, i que la designació ha de ser feta pels òrgans supracomarcals que estableixi la futura llei de divisió territorial de Catalunya. I es podrà al·legar que no existeix aquesta divisió territorial de Catalunya, però precisament per evitar els defectes que això pugui comportar i aquest buit en l'aplicació, nosaltres hem presentat també una esmena d'addició, una nova disposició transitòria —que també donarem per defensada amb aquesta intervenció—, en la qual es diu que mentre la divisió territorial no estigui efectuada el Conseller podrà designar directament els representants, els membres d'aquesta comissió coordinadora, naturalment garantint que hi estiguin representats tots els territoris de l'actual divisió administrativa de Catalunya. Ens sembla que queda salvada, d'aquesta manera, la possible manca de possibilitats que es pogués designar els membres de la Comissió i, en tot cas, queda oberta la porta perquè es pugui fer, el dia de demà, a través del que han de ser els òrgans de representació, els òrgans de govern de les entitats supracomarcals que, en forma de vegueries, de regions o del que sigui, es puguin constituir a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (*Pausa.*) No hi ha torn en contra. Bé, a aquest article, a l'apartat 2 d'aquest article, hi havia una esmena del Grup Socialista i una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que han estat retirades en favor d'una esmena transaccional, que porta la signatura dels representants d'aquests dos Grups i també del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El senyor Secretari donarà lectura a l'esmena transaccional.

El Sr. SECRETARI SEGON (Felip Lorda): Esmena transaccional a l'article 5.2, que presenten els Grups sotasignats: «Aquesta Comissió, adscrita al Departament de Governació, serà constituïda per quinze membres: el Conseller de Governació, com a president; catorze vocals, deu en representació dels ajuntaments i quatre en representació de la Generalitat de Catalunya. Els vocals en representació dels ajuntaments seran nomenats pel Conseller de Governació, a proposta d'aquells, de conformitat amb el procediment que reglamentàriament es determini, tenint en compte criteris de representació territorial. Els vocals en representació de la Generalitat de Catalunya seran designats i nomenats pel Conseller de Governació.» Firmen els Grups parlamentaris de Convergència i Unió, Grup Socialista i Grup del PSUC.

El Sr. PRESIDENT: Algun Grup parlamentari té objecció que s'admeti a tràmit aquesta esmena transaccional? (*El senyor Alay demana per parlar.*) Senyor Alay, d'Esquerra Republicana?

El Sr. ALAY (*de l'escó estant*): Senyor President, només per dir que nosaltres entenem que no és transacció a la nostra

esmena, i que, per tant, la nostra esmena continua totalment en peu...

El Sr. PRESIDENT: Evident, evident.

El Sr. ALAY: És a dir, que no ens hi oposem.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, no havent-hi objecció, s'admet a tràmit, i passem, doncs, a votar les esmenes actuals. En primer lloc, l'esmena d'Esquerra Republicana.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena d'Esquerra Republicana, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 11 vots a favor, 87 en contra i 2 abstencions.

Passem ara a votar l'esmena transaccional que ha estat llegida.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per 87 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

I ara, aquesta esmena transaccional substituïnt l'apartat 2 de l'article cinquè, ens queda encara per votar el text del Dictamen, pel que fa a l'apartat primer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, apartat primer? (*El senyor Casares demana per parlar.*) Sí?

El Sr. CASARES: Senyor President, penso que hi ha l'esmena nostra número 12.

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. CASARES: L'esmena número 12, del Grup Socialista, a l'apartat primer.

El Sr. PRESIDENT: Ah, sí, perdó. Jo estava... Té tota la raó. Pensava que..., sí, sí. No havia observat que la retirada implicava només l'article cinquè, 2.

Bé, aleshores, passem, doncs, a la defensa de l'esmena a l'apartat primer de l'article cinquè, del Grup Socialista. El senyor Casares té la paraula.

El Sr. CASARES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en aquest article cinquè hi ha dues qüestions. Una, la primera, relacionada amb les facultats que té aquesta Comissió de coordinació de policies locals. L'apartat segon és la composició, la manera de nomenar aquesta Comissió, cosa que ha quedat ja perfectament aclarida en el moment que s'ha votat l'esmena transaccional.

Anem, doncs, al primer tema. És indiferent que, en aquest cas, sistemàticament, s'hagi posposat en el debat. Què fa aquesta Comissió de coordinació de les policies locals de Catalunya? Això és el que es diu aquí. Doncs bé, fa allò que és propi d'un òrgan consultiu. Se li demana un informe i res més. No fa res més. Per tant, d'això, se'n dedueix, i, a més, és implícit a la Llei, encara que la Llei no ho diu, i segurament potser hauria estat bo que ho hagués dit, que qui és titular de la facultat de coordinar, evidentment, és el Consell Executiu. El Consell Executiu coordina i la Comissió de coordinació de les policies locals de Catalunya no coordina, només és òrgan consultiu. Per tant, aquí hi ha dues coses molt clares. Quan es passa de l'aspecte o de la fase de coordinar a l'aspecte operatiu, seran sempre els ajuntaments. Per això nosaltres teníem aquesta pre-

ocupació, que quan s'ultrapassava la funció pròpia de coordinació hi intervinguessin els ajuntaments. I què més fa? Doncs, aleshores, dona informes.

Tenint en compte, per consegüent, que ja la missió de la Comissió de coordinació de les policies locals de Catalunya és tan circumscrita, a nosaltres ens semblava que no calia que ho fos encara molt més, i, per tant, que no és correcte, no ens sembla convenient que a l'apartat primer es digui: «els projectes de coordinació que s'han de sotmetre» —abans deia «que s'hagin de sotmetre»— «a l'aprovació del Consell Executiu, han de rebre l'informe de la Comissió coordinadora de les policies locals de Catalunya.» La qual cosa vol dir que hi haurà dos tipus de projectes de coordinació, uns que s'han de sotmetre a l'aprovació al Consell Consultiu, i en aquest cas sí que intervinrà la Comissió coordinadora de les policies locals, i uns altres que no s'hauran de sotmetre a l'aprovació del Consell Consultiu i que, per tant, ningú no haurà de demanar a la Comissió coordinadora el seu parer. Per evitar això, i sobretot tenint en compte que no es tracta aquí de voler que en totes les operacions de coordinació que legítimament fa el Consell Executiu s'hagi de demanar informe a la Comissió de coordinació, sinó que el que es vol és que quan siguin projectes, és a dir, un programa en virtut del qual se sap com s'orientarà l'acció política de coordinació en qualsevol cas, es consideri o no que ho ha d'aprovar el Consell Executiu, es consulti —què menys es pot fer— la Comissió de coordinació de les policies locals.

Per aconseguir això nosaltres creiem que només hi ha un sistema, que és suprimir aquestes paraules, «que s'han de sotmetre a l'aprovació del Consell Consultiu». Per tant, si s'aprova aquesta esmena, el text quedaria prou clar. Diria: «Els projectes de coordinació, siguin els que siguin —projectes, eh!, no accions de coordinació—, han de rebre l'informe de la Comissió de coordinació de les policies locals de Catalunya», amb la qual cosa ens sembla que tornem al text una posició equilibrada i d'acord amb el que és, per dir-ho així, la filosofia tota d'aquest Projecte de Llei.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Camp té la paraula per al torn en contra.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, el senyor Casares ha començat la seva intervenció dient que en cap lloc de la Llei s'esmentava que el Consell Executiu era l'òrgan competent per aprovar els projectes de coordinació per portar a terme la política de coordinació. Precisament, l'article 5 és l'article en què es contempla aquesta situació. L'article 5 comença dient: «Els projectes de coordinació, que s'han de sotmetre a l'aprovació del Consell Executiu, han de rebre l'informe de la Comissió de coordinació de les policies locals de Catalunya com a màxim òrgan consultiu en aquesta matèria», i precisament el que vol el senyor Casares és treure aquesta frase de menció específica al Consell Executiu, amb la qual cosa ens trobaríem que l'article 5 diria: «Els projectes de coordinació han de rebre l'informe de la Comissió de coordinació de les policies locals». Rebre l'informe, per què? A qui? Per fer què? No, l'informe es rep perquè hi ha un òrgan competent, que és el Consell Executiu, que l'ha d'aprovar. No té..., i si els senyors Diputats llegeixen amb atenció, com sempre fan, el text del Dictamen veuran que amb l'esmena socialista quedaria sense sentit precisament el Dictamen.

Quins són els projectes de coordinació? Quins són realment els projectes de coordinació substantius que han de garantir que els ajuntaments han de tenir-hi paraula i han de tenir el dret a participar-hi? Són aquells projectes a què fa esment l'article 3, que són les funcions de coordinació de les policies locals. Aquests són els projectes importants. L'exemple, precisament, que ha dit el senyor Casares d'un pla de política general en la línia de coordinació de policies locals és que, precisament, això és el que estableix l'article 3 del text del Dictamen. En els projectes o, jo diria més, actes administratius de mera execució, en aquests, no té cap sentit que hi hagi un informe previ de la Comissió de coordinació de policies locals, perquè seguint aquesta via arribaríem a la total ineficàcia, en el sentit que hi hauria una paralització de la funció purament administrativa. Per tant, entenem que, tal com ha estat contemplat en el Dictamen l'article 5.1, té les precisions justes i adequades precisament de la temença que el Diputat senyor Casares plantejava aquí.

Per tant, ens oposarem a aquesta esmena.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs, passem a votació aquesta esmena del Grup Socialista a l'apartat primer de l'article cinquè.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions.

Bé, i ara passem, doncs, a votació el text del Dictamen, començant per l'apartat 1.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'apartat primer de l'article cinquè ha estat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 37 abstencions.

I ara passem a votació el text del Dictamen per a l'apartat segon. Ah, no, perdó, a l'apartat segon ja ha estat aprovada l'esmena transaccional que el substitueix. De manera que hem acabat, doncs, amb l'article cinquè.

A l'article sisè no hi ha cap esmena, i a la Disposició Final tampoc. Si no hi ha inconvenient podríem votar conjuntament article sisè i Disposició Final, amb el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 6 i la Disposició Final, text del Dictamen, han estat aprovats per 95 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Bé, ara ja ens queda només una esmena d'addició al preàmbul, que proposa afegir un apartat 4, esmena del Grup de Convergència i Unió. Per defensar-la té la paraula el Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA: Senyor President, retirem aquest vot particular.

El Sr. PRESIDENT: Retirat. Sí, s'entén que l'esmena

número 18 d'Esquerra Republicana està decaiguda des del moment que no ha estat aprovada la seva esmena anterior.

Bé, aleshores, retirada l'esmena de Convergència i Unió sobre el preàmbul, podem passar a votació el text del preàmbul i el nom de la Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el preàmbul, text del Dictamen, i el nom de la Llei, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El preàmbul i el nom de la Llei han quedat aprovats per 96 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

I passem ara, ja aprovat tot el text de la Llei, a les explicacions de vot.

Algun Grup parlamentari desitja explicar el vot? *(Pausa.)* El senyor Luna, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. LUNA: Muchas gracias, Muy Honorable señor Presidente. Con mucha brevedad intentaré explicar el voto del Grupo parlamentario Centrista, indicando en primer lugar nuestra disposición ya inicial de apoyo total a esta Ley, Ley que se caracteriza por tener dos aspectos destacados, el uno correspondiente al aspecto institucional del desarrollo de la actuación de la Generalitat en este tema de las policías locales, y al del contenido de la propia Ley, contenido de carácter anticipatorio, después del dictamen del Consell Consultiu sobre la posibilidad de legislar en esta materia tan importante para la Comunidad como es el tema de la seguridad ciudadana.

Por nuestra parte, la única preocupación —estando muy conformes con el texto presentado por el Gobierno— era la de la falta de explicitación en el texto articulado del Proyecto de Ley del respeto a la autonomía municipal, tema al que se hacía referencia en la exposición de motivos, tema que, desde luego, habría que respetar por cuanto así lo manda la Constitución, pero que nos parecía conveniente que se explicitara en el texto articulado de la Ley, y en este sentido presentamos una única enmienda, que fue aceptada, gracias a la comprensión de todos los Grupos, por unanimidad e incorporada al texto del Proyecto. Esa es la razón por la que también nos hayamos sumado hoy —aunque no se haya obtenido votación favorable general— a la enmienda número 6, del Grupo Socialista.

Por lo demás, y hecha esta precisión, en orden al tema de la autonomía municipal, que es un tema delicado, especialmente significativo en un tema como el de la policía, que es un tema que plantea a veces cuestiones, como por lo demás tenemos ejemplos lamentables últimamente en Cataluña, salvo esas precisiones que quería hacer nuestro Grupo, ya digo que desde entrada ya dimos apoyo a este Proyecto de Ley con una sola enmienda, que respondía a una preocupación que se vió acogida inmediatamente por todos los Grupos.

Muchas gracias, señoras Diputadas, muchas gracias, señores Diputados, muchas gracias muy Honorable señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: Altres explicacions de vot? *(Pausa.)* El senyor Valentín, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. VALENTÍN: Muchas gracias, señor Presidente. Señoras y señores Diputados, brevísimamente una explicación de voto de cuál ha sido la conducta parlamentaria respecto a este Dictamen, este debate, del Proyecto de Ley en esta sesión.

Nosotros consideramos que con esta Ley de Coordinación

de Policías Locales se ha dado un paso más, importante, en la institucionalización de Cataluña y que, en este sentido —aunque es de rigor y casi tópico el expresarlo, pero yo creo que no es ocioso decirlo una vez más—, es un motivo de satisfacción para este Grupo parlamentario.

Realmente es una Ley que arrancó con un amplio consenso. Y digo «arrancó» porque no ha sido solamente un consenso conseguido por arriba, conseguido en la conversación de los Grupos parlamentarios, en los pasillos, en las dependencias de esta Cámara, sino que ha sido un consenso sociológico, un consenso institucional previo, y que realmente expresaba substancialmente cuáles eran las aspiraciones de las organizaciones, de las entidades locales de Cataluña, que se expresaban a través de las diferentes organizaciones de las mismas. En este sentido, es una Ley consensuada en el sentido profundo de la palabra y en el 95%, se puede decir, de su contenido.

En este sentido, y como las cosas se planteaban de esta manera, la conducta del Grupo parlamentario del PSU en el debate de ponencia, en el debate de Comisión, ha sido, pues, de una identificación casi total con lo que el Proyecto de Ley suponía, y únicamente presentó una enmienda que no ha llegado a debatirse porque felizmente ha sido objeto de una enmienda transaccional que ha enriquecido lo que nosotros proponíamos, y que ha contado con el apoyo —creo que unánime— de la Cámara, creo que unánime, con solamente un sector de la Cámara que se abstenía.

Por lo que respecta a las demás enmiendas, nosotros hemos prestado apoyo a aquellas enmiendas que significaban un reforzamiento de la participación de las entidades locales, de los municipios sobre todo, en las tareas de la coordinación de las policías locales, o bien en lo que se traducía en un reforzamiento de la Comisión de Coordinación, que nosotros estimamos que tal como está es aceptable, pero que hubiera estado mejor si se hubiera estimado la enmienda del Grupo Socialista, en el sentido de que pudiera irse no solamente aquello que requería la aprobación en el Consell Executiu, sino que también lo que supusiera unos proyectos de programación de coordinación de policías locales, que a veces resulta que no se traducen ni se encuadran formalmente como decretos aprobados en el Consell Executiu, pero que sin embargo son iniciativas, instrucciones, etcétera, que pueden ser muy importantes en el fondo, y que parecería lógico que la Comisión de Coordinación hubiera entendido de ellas.

No obstante esto —esto es una cuestión importante, nosotros hubiéramos deseado que se hubiera adicionado, hubiera sido la Ley mejor—, nosotros no tenemos más remedio que expresar, gustosamente, de que estamos satisfechos con esta Ley, que satisface en un porcentaje casi total lo que nosotros consideramos que ahora mismo se puede hacer en relación a la coordinación de policías locales de Cataluña.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vots? *(Pausa.)* El senyor Alay, en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, l'article 13.3 de l'Estatut d'Autonomia diu clarament que la Generalitat pot coordinar l'actuació de les policies locals, i avui, doncs, hem debatut aquí una llei, un Projecte de Llei presentat pel Govern, el contingut del qual en general ens

complau, i, si més no, hi ha hagut algunes divergències respecte a l'article cinquè, concretament respecte a l'article 5.2, perquè nosaltres lamentem que el Conseller pugui tenir tanta potestat per poder nomenar els membres d'aquesta Comissió, i que es deixi la cosa a un reglament que la mateixa Conselleria haurà de fer. Però, al capdavant, tot i que entenem que això és una limitació, una mica, una limitació de les competències municipals, pensem que el Projecte en si la respecta sobrerament en altres matèries.

Respecte a l'article 5, apartat primer, nosaltres entenem que el Projecte, tal com ha quedat i havia estat presentat pel Govern, queda millor perquè queda perfectament clar que els projectes de coordinació que són establerts en la mateixa Llei han de ser aprovats pel Govern de la Generalitat, i, naturalment, previ l'informe de la Comissió de Coordinació.

S'han creat dos òrgans, la Comissió de Coordinació de Polícies Locals, de la qual ja hem parlat, i també una altra Comissió Tècnica Assessora de Coordinació de Polícies Locals, que haurà de ser desenvolupada perquè pugui ser eficaç, i aquesta sí que, al nostre entendre, entenem que hauria de ser una exclusiva i, a més a més, amb absoluta discrecionalitat del Consell Executiu de la Generalitat, del Govern de Catalunya, a fi i efecte que pogués fer la seva tasca.

Jo ara voldria dir que nosaltres sempre ens hem queixat que la Generalitat tenia poques competències, competències estatutàries, i que ha estat poc enèrgica a l'hora —el Govern de la Generalitat ha estat poc enèrgic—, a l'hora de reclamar l'eficàcia i de reclamar multitud de transferències, i això queda ben palès en els problemes que hi ha hagut amb l'Administració central. L'Honorable senyor Conseller de Governació ha explicat, efectivament, que..., en fi, la seva impressió sobre aquesta Llei i sobre el que pot comportar, però, de tota manera, nosaltres hem de deixar ben clar que entenem que hi ha hagut moltes competències que no s'han assumit perquè no era potestatiu nostre exclusivament, i que no depenia de la nostra lliure voluntat, però que n'hi havia d'altres que tampoc no s'havien assumit, almenys fins ara, i que aquestes sí que ho podríem haver fet.

Per exemple, hi ha hagut problemes amb la policia autonòmica —i el senyor Alavedra ha fet referència a la Junta de Seguretat. Bé, evidentment, la policia autonòmica que es pogués crear o no es pogués crear depenia, entre altres coses, de la Junta de Seguretat. També depenia d'una hipotètica Llei que no es va arribar a aprovar mai, de la Llei Orgànica de Polícies Autonòmiques, que no es va aprovar malgrat que, si no ho recordo malament, ha estat presentada dues vegades al Congrés dels Diputats; però també depenia, naturalment, de les poques competències que ens dona l'Estatut en si i de les molt magres que també ens dona el text constitucional. Però en matèria de polícies locals sí que teníem la competència total, la tenim plena, de la coordinació de polícies locals, i el que lamentem nosaltres és que no s'hagi presentat això fins al final de la legislatura. Es podia haver fet bastant abans pel Consell Executiu.

Hi ha culpes de la Junta de Seguretat, però també de la Generalitat. Ja que s'ha fet referència a la Junta de Seguretat, he de dir que, en primer lloc he de recordar a aquesta Cambra que hi va haver un clar incompliment pel Govern de Catalunya, de l'actual Govern de Catalunya, a l'hora de constituir-se la Junta de Seguretat, perquè el mandat estatutari deia que s'havia de

fer en un termini fix i no es va fer, i va haver de ser reclamat de diverses maneres davant d'aquesta Cambra. No aprofitar —en aquest cas que tenim poc en matèria de seguretat pública i que tenim tan poc, per no dir res, en matèria d'ordre públic—, naturalment no aprofitar les polícies locals, que són un contingent prou important de persones que poden contribuir a assegurar l'eficàcia i la seguretat del nostre poble, crec que hauria estat un flac servei que hauríem fet al país. Per això ens alegrem que, tot i que ha vingut tard aquesta Llei, hagi pogut estar aprovada amb l'assentiment que hi ha hagut en aquesta Cambra.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'explicació de vot en nom del Grup Mixt la farà el Diputat senyor Planasdemunt.

El Sr. PLANASDEMUNT: Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, primer de tot voldria aclarir que no parlo en nom del Grup Mixt, ja que segons és patent a la Cambra hi ha hagut dos Diputats del Grup Mixt que han pres una actitud, per motius obvis, d'abstenció. Jo parlo en representació, bàsicament, dels Diputats del CDS, els quals —i en nom propi— ens congratulem avui que aquesta Cambra hagi aprovat per assentiment una Llei com aquesta, que és bàsica i fonamental per a Catalunya. I és bàsica i fonamental perquè avui a les nostres ciutats, a les nostres contrades i als nostres pobles és patent la degradació que va sofrint diàriament la seguretat ciutadana.

En les ciutats és possible que ja hi hagi quelcom de coordinació, però no així a les nostres contrades; i avui ens trobem en els pobles de Catalunya, i en els pobles petits bàsicament, que, a causa d'unes modificacions que ha sofert la Benemèrita, ens trobem davant aquest flagrant atac que es fa de continuats atraments i de continuats assalts a la propietat privada i als drets dels ciutadans, amb una defecció total, amb una defecció que arriba fins al punt que hagi d'avisar la Benemèrita del Departament al qual correspon, i se't contesti que per manca de gasolina no es pot acudir ni es pot atendre.

Per això jo em congratulo que es faci aquesta coordinació de les polícies locals, perquè crec que vindrà a pal·liar una situació que posa en perill fins i tot la credibilitat en la democràcia, ja que molta gent considera que és a causa de la democràcia —encara que no sigui cert— que es va sofrint aquesta degradació dintre la seguretat ciutadana.

Per això, amb tots els defectes que pugui tenir aquesta Llei —que crec que n'hi ha pocs— crec que és una bona Llei la que s'ha donat avui el Parlament de Catalunya. És lògic i lícit que des d'aquesta tribuna diferents partits avui es vulguin desmarcar, i més tenint en compte que estem entrant en una campanya electoral.

Però, senyores i senyors Diputats, la Llei és bona, i espero, i tinc confiança, en nom propi i dels companys a qui represento, que el Consell Executiu sigui capaç de desenvolupar-la i portar-la a terme. I crec que tenim a les mans una eina que pot redundar en benefici del nostre país i tenir uns fruits propers i pròxims ben aviat.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? (Pausa.) El senyor Casares, en nom del Grup Socialista.

El Sr. CASARES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup Socialista, i tot el més breu possible, tractaré d'explicar quin ha estat el sentit del vot general, i del particular en alguns casos, del nostre Grup.

Tothom aquí sembla que s'ha congratulat molt i molt de l'aprovació d'aquesta Llei. Nosaltres creiem que està bé que s'hagi aprovat aquesta Llei, però que en cap cas no ens podem fer il·lusions pel simple fet que avui s'hagi aprovat aquesta Llei, ni en cap cas, tampoc, no podem estar gaire satisfets del procés que ens ha portat avui aquí.

Per què no il·lusions? Senzillament, perquè, com tothom sap, això és una llei marc. Això és una llei quadre que permet, a partir d'ara, començar a posar fil a l'agulla i començar a treballar. Avui, aprovada aquesta Llei, no haurem fet a favor de la coordinació de les policies locals res més que aprovar aquest marc. Per tant, que les coses quedin clares i que ningú no es faci il·lusions excessives.

I això era important de dir-ho perquè, tot i que nosaltres vàrem acollir aquest Projecte de Llei amb tot l'interès, amb ganes de perfeccionar-lo, amb ganes d'esborrar —com s'ha aconseguit— alguns dels defectes que tenia, no obstant això, volem fer constar el que ja s'ha dit des d'aquesta tribuna: Que s'han perdut tres anys i mig, que s'han perdut quatre anys. Quatre anys perquè la competència del Consell Executiu de la Generalitat per coordinar les policies locals no necessitava cap traspàs, no necessitava cap transferència, i, més encara, com que d'això n'era conscient tot el Parlament, tot el Parlament, el dia 2 d'octubre de 1980, amb una Resolució aprovada aquí, va exigir que el Govern emprengués, sense més retard, la coordinació de les policies locals —2 d'octubre de 1980, del 81, del 82 i del 83; i estem avui aprovant la llei-marc encara.

Això, evidentment, és una responsabilitat greu del Govern; és un abandó, és una negligència sobre les seves responsabilitats, i el senyor Conseller, en presentar la Llei, ha desviat, evidentment, la qüestió, perquè aquí no es tracta del problema general de la coordinació de les policies de l'Estat o de les policies locals amb les altres; es tracta, simplement, de la Llei de coordinació de policies locals de Catalunya i, per tant, no val a treure de davant la responsabilitat que, evidentment, té.

D'aquesta, manera, el Consell Executiu aconsegueix, davant de tota l'opinió, posar de manifest les seves contradiccions. D'un costat, no hi ha dia que, des dels Grups que donen suport al Govern, no es posi sobre la taula la responsabilitat de tots i els grans problemes de la seguretat ciutadana, i, en canvi, allò que, efectivament, el Govern de la Generalitat podia fer per contribuir —no dic per solucionar—, sí, evidentment, a solucionar aquests greus problemes, no ho ha fet en absolut. El Govern, sobre aquesta qüestió, ha viscut als llimbs, i jo no sé si es pot dir que ha incorregut en incompetència, en manca de rigor, o que no n'ha sabut més. El que sí que sé, i és que tothom ho veu ben clar, és que, avui, quan hem portat quatre anys, pràcticament, de legislatura, és que vostès, senyors del Govern, han badat sobre aquest tema.

I, dit això, nosaltres creiem que ara sí, amb aquesta Llei-marc, es pot posar a treballar. Nosaltres creiem que, finalment, amb la modificació d'un dels articles bàsics, que era un article impresentable al començament, perquè era una autèntica aberració jurídica establir que els representants dels ajuntaments serien designats pel mateix Conseller, una vegada solucionat

això amb una esmena transaccional, i tot i lamentar que en un altre o dos casos no hagi estat possible atendre les nostres esmenes, que anaven en el sentit de potenciar la participació dels ajuntaments en la coordinació, perquè sense aquesta voluntat no hi haurà coordinació possible, i sense aquesta oportunitat no hi haurà coordinació possible, en definitiva, no obstant, és qüestió d'oblidar-se de totes ja aquestes qüestions, aprofitar aquesta Llei i fer-la-hi rendir totes les seves potencialitats.

Res més, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Camp, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, jo crec que aquesta Llei es mereixia —i n'estic satisfet— les explicacions de vot dels Grups parlamentaris que m'han precedit, excepte la del Grup Socialista, que, francament, per a mi és galàctica; és galàctica totalment.

Vostè no sap que la Constitució, a l'article 1.29, diu: «L'Estat —el Govern central, el Govern de l'Estat— ha de presentar una llei orgànica de coordinació de policies locals» que no ha presentat? Que ha de presentar una llei orgànica de policies autonòmiques que no ha presentat? Que ha de presentar una llei orgànica de regulació de tots els cossos i forces de seguretat de l'Estat, que no ha presentat? Que la competència exclusiva en ordre públic i seguretat ciutadana és de l'Estat? I vostè surt ara aquí a fer un joc de mans i una cortina de fum, que si ara tan sols traurem aquí el marc general de coordinació de policies locals de Catalunya? Francament, jo paro aquí. Em sembla que els senyors Diputats tenen elements de judicis per valorar la seva intervenció.

En darrer terme, avui s'ha fet un acte molt important. I és molt important el marc que s'ha aprovat; és molt important —i el senyor Planasdemunt ho deia— perquè hi ha una situació a nivell extern que demana que les institucions públiques, sigui quina sigui l'Administració a què facin referència aquestes institucions, prenguin mesures en la seguretat ciutadana. I és molt important que avui el Parlament de Catalunya pugui dir que ha aprovat la Llei de coordinació de policies locals.

Aquest era un projecte de llei àmpliament consensuat —vostè ho sap— des del punt de vista sociològic, i ho demostra el fet que s'hi han introduït tan sols dues esmenes: una esmena del Grup centrista, que precisava el respecte a l'autonomia municipal que, en darrer terme, ja contemplava el projecte de llei presentat pel Govern, i l'esmena transaccional, que precisava també uns aspectes organitzatius de la Comissió de coordinació de policies locals, Comissió que, precisament, senyor Casares, fa dos anys que funciona. La Comissió de coordinació de policies locals —no aquesta que hem creat avui, però una de similar— fa dos anys que funciona, i hi ha una sèrie d'actuacions del Govern de la Generalitat en aquesta matèria.

L'aprovació d'aquesta Llei de coordinació de policies locals a Catalunya significa un pas molt important en la línia de racionalitzar l'estructura policial a Catalunya, augmentant l'eficàcia del servei. Aquesta Llei, ara em permetran de dedicar-hi cinc minuts, però precisament entrarem en aquesta línia de precisió que el senyor Casares deia que això només era una aprovació d'un marc, que no tenia més transcendència que això. Doncs, ara farem una petita referència al que pot comportar aquesta Llei.

Aquesta Llei permetrà d'aconseguir una major eficàcia poli-

cial com a resultat de la progressiva unificació dels respectius criteris d'actuació, i és en aquest sentit que cal entendre la facultat coordinadora de la Generalitat com a catalitzadora i generadora de coordinació entre les diverses policies locals, amb la finalitat d'integrar els seus actes particulars en un sistema general de seguretat ciutadana. I això es farà amb respecte total a l'autonomia municipal i amb la participació dels mateixos ajuntaments mitjançant els òrgans corresponents.

La situació en què avui es troben les policies locals a Catalunya fa que l'aprovació d'aquesta Llei comporti l'adopció d'un mecanisme que permetrà una actuació en profunditat cap a la seva professionalització, alhora que possibilitarà incidir amb més profunditat en la renovació de l'actual model de policia a Catalunya.

Amb l'aprovació d'aquesta Llei, alhora que complim un mandat estatutari, possibilitem l'existència d'un marc de referència que farà que els serveis municipals de policia puguin veure augmentada la seva eficàcia, tot superant els dèficits actuals, ja sigui amb recursos humans, amb recursos físics o amb sistemes operacionals.

La definició de la tasca d'enquadrament policial, veritablement ajustada a les necessitats de protecció pública a cada indret de Catalunya; l'establiment de plantilles mínimes; la determinació dels requisits previs per optar a una plaça de policia arreu de Catalunya; l'establiment d'un pla de formació professional igualment generalitzable, o l'adopció d'un codi deontològic són aspectes puntuals d'una política de recursos humans que revelen la incidència que pot arribar a tenir una adequada acció coordinadora en la redefinició d'un model policial.

Complementàriament, la coordinació de les policies locals tindrà per objecte, també, el conjunt de recursos físics assignats al servei per tal de dur a terme la seva missió. Aspectes com l'armament, la uniformitat, l'estructura d'organització i el sistema d'administració, les comunicacions, els vehicles tenen una importància indubtable dins del conjunt de l'organització policial.

Malgrat tot, entenem que no seria bo que la política de coordinació en l'àmbit dels recursos físics es quedés en els aspectes més superficials. La unificació de la uniformitat, els vehicles o l'armament, així com l'homogeneïtzació de les freqüències utilitzades en les comunicacions pròpies, no ens han de fer perdre de vista problemes menys vistos però més decisius: la baixa qualitat de les estructures d'organització i dels sistemes d'administració aplicats als serveis de policies locals.

És en aquest sentit, senyores i senyors Diputats, que acabem d'aprovar una llei que obre la possibilitat a la Generalitat de Catalunya d'actuar en l'elaboració d'un model d'organització aplicable a les necessitats concretes de les policies locals que segur que serà decisiu per superar les mancances actuals.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

Projecte de Llei de creació de l'Institut Nacional d'Educació Física com a organisme autònom

El Sr. PRESIDENT: Passem ara al tercer punt de l'ordre del dia, que és la discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de creació de

l'Institut Nacional d'Educació Física com a organisme autònom.

El Consell Executiu desitja fer la presentació de la iniciativa? *(Pausa.)* No. Bé, aleshores, la Comissió desitja presentar el Dictamen? *(Pausa.)* Bé, en aquest cas, no havent-hi aquestes presentacions prèvies, podem anar directament al debat sobre les esmenes. No hi ha cap esmena a la totalitat; hi ha únicament esmenes a l'articulat, la primera de les quals és a l'article cinquè. Per tant, proposo que votem el text del Dictamen per als articles 1, 2, 3 i 4, que no han estat esmenats.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, articles 1, 2, 3 i 4? *(Pausa.)* Perdó, ara, ara, en aquest moment, em donen el text d'una esmena tècnica a l'article 3. Bé, jo no sé si això, realment, és una esmena tècnica. Que en donin lectura!

El Sr. SECRETARI SEGON: Esmena tècnica a l'article 3: «a) La formació de diplomats, llicenciats i, si s'escau, doctors en educació física; b) l'especialització i el perfeccionament dels diplomats, llicenciats i, si s'escau, dels doctors en educació física.»

Està signat pel Grup de Convergència i Unió, Partit Socialista Unificat, Socialista, Mixt, Esquerra Republicana de Catalunya i Centristes de Catalunya-UCD.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha les signatures.

El Sr. SECRETARI SEGON: Ah, no, no hi ha la firma.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo crec que això no és una esmena tècnica; en tot cas, es podria dir: «la formació dels diplomats en educació física que prevegi la legislació vigent», però voler preveure aquesta legislació és ja... Es podria esmenar, però potser no és aquest el moment. *(Pausa.)* És que els Grups signants estarien d'acord en una redacció d'aquest tipus? *(Pausa.)* Jo crec que seria preferible que els sotasignats estudiïn una redacció i que podran proposar aquesta tarda, per exemple, i ens limitarem ara a votar els articles primer i segon, a què no hi ha esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen per als articles 1 i 2, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles primer i segon, text del Dictamen, han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Bé, aleshores, continuarem aquesta tarda a les cinc.

Se suspèn la sessió.

(Són dos quarts i mig de dues del migdia.)

La sessió es reprèn a un quart i onze minuts de sis de la tarda. Presideix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tota la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, el Lletrat Sr. Vintó i l'Oïdor de Comptes.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i de Treball.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Continuem amb la discussió del Dictamen de Política Cultural sobre el Projecte de Llei de Creació de l'Institut Nacional d'Educació Física

com a organisme autònom. Estàvem a l'article 3 i tots els Grups parlamentaris presenten una esmena tècnica a aquest article, que és una redacció més acurada, més estrictament en el terreny d'esmena tècnica, de l'esmena que havíem llegit aquest matí. El senyor Secretari donarà lectura a aquesta nova redacció.

El Sr. SECRETARI PRIMER (Ramon Camp): «Esmena tècnica a l'article 3:

a) La formació docent per a adquirir els títols acadèmics en educació física que estableix la legislació vigent.

b) L'especialització i el perfeccionament dels titulats en educació física.

c) El reciclatge dels titulats en educació física.»

El Sr. PRESIDENT: Bé, el sentit de l'esmena tècnica es comprèn perfectament. En comptes d'especificar quins són els titulats, amb la possibilitat que hi hagi canvis en el futur, es limita a parlar dels titulats o dels títols acadèmics en educació física, sense perjudicar per res els que hi puguin haver en el futur, ni limitar-ho als que hi ha actualment. En fi, amb una redacció d'aquest tipus la Mesa havia considerat aquest matí que era acceptable com a esmena tècnica.

Aleshores, passàrem a votació l'article 3, com el text del Dictamen, però canviant el redactat de les lletres a), b) i c) per aquesta nova redacció, d'acord amb l'esmena que acabem de llegir.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'article 3, text del Dictamen, amb les variacions pel que fa a les lletres a), b) i c), d'acord amb el text llegit, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 3, amb l'esmena tècnica indicada, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 4 tampoc no hi havia cap esmena, de manera que proposo de votar directament el Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, article 4, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 4 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 5 hi ha una esmena del Grup Socialista. Per defensar-la té la paraula el Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Si el senyor President m'ho permet, defensaria conjuntament les esmenes número 1, número 2, número 4 i número 5, que són la totalitat de les presentades pel Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. TERRADELLAS: Senyores i senyors Diputats, senyor President, el Reial Decret 790/1981 diu que els instituts nacionals d'educació física són centres d'ensenyament superior per a la formació, especialització i perfeccionament del professorat de l'educació física.

Aquesta Llei, el que intenta fer és que l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya, transferit des de l'any 1980, es converteixi en un organisme autònom per intentar racionalitzar-lo administrativament i millorar el seu funcionament.

En els treballs en ponència i en comissió hem canviat gairebé

la totalitat del Projecte, que tenia deu articles; el nostre Grup hi va presentar dotze esmenes, la majoria de les quals han estat recollides; en total, crec que eren seixanta-tres les esmenes que havien presentat els diferents Grups.

Un organisme purament administratiu, que ens semblava que es desprenia de la lectura del Projecte del Govern, creiem que l'hem canviat a fi de donar-li una estructura que correspon al centre d'ensenyament superior. Aquesta ha estat la nostra fita en els treballs de ponència i de comissió, i aquesta és la nostra fita a l'hora de defensar les esmenes que faré a continuació.

L'esmena número 1 és a l'article 5, i, certament, és bo que el Projecte del Govern demani que en el Consell Rector d'aquest Institut hi hagi dos representants nomenats pel President del Consell Rector entre les persones del món de l'educació física i de l'esport. En tot cas, aquí hi ha una frase que nosaltres entenem que és innecessària i que pot portar a situacions, doncs, contradictòries, en el sentit que es reclama que aquestes persones tinguin un prestigi reconegut. Això que és tan fàcil i tan clar dintre del que és el món científic, certament en el món de l'educació física i l'esport pot arribar a situacions conflictives quan és l'hora de valorar aquest prestigi, aquest reconegut prestigi. No obstant això, com hauran observat les senyores i els senyors Diputats, aquesta diríem que és una esmena no important, i és en aquest sentit que després d'haver fet palès el nostre punt de vista sobre aquest tema, la retirem.

Respecte a l'esmena número 2, creiem que és la més important que el nostre Grup defensa en aquesta Llei. L'esmena número 2 es tracta de definir qui elegeix i com s'elegeix el Director d'aquest Institut.

El Projecte de Llei diu que «el Director de l'Institut és nomenat pel Consell Executiu de la Generalitat, a proposta del Consell Rector, havent consultat prèviament el claustre.»

La redacció que el nostre Grup proposa és que «el Director sigui elegit entre el personal docent» —primera diferència— «a proposta del claustre de professors, i nomenat pel President del Consell Rector» —en lloc que sigui nomenat pel Consell Executiu.

Ja els acabo de dir, senyores i senyors Diputats, que hem intentat amb aquesta Llei que, donat que l'INEF de Catalunya vol tenir la màxima aproximació amb allò que és una facultat normal i corrent, el que hem volgut és intentar d'adaptar aquest organisme o Consell Rector, o màxim òrgan d'aquest Institut, i que el Director, que és qui ha de tenir cura del bon desenvolupament acadèmic d'aquest Institut, tingui la més pròxima equiparació de la manera que funcionen les altres facultats.

L'esmena número 4 intentava de ser una esmena cautelar en el sentit que mentre no siguin establerts els nous reglaments, que es preveu que es facin dintre de tres mesos de la publicació de la Llei, l'INEF de Catalunya es pogués regir pels actuals estatuts i els actuals reglaments. Creiem que aquesta també és una esmena que tampoc no té massa importància, i esperem que hi hagi la màxima agilitat en el compliment d'aquests tres mesos, i, per tant, senyor President, també la retirem.

A l'últim, ens queda l'esmena número 5, que és una esmena a l'exposició de motius i que ve a donar a entendre el que és una manera d'actuar, una manera de pensar dels socialistes

davant d'aquesta Llei de l'INEF de Catalunya. Nosaltres entenem que és bo que, un cop fets els traspassos de l'INEF de Catalunya a la Generalitat, s'hagi creat aquest organisme autònom, però creiem que és voluntat de professors, que és voluntat de tot el món de l'educació física que sigui reconeguda com a facultat de ple dret la seva activitat docent. És en aquest sentit que varem presentar l'esmena que palesa aquesta voluntat, que la creació d'aquest organisme autònom sigui com a pas transitori mentre no sigui incorporat de ple dret a la universitat.

En els treballs en Comissió, tots els Grups estaven d'acord amb aquesta voluntat, però hi havia un cert interrogant sobre com anirien els traspassos d'universitats; per tant, hi havia una mesura, una actitud cautelar sobre els possibles traspassos d'universitats.

És en aquest sentit, senyor President, que jo presentaria una esmena transaccional entre el meu text i el Projecte, en el sentit que digués: «que es crea aquest organisme autònom com a pas transitori mentre no sigui incorporat de ple dret a la universitat, i a partir del traspàs d'aquestes a la Generalitat de Catalunya.» Crec que d'aquesta manera assumim la voluntat de tots els Grups parlamentaris.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Té per escrit l'esmena?

El Sr. TERRADELLAS: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Bé, això és la darrera de les esmenes; és a dir, en l'exposició de motius parlarem d'aquesta esmena transaccional, quan hi arribem.

De moment, el senyor Terradellas ha anunciat la retirada de l'esmena número 1 a l'article 5. Per tant, en aquest moment queden sense esmenes els articles 5, 6, 7 i 8 del Projecte; jo proposo, doncs, si no hi ha objecció per part de ningú, de votar conjuntament aquests quatre articles, 5, 6, 7 i 8.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen pels articles 5, 6, 7 i 8, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles 5, 6, 7 i 8 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 9 hi ha dues esmenes, la que ja ha defensat el senyor Terradellas, del Grup Socialista, i, a més, hi ha una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Planellas.

El Sr. PLANELLAS: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta és l'única esmena del Grup parlamentari del PSUC que hem volgut portar en el plenari, perquè ens sembla que era un tema que era interessant de continuar-lo discutint perquè nosaltres creiem que d'una forma raonada tenia una raó de ser.

El tema és incloure que el nomenament del Director de l'INEF hagi de ser en una persona que sigui membre del seu personal docent. I aquí potser caldria —per informació de les senyores i els senyors Diputats— explicar una mica breument quin ha estat el procés que ha seguit aquest Projecte de Llei de convertir l'INEF com a organisme autònom.

Inicialment, el projecte que va remetre el Govern al Parlament anava enfocat en el sentit de crear un organisme administratiu, gairebé de tipus comercial, dirigit per un gerent. Aquest projecte ha estat capgirat totalment en els treballs de

ponència i de Comissió, i avui ens trobem que el projecte d'organisme autònom que es defineix és el d'un centre d'ensenyament superior, que és el que en realitat és l'INEF: un centre d'ensenyament superior que està dirigit per un director, que té el suport d'un gerent.

Aquesta és l'estructura a la qual està conformat l'organisme autònom. Aleshores, ens trobem que aquest director és nomenat pel Consell Executiu a proposta del Consell Rector, i nosaltres proposem que aquesta persona, que aquest director sigui escollit d'entre el personal docent de l'INEF.

Per quins motius? Pel motiu que l'INEF, com a centre d'ensenyament superior, la seva funció principal, com hem acabat d'aprovar, és la formació de diplomats, llicenciats i d'altres graus que es puguin crear. Si la funció principal de l'INEF és aquesta, és a dir, una funció acadèmica, sembla lògic que el director que porta a terme aquesta tasca sigui també una persona, un docent. Un docent que estarà recolzat per un gerent, que estarà nomenat per aquest mateix director, i que aquesta sí que pot ser una persona de qualsevol altra titulació o qualificació, per ajudar-lo en totes aquelles tasques administratives i de gestió. Nosaltres creiem també que és important que sigui escollit d'entre el personal docent, perquè la inclusió d'aquesta frase «d'entre el personal docent» significa que serà una persona que coneixerà la tasca fonamental d'aquest Institut, és a dir, que coneixerà les raons docents i acadèmiques, que és la principal funció que ha de desenvolupar aquest director, i per altra banda també perquè, girant-ho a la inversa, la no-inclusió d'aquest paràgraf voldria dir que en no posar-hi cap clàusula respecte als requisits que ha de reunir el director de l'INEF, voldria dir que és potestatiu del Consell Executiu nomenar qualsevol persona i, fins i tot, en no estar escrit en la Llei, es podria nomenar una persona sense cap mena de qualificació per fer —recordem-ho bé— una funció de direcció, de formació en un centre d'ensenyament superior.

Voldria recordar a les senyores i als senyors Diputats que, per exemple, en el cas de la Universitat sembla ben clar que se segueix aquest esquema, i el Rector, evidentment, és una persona del centre docent que fa la direcció acadèmica i està ajudat per una gerència; però és que fins i tot això també ho trobem per baix, i veiem com en les escoles d'ensenyament de qualsevol poble o ciutat, el director d'aquestes escoles d'ensenyament és un docent també del centre, que en el cas també d'una gran complexitat pot estar ajudat d'una gerència.

Aquí estem parlant d'un centre d'ensenyament superior, i sembla lògic que la persona que dirigeix aquest centre sigui també un docent al qual cal exigir-li també una titulació per fer una tasca que és fonamentalment acadèmica. Aquest em sembla que és el punt decisiu. Em sembla que no és bo que quedi a la discreció del Consell Executiu el nomenament d'aquesta persona, sense que el Parlament, en la Llei, introdueixi quins són els requisits mínims que ha de reunir, que a mi em sembla que amb la inclusió d'aquest paràgraf que el nostre Grup proposa, que sigui una persona del personal docent, podem assegurar que sigui una persona que conegui la funció principal que ha de desenvolupar, que és la formació acadèmica, i, per altra banda, que sigui una persona de titulació, que em sembla un requisit mínim imprescindible per dirigir un centre d'ensenyament superior.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, han estat defensades les dues esmenes a l'article 9, apartat primer. Ara hi ha la possibilitat de dos tornos en contra, però potser es podrien eventualment confondre. El senyor Garrell té la paraula per al torn en contra.

El Sr. GARRELL: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, faré els dos tornos en contra conjuntament, ja que una part important de les dues esmenes són al mateix punt.

En l'esmena socialista, del Diputat senyor Terradellas, el primer punt és exactament el mateix que el que acaba de presentar l'esmena del PSU: «El Director serà elegit entre personal docent.» Aquesta jo crec que és la clau de la qüestió.

Ha explicat molt bé, el senyor Planellas, que l'Institut d'Educació Física és un institut superior, és un òrgan acadèmic; en això estem tots d'acord. Nosaltres no ens oposem que el personal docent pugui ser director del centre, no ens hi oposem. El que diem és que no necessàriament ha de ser personal docent. Per què ho diem?

El món de l'esport i l'educació física és un món complex, és un món que no és exactament igual que una facultat —això suposo que ho sabem tots. Aleshores, la nostra idea és que aquest director pugui ser nomenat entre persones que en un moment donat en el nostre país, siguin d'aquí o siguin de fora, ens puguin venir a ensenyar noves tècniques, noves especialitats en el món de l'esport i l'educació física, i per això nosaltres diem que no necessàriament ha de ser un docent. A més a més, senyors Diputats, tots sabem que, si aprovéssim les seves esmenes, amb això podríem fer una trampa legal. En el moment en què es necessita una certa persona per necessitats, se'l podria fer professor i, al cap d'uns dies, fer-lo director. Jo crec que hem d'anar amb la realitat per davant, i creiem que el director de l'Institut ha de ser una persona que, a proposta del Consell Rector, el nomeni el Consell Executiu.

Aquesta persona pot ser —ho repeteixo— un docent del centre, no n'hi ha cap dubte!; nosaltres no ens hi oposem, però no volem tenir un marc tancat, sinó que el que volem tenir és un marc obert per si en un moment determinat necessitem una persona que vingui a aquest nostre país a ensenyar aquesta cosa, que tothom es pensa que és molt senzilla i no ho és tant —és bastant complicada—, i que, a més a més, comprèn diferents especialitats. Per això, jo demanaria el vot en contra de l'esmena número 2, del Grup Socialista, la número 3, del PSU, i respecte, senyor President, a la transaccional número 5 que ha fet el Grup Socialista, nosaltres hi estaríem d'acord i la votariem a favor.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Aleshores, anem a votar aquestes esmenes a l'apartat primer de l'article 9 i, evidentment, la més allunyada del text del Dictamen és l'esmena socialista. Començarem, doncs, votant l'esmena socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena socialista a l'article 9, apartat 1, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votar l'esmena del Partit Socialista Unificat al mateix article i al mateix apartat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar, doncs, el text del Dictamen. Suposo que separadament l'apartat primer i l'apartat segon. No és així? (Pausa.) No cal? Podem votar conjuntament. Bé, doncs, aleshores, passem a votar. Si no hi ha inconvenient en vots separats, podem votar conjuntament l'article 9, l'article 10, l'article 11 i les Disposicions Transitòria i Final, a les quals no hi ha esmenes.

Bé, aleshores, les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per als articles 9, 10, 11, Disposició Transitòria i Disposició Final, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquests articles 9, 10 i 11, la Disposició Transitòria i la Disposició Final han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Bé. Ens queda ara l'Exposició de Motius, a la qual el senyor Terradellas ha proposat una esmena transaccional entre l'esmena del Grup Socialista i el text del Dictamen. Recordaré que es tractava simplement d'afegir a l'esmena del Grup Socialista: «i a partir del traspàs d'aquestes a la Generalitat».

Primerament, caldria saber si algun Grup fa oposició que s'admeti a tràmit aquesta esmena. (Pausa.) No hi ha oposició. (Pausa.) Bé, aleshores, havent-se admès a tràmit aquesta esmena, començarem per votar —la defensa ja l'ha fet el senyor Terradellas—... (El senyor Casanovas demana per parlar.) El senyor Casanovas desitja fer un torn en contra?

El Sr. CASANOVAS (de l'escó estant): Senyor President, simplement des d'aquí, de l'escó, em sembla que en aquesta redacció no queda prou clar el que vol dir. Em sembla que del que es tractava de dir era que quan s'hagin traspassat les universitats, i aquí surt aquest «aquestes», que jo, en llegir ara el paràgraf a què fa al·lusió, i no hi surten per a res les universitats.

El Sr. PRESIDENT: No, no. Surt «la universitat» només, en l'esmena, però...

El Sr. CASANOVAS: Doncs, llavors, hauria de ser «aquesta», perquè, sinó, «aquestes» no correspon a «universitat».

El Sr. PRESIDENT: És que tampoc «aquesta» estaria bé, perquè la universitat en conjunt no es traspassa; es traspassen unes universitats...

El Sr. CASANOVAS: Les competències universitàries.

El Sr. PRESIDENT: ...les competències universitàries.

El Sr. CASANOVAS: Doncs, s'hi hauria d'afegir —perquè això, no és congruent, aquest text, de la manera que ha quedat... Jo crec que l'esperit de tots nosaltres està que digui això, és evident, però si ens llegim aquest text, amb una «universitat» en singular i un pronom en plural, no veig a què pot venir, aquí, això. «Aquestes competències universitàries», en tot cas.

El Sr. PRESIDENT: És a dir, s'hauria de dir: «A partir del traspàs a la Generalitat de les competències sobre les universitats.»

El Sr. CASANOVAS: Això mateix.

El Sr. PRESIDENT: Seria aquest el sentit, no? Podríem escriure-ho així: «A partir del traspàs a la Generalitat de les co-

competències sobre les universitats». Si no, és evident que hi havia una confusió. Ho hem estat comentant nosaltres, també. Ho deixàvem... *(Pausa.)*

Hi ha encara una altra qüestió, si volem afinar. Jo crec que val la pena d'afinar, i és que les competències no es traspassen. Aleshores, jo proposaria el text següent: «Com a pas transitori, mentre no sigui incorporat de ple dret a la universitat, i a partir de l'exercici per la Generalitat de les seves competències» Eh? «I a partir de l'exercici per la Generalitat de les seves competències». *(Pausa.)* Bé, «en matèria universitària», sí. «I a partir de l'exercici per la Generalitat de les seves competències en matèria universitària». *(Pausa.)* Bé, no hi ha torn en contra, pel que sembla. El senyor Garrell havia manifestat el seu acord amb l'esperit de l'esmena i sembla que no hi ha, d'altra banda, cap oposició; per tant, passem a votació l'esmena del senyor Terradellas, transaccional sobre l'esmena anterior, amb l'addició del text que jo he acabat de llegir. És a dir, que el que s'esmenaria ara seria, després d'afegir «organisme autònom», «com a pas transitori, mentre no sigui incorporat de ple dret a la universitat, i a partir de l'exercici per la Generalitat de les seves competències en matèria universitària».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena transaccional llegida ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I ara ens queda només per votar el text del Dictamen per a la resta de l'Exposició de motius i per al títol de la Llei. *(El senyor Terradellas demana per parlar.)* Senyor Terradellas?

El Sr. TERRADELLAS *(de l'escó estant)*: Sí, si em permet, senyor President, i amb la voluntat d'això, de filar prim: en l'article 5, en l'apartat 3, lletra c) diu que hi haurà dos representants de la Universitat de Barcelona. Potser seria bo puntualitzar que és la Universitat Central de Barcelona, de la qual, acadèmicament, depèn. En tot cas, potser és un lapsus que jo crec que, com a esmena tècnica, podria ser...

El Sr. PRESIDENT: Jo crec, senyor Terradellas, que no és necessari. Em sembla que el senyor Hortalà volia dir-ho. El nom oficial és Universitat de Barcelona.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, la Universitat Central de Barcelona no existeix, legalment. És Universitat de Barcelona, i, si és vol el nom històric, és Universitat Literària, però aquest és un nom històric. *(Rialles.)*

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies per l'aclariment.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, votem, doncs, el text del Dictamen per a l'Exposició de Motius, a part l'addició ja votada amb aquesta esmena transaccional i el nom de la Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El Dictamen per a l'Exposició de motius i el títol de la Llei han quedat aprovats per unanimitat.

Passem ara a explicació de vot. El senyor Casanovas té la paraula en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, senyories, breument. Per poder obtenir una bona educació física cal co-

mptar, en primer lloc, amb un tou suficient de persones que tinguin coneixements necessaris per poder desenvolupar una labor eficaç en aquest sector tan delicat com és l'educació física, especialment si es tracta, com en molts casos passa, de l'educació física d'infants, als quals una educació física irresponsable o dolenta pot condicionar negativament per a tota la resta de la seva vida.

És amb aquesta finalitat, i fent ús de la competència exclusiva que en matèria d'esports, ens atorga el nostre Estatut, que calia estructurar l'Institut Nacional d'Educació Física, que ens ha estat traspassat pel Govern de l'Estat.

Les esmenes que el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana ha presentat i defensat durant el tràmit d'aquesta Llei han anat per aquest camí. Han estat esmenes en molts casos puntuals, d'una major concreció del text definitiu, esmenes que ens felicitem d'haver vist assumides i que creiem que ajuden a fer que, amb una nova estructura, aquest INEF pugui entrar en la via d'una total eficàcia, tant des del punt de vista de gestió com dels seus resultats pedagògics. Esperem que, a partir de la vigència d'aquesta Llei, el nostre esport de base podrà comptar amb el suport i l'al·licient d'unes nombroses i eficaces promocións de professors d'educació física en tots els seus graus. I dic en tots els seus graus perquè el nostre Grup fa seva l'aspiració de la gran majoria d'aquests professors, que desitgen poder tenir una titulació universitària. Esperem, per tant, que tan aviat com l'ensenyament universitari ens hagi estat, efectivament, trasferit, aquest INEF pugui ser incorporat a la nova universitat catalana tants anys esperada per molts de nosaltres.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Terradellas té la paraula per a l'explicació de vot, en nom del Grup Socialista.

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, aquesta és la primera llei d'educació física i esport que fa aquest Parlament de Catalunya i pel que veig serà l'única en aquesta legislatura que discutirem, i una llei que s'emmarca en una situació certament deficitària de l'educació física a Espanya i una situació deficitària quant al reconeixement dels professors.

Ens costen els esforços del Govern central, Consell Superior d'Esports i Ministeri d'Educació per posar-nos en matèria d'educació física a l'altura europea. Certament, els recursos són limitats però sembla, i d'això ens alegrem, que hi ha ganes per a recuperar el temps perdut. Aquests dies les senyores i senyors Diputats hauran vist que s'han produït una sèrie d'actes reivindicatius dels professors, que nosaltres entenem plenament legítims i esperem que els poders públics en facin el cas que es mereixen, per la dignificació de l'assignatura i també per la dels seus professors.

A Catalunya, senyores i senyors Diputats, no estem en matèria d'educació física a l'altura de les necessitats. Estudis que s'han fet en aquest sentit demostren que hi ha un vint per cent d'escolars que no practiquen l'educació física i que un seixanta per cent d'aquests escolars la practiquen deficientment. Queda, per tant, un llarg camí a recórrer, i, si bé els poders públics en són el motor, els professors i els mestres són les eines que ho han de portar a la pràctica.

Aquesta Llei, un cop acabada, entenem que dona més racionalitat administrativa a l'INEF de Catalunya. Cal remarcar que

hi ha un altre INEF a Madrid i un altre de projectat a Granada. Per això, si bé valorem positivament aquesta Llei, lamentem el seu retard i esperem que la relació orgànica que hi ha amb la Direcció General d'Esports i l'acadèmica que hi ha amb la Universitat de Barcelona sigui l'adient per a formar bons professors d'educació física.

En aquesta sessió parlamentària que aprovem aquesta Llei voldria fer constar la nostra voluntat com a socialistes que l'INEF de Catalunya, en la mesura que persisteixi el dèficit d'aquests centres en tot l'Estat, segueixi en la línia de no tancar les portes als alumnes de fora de Catalunya, ja que aquesta posició solidària i oberta ens engrandeix, els catalans, davant de l'Estat espanyol.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Planellas, en nom del Grup del PSUC.

El Sr. PLANELLAS: Molt breument, per explicar que el nostre vot afirmatiu al conjunt de la Llei ha estat perquè a nosaltres ens sembla que la transformació de l'INEF en un organisme autònom és un pas positiu que li pot significar una major agilitat i també complir amb més eficàcia les seves funcions.

I estem d'acord també amb aquesta Llei perquè és una llei, que malgrat ser curta en extensió —onze articles, una disposició transitòria i una disposició final—, és una llei que fem nostra perquè en gran part recull el que han estat les nostres esmenes i els nostres punts de vista. Val a dir que a aquesta Llei, al projecte original que va enviar al Govern, només li queda un article, tots els altres articles i disposicions transitòries han estat modificats i val a dir també que totes les esmenes del Partit Socialista Unificat de Catalunya, excepte la que hem mantingut en el Ple, ja sigui de manera directa o a través de transaccionals, han estat recollides. No és estrany, per tant, que nosaltres ens sentim d'acord amb l'aprovació d'aquesta Llei, i únicament hem volgut portar al Ple una cosa que ens semblava raonada de mantenir.

D'altra banda, esperem, tal com ha dit el representat del Grup de Convergència i Unió, que, malgrat que en la Llei no es reculli l'obligació que el director sigui membre del personal docent, dins de la potestat se segueixi el que ja s'ha dit aquí. I, de fet, malgrat que no estigui escrit en la Llei, es vagi per aquest camí.

Per últim, voldria dir que en aquesta Llei el que també ens sembla important que s'hagi incorporat en la introducció és el fet de la reivindicació històrica de tot el professorat de l'INEF i la voluntat que esdevingui una facultat universitària. Em sembla que hem complert un objectiu del que era el mandat consitucional i estatutari de la competència autonòmica que tenim en esports legislant sobre un tema, jo crec, el fet que l'autonomia hagi servit per millorar a la situació dels INEF. Aquest em sembla que és un bon camí per tal de fer que l'autonomia sigui quelcom útil, que tingui una rentabilització en tots els sectors, també en el de l'esport.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Viñals, en nom del Grup Mixt.

El Sr. VIÑALS: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Tal com han dit ja els Il·lustres senyors Diputat que m'han precedit en l'ús de la paraula, aquesta Llei s'ha caracteritzat per

l'assumpció dins del text de les esmenes més variades presentades pels diversos Grups, cosa que vol dir que ha estat realitzada amb un màxim de consens, i això, per la pràctica que ja tenim en aquesta legislatura que està finint, vol dir que és una llei ben estructurada, és una llei que satisfà àmpliament tot un marge d'aspiracions i de sentiments del que ha de ser la tasca de la Generalitat en els més diversos camps de l'Administració de la nació catalana.

En aquest sentit voldria dir que per part del Grup del Centre Democràtic i Social, els Diputats que dintre del Grup Mixt formen..., que gairebé alguna vegada hem hagut de dir un subgrup dintre del Parlament, han sigut sotmeses més de divuit esmenes, ja sigui directament, ja sigui mitjançant transaccionals, que sobretot han vingut una mica dintre de la línia de donar-li, a aquest Institut, a aquest organisme autònom l'estructura, l'eficàcia organitzativa que ha de tenir una entitat autònoma de la Generalitat de Catalunya. I en aquest sentit nosaltres hem promogut d'una manera molt directa la racionalitat en els seus òrgans rectors, en el seu consell rector, en la figura del director, les seves competències acadèmiques i administratives i la figura del gerent, quant a la seva gestió administrativa sota la dependència del director.

Tot això està molt bé, és una Llei tècnicament bona, quant a un tema al qual hem votat en contra, que és que el director de l'Institut sigui un membre d'entre el personal docent de l'Institut. Jo diria que en un Institut autònom qui el regeix és de qui depèn, i mentre no tinguem la nostra llei d'universitats, mentre no hi hagi una altra estructura és, i això ha estat en tots els organismes autònoms dependents de la Generalitat, el Consell Executiu el que ha de nomenar aquest director. A mi em sembla això absolutament conseqüent amb una praxi administrativa i política, i en tot sentit, encara que podria afegir que en el seu article 9, de totes maneres, matisa molt acuradament aquest tema quan diu: «a proposta del consell rector i havent consultat prèviament al claustre», premisses suficients per a donar-li la realitat pragmàtica que ha de tenir una nominació d'aquest tipus.

Vull acabar, senyores i senyors Diputats, no ja felicitant-me pel fet que tinguem aquesta Llei, sinó tot dient que per a nosaltres no es tracta tan sols que haguem reconvertit l'INEF en l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya, sinó que hem fet quelcom més important: la Generalitat, en funció de les seves prerrogatives estatutàries, amb la creació d'aquest ens autònom ha creat el primer institut superior d'educació de Catalunya, i espero que amb els traspassos que han de venir i amb les futures lleis que segurament s'elaboraran d'universitats a Catalunya, això serà un bon precedent, un bon començament quant a la reordenació de tots els àmbits de l'educació superior al nostre país.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Garrell, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. GARRELL: President, senyores i senyors Diputats, fer l'última explicació de vot sempre és difícil. Jo he de dir que estem realment satisfets d'aquesta Llei, i els en parla un Diputat, doncs, que és un home de l'esport, ex-president d'una federació com ha estat la d'atletisme, que no és pas una federació, diguem-ne, rica, i que coneix el món de l'esport.

Aquesta Llei és important, jo crec que hem fet un pas endavant respecte, com deia l'Illustre Diputat senyor Planellas, que del Projecte de Llei anterior només queda un article, etcètera, etcètera, no sé quantes coses ha dit. Jo he de dir que esportivament, ja que som gent de l'esport, hem acceptat totes les esmenes en Ponència i en Comissió per poder millorar al màxim aquesta Llei, perquè sigui eficaç, perquè sigui una eina perquè l'INEF pugui anar endavant. Per això ho hem fet i n'estem molt satisfets, d'aquesta Llei.

Res més. Gràcies, senyor President.

Modificació de l'ordre del dia

El Sr. PRESIDENT: Bé, no havent-hi altra explicació de vot, passem al punt següent de l'ordre del dia. Però en aquest punt jo voldria fer-los, senyores i senyors Diputats, una proposta, que és una alteració de l'ordre del dia, de manera de deixar el punt quatre, discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre la Proposició de Llei de la Sindicatura de Comptes, per la setmana que ve. Està previst, en principi, que aquesta sessió s'allargarà la setmana que ve, perquè el nombre de temes en l'ordre del dia és molt elevat i, si no hi ha res de nou, comptem suspendre-la demà al migdia fins dimecres al matí.

Aleshores, el President del Tribunal de Comptes, el senyor President del Tribunal de Comptes, i un dels magistrats d'aquest Tribunal que han intervingut de manera directa en l'estudi, conjuntament amb la nostra Ponència, d'aquesta Proposició de Llei han acceptat d'ésser presents, i sembla que els complauria ser presents, en el moment de la discussió. Aleshores, com que avui els era impossible de ser aquí i en canvi podrien ser-hi el proper dimecres, jo proposo al Ple de passar això al punt vuitè o novè de l'ordre del dia, segons com convingui, de manera que pugui tenir lloc la discussió i votació d'aquest dictamen dimecres al matí. *(Pausa.)*

Bé, interpreto, doncs, pel fet que no hi ha cap oposició, que ningú no es manifesta contràriament, que hi ha aprovació per part de les senyores i senyors Diputats per assentiment, i, d'altra banda, m'he assegurat ja abans de fer aquesta proposta que en aquest moment hi ha quòrum suficient a la Cambra per a prendre aquest acord, és a dir, que hi ha més de la meitat dels senyors Diputats.

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de l'Institut Català del Crèdit Agrari

Dit això, doncs, i acordada aquesta modificació de l'ordre dins de l'ordre del dia, passarem al que era el punt cinquè: discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de l'Institut Català del Crèdit Agrari, i de les esmenes reservades per a defensar davant el Ple.

Pel Consell Executiu té la paraula l'Honorable Senyor Conseller d'Economia i Finances per a la presentació de la iniciativa.

L'H. Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES

(Josep Maria Cullerell): Senyor President, senyores i senyors Diputats, em plau presentar avui a la consideració davant d'aquest Ple el primer projecte legislatiu d'intervenció sobre el sistema creditici i financer: el Projecte de Llei de creació de l'Institut Català del Crèdit Agrari.

Amb aquesta iniciativa el Govern de la Generalitat dona compliment a una resolució d'aquest Parlament, de 29 de març de l'any passat, en què s'instava la creació d'una caixa de crèdit rural.

Així mateix, constitueix per a mi un motiu d'orgull presentar un Projecte de Llei amb el qual l'actual Govern de la Generalitat reprèn la tradició històrica de les nostres institucions en matèria d'ordenació legislativa del crèdit agrari.

M'estic referint a la Llei de Creació de la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu, aprovada el 4 d'agost de 1933 en aquesta mateixa sala, i que, si bé amb una situació econòmica i social ben diferent, i amb unes competències estatutàries, ara, menors de les que en matèria financera gaudia la Generalitat republicana, ens disposem a aprovar un Projecte de Llei de creació d'un organisme autònom de tipus financer, que, n'estic convençut, serà una bona eina de treball per fomentar i canalitzar el crèdit agrari a Catalunya, per coordinar les caixes rurals i les seccions de crèdit de les cooperatives agràries.

Abans d'exposar-los el contingut del Projecte, permetin-me, però, que em refereixi al Dictamen emès pel Consell Consultiu sobre l'adequació del text legal que proposem a la Constitució i a l'Estatut. Com és ben sabut per tots vostès, i per iniciativa de dos Grups parlamentaris de la Cambra, el Consell Consultiu de la Generalitat va rebre l'encàrrec d'estudiar el Dictamen resultant de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost.

Doncs bé, no puc amagar la meva satisfacció per la resolució dels experts juristes del Consell Consultiu, els quals han ratificat en un temps rècord, quinze dies, els acords de la Comissió esmentada i l'esperit del Projecte presentat pel Govern de la Generalitat.

Aquesta rapidesa dels juristes permet que aquest Projecte sigui aprovat abans del final d'aquesta legislatura, i voldria agrair des d'aquí la feina dels membres del Consell Consultiu, tot dedicant una menció especial al ponent d'aquest Dictamen, l'Illustre catedràtic senyor Josep Antoni González Casanovas.

Com ja he dit abans, l'Institut Català del Crèdit Agrari serà un organisme autònom de tipus financer que tindrà per finalitat fomentar i canalitzar el crèdit agrari a Catalunya, coordinar les caixes rurals i les seccions de crèdit de les cooperatives agràries amb seu social al territori de Catalunya, mitjançant l'aplicació dels recursos de l'Institut. Aquests recursos seran destinats a inversions que tinguin per finalitat la creació, la conservació i la millora de la riquesa agrícola, forestal i pecuària i dels seus mitjans de producció o la instal·lació i perfeccionament d'indústries agrícoles, forestals i pecuàries, en definitiva, l'Institut es concep com un instrument de millora del medi rural.

Per la seva naturalesa, aquest Institut serà adscrit al Departament d'Economia i Finances, d'acord amb els objectius de foment, coordinació i canalització del crèdit agrari a Catalunya establerts per la Generalitat en l'exercici de les seves competències estatutàries.

També l'Institut donarà suport a l'activitat de les caixes rurals i de les seccions de crèdit de les cooperatives agràries amb seu central a Catalunya. Les fun-

cions específiques de l'Institut són: primer, atorgar crèdits a les caixes rurals i a les cooperatives agràries; segon, atorgar crèdits a les persones físiques i jurídiques a les quals les seccions de crèdit de les cooperatives agràries de les caixes rurals tinguin facultats per donar crèdits i que per les característiques d'import, concentració de riscos o altres, aquestes no puguin atendre. En aquests casos, l'expedient serà tramitat a través de la cooperativa o caixa rural corresponent.

Tres: efectuar les inspeccions i auditories de les caixes rurals i de les seccions de crèdit de les cooperatives agràries que li encomani el Departament d'Economia i Finances.

Quatre: prestar assistència tècnica a les caixes rurals i a les cooperatives agràries en matèria financera.

Cinquè: coordinar l'activitat de les caixes rurals amb projectes de finançament conjunt.

Sisè: canalitzar els recursos de les caixes rurals per al finançament d'infraestructures i actuacions d'interès general dintre dels límits establerts per les bases de l'ordenació del crèdit i la banca.

Setè: desenvolupar totes aquelles actuacions que siguin adients per afavorir la liquiditat de les caixes rurals i seccions de crèdit de les cooperatives agràries, i la garantia dels dipòsits constituïts en aquestes, d'acord amb les bases —ho repeteixo novament— de l'ordenació del crèdit i la banca, amb els convenis que l'Institut pugui celebrar amb el Banco de España i amb les institucions del crèdit oficial de l'Estat.

Vuitè: exercir les atribucions sobre les caixes rurals que li siguin delegades pel Consell Executiu o pel Departament corresponent.

Novè: atorgar avals d'acord amb els objectius i finalitats establertes pel Consell Executiu de la Generalitat. L'import global d'aquests avals haurà de ser aprovat pel Parlament en la Llei de Pressupostos.

Deu: celebrar concerts amb les institucions estatals en matèria de crèdit agrícola.

Onze: regular i controlar en matèria de crèdit agrícola, quan aquesta regulació i control siguin competència de la Generalitat i quan es delegui pel Consell Executiu.

I dotzè: desenvolupar qualsevol activitat financera que faciliti recursos d'aquesta naturalesa o l'accés a aquests en favor de les institucions relacionades amb el crèdit agrari en el marc de les bases de l'ordenació general del crèdit i la banca.

Un cop anunciades les funcions d'aquest futur Institut, que espero que avui s'aprovi, vull referir-me als seus òrgans de govern, que seran la Junta de govern i el Consell Consultiu. La Junta de govern, composta pel President, per dos representants d'Economia i Finances, per dos representants d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, un del Departament de Treball, dos de la Federació de Cooperatives Agràries, un dels quals, almenys, serà designat entre aquelles cooperatives que tinguin constituïdes seccions de crèdit.

Un consell consultiu que integraran un President, el Director General designat pel Conseller d'Economia i Finances, a proposta de la junta de govern; dos representants del Departament d'Economia i Finances; un del Departament de Treball; un del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; dos de la Federació de Caixes Rurals; dos de la Federació de Cooperatives Agràries, i fins a cinc d'institucions i organitzacions de caràcter econòmic, social, professional i científic, amb especial

dedicació al món agrari, nomenats, aquests darrers, pel Departament d'Agricultura.

Finalment, cal esmentar els recursos de què disposarà aquesta entitat autònoma financera. La dotació inicial assignada pel Parlament permetrà endegar la feina, així com les altres aportacions amb càrrec al pressupost de la Generalitat. Les aportacions d'altres organismes autònoms de la Generalitat, les emissions de títol a renda fixa, prèvies les autoritzacions que corresponguin i les aportacions d'organismes públics de l'Estat implicats en el crèdit agrícola. S'ha previst una dotació inicial assignada de 500 milions de pessetes, quantitats amb les que creiem que podrà començar a treballar l'Institut.

Fins aquí, Molt Honorable President, senyores i senyors Diputats, el contingut del Projecte de Llei de Creació de l'Institut Català del Crèdit Agrari, un text en el qual han treballat tècnics del Departament d'Economia i Finances, de Treball i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i que avui sotmeto a la seva consideració després del treball que, en Ponència i Comissió, tots vostès hi han aportat i que, segur, ha millorat el text definitiu.

Res més, senyor President. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: La Comissió no tinc notícia que hagi nomenat ningú per presentar el Dictamen. Bé, en aquest cas ens trobem amb una esmena a la totalitat. Per tant, reglamentàriament hem de començar amb la discussió d'aquesta esmena a la totalitat, i primerament, doncs, un torn a favor de l'esmena de quinze minuts.

Té la paraula el Diputat senyor Maties Vives, en nom del Grup esmenant, Partit Socialista Unificat.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, per al torn a favor en defensa d'una esmena a la totalitat de retorn del Projecte de Llei que ha estat presentat per l'Honorable Conseller d'Economia i Finances, que ha tingut la virtut en la seva explicació, amb una lectura extractada del text, de situar el conjunt de la Cambra davant del tema en el qual anem a entrar amb prou claredat com perquè a mi no em calgui fer-ho. Jo diria, d'entrada, que és més bo que el camp català gaudeixi d'aquest instrument que no pas que no en tingui cap, però que, malgrat això, entenem que el text que se'ns proposa ni s'ajusta a les necessitats actuals ni té raó de ser com a pas previ a la creació de l'Institut Català del Crèdit o l'Institut Català de Finances —es digui com es vulgui— abans de la presentació d'aquest text, ni és allò que el Parlament havia encomanat, amb data 24 de març del 83, al Consell Executiu perquè ens portés a la consideració de la Cambra.

Un senyor Diputat deia aquest matí: «les lleis han d'anar al darrere de la vida». Nosaltres entenem que aquesta no ho fa. Davant d'una situació difícil en el terreny econòmic en el sector, motivada segurament per la marginació secular a la qual el sector ha estat sotmès en els darrers temps, motivada segurament per la pèrdua del poder polític del mateix sector en el conjunt de les activitats socials, motivada segurament, perquè no?, per l'aparició de determinats aspectes de manca de professionalitat en alguns dels rectors de caixes rurals a les seccions de crèdits de cooperatives —no cal excloure de crítiques gent del mateix sector—, aquesta situació difícil és també maltractada en el Projecte de Llei que ens proposa el Govern. Entenim nosaltres, i entenem, que el que s'esqueia era adequar l'organisme a la finalitat a la qual pretenia fer cara aquest, i, en

definitiva, a una finalitat de capitalització, de crear un instrument atractiu pel sector agrari.

És per això que el nostre Grup parlamentari considera que el mandat del Parlament de Catalunya que el Consell Executiu creï una caixa de crèdit rural no té res a veure amb la creació de l'Institut Català del Crèdit. Si m'ho permet l'Honorable Conseller, si m'ho permeten les senyores i els senyors Diputats, jo diria que aquest Projecte de Llei és un ham que es llança per estudiar les reaccions del Govern central davant la presentació de l'Institut Català de Finances, i que, per tant, es juga de nou amb un sector tan mal tractat com aquest durant molts anys per fer-lo servir de banc de proves, de conill d'índies, per estudiar les reaccions del Govern central davant de temes de més volada. Quin futur volem per a aquest organisme? Per què serveix l'instrument a crear? Perquè fóra tancar els ulls, senyores i senyors Diputats, oblidar que en aquest moment està en marxa, amb èxit, des de les concepcions de les persones, dels Grups polítics que van desfermar el moviment, un seguit de relacions i de convenis entre el Banco de Crédito Agrícola i les Caixes Rurals ubicades a Catalunya, que lliga o que pot lligar de peus i mans aquestes caixes rurals davant d'un Projecte com aquest. Què es tractava de fer davant d'això? Quin mecanisme érem capaços de crear a Catalunya —i aquest era el repte que teníem— que fos més atractiu que les garanties que en un moment determinat podia oferir aquest Banco de Crédito Agrícola des d'una òptica d'autogovern, des d'una òptica de voluntat, d'ajuntar, de fer coincidir cada dia més quelcom que és molt difícil, i que requereix un tractament, en la seva vessant estrictament psicològica, molt delicat, com podíem nosaltres aglutinar les caixes rurals, les seccions de crèdit de les cooperatives de Catalunya, a l'entorn d'un Projecte sorgit del Ple d'aquesta Cambra. Per dir-ho d'una altra manera, com creàvem un instrument amb suficient capacitat financera, amb suficients recursos, amb prou dotacions econòmiques, que no entrés en contradicció, ans al contrari, que aglutinés al seu entorn, més enllà de les mateixes caixes rurals, diners, capacitat d'actuació de les caixes d'estalvi instal·lades a Catalunya per crear un instrument potencialment eficaç de confrontació en el terreny, evidentment, en què s'escau, civilitzat, amb una opció que ens venia de fora.

I és per això que nosaltres enteníem que corresponia la creació d'una caixa de crèdit agrícola —i en les esmenes a l'articulat ho defensarem— i cooperatiu, referit a tot el món cooperatiu, si és que arribem a aquestes esmenes a l'articulat, que tingués una formulació quant a la seva vessant de component o de naturalesa intrínseca, en forma de societat anònima, en la qual el 51% de les accions estigués permanentment en mans del Consell Executiu, en mans de la Generalitat de Catalunya, però que estimulés i fes possible les aportacions de capital, de caixes d'estalvi, de caixes rurals, de cooperatives, de persones jurídiques, de persones físiques, del món català interessades en el Projecte. I a partir de quines orientacions hauria de treballar aquesta caixa de crèdit agrícola i cooperatiu? Entenem nosaltres que a partir de les orientacions que marqués el seu mateix Consell d'Administració, majoritàriament en mans del Consell Executiu de la Generalitat, però també a partir de l'orientació de l'Institut Català del Crèdit en el seu conjunt. Malament podem crear un Institut Català del Crèdit Agrari si no es parteix de la concepció, o provocadora o de marginació del

sector, abans de tenir aprovat l'Institut Català de Finances en el seu conjunt.

Què se'n farà d'aquest Institut en el moment que tinguem l'Institut Català del Crèdit pel conjunt de l'economia de Catalunya? El convertirem en una secció de l'Institut mare? El reconduïrem cap a l'interior d'aquest Institut? O el deixarem com la pantalla que servirà per tapar determinades inquietuds del sector agrari, mentre la gran política, la política amb capacitat financera suficient, es farà des de l'altre Institut, evidentment marginant els pagesos i les cooperatives agràries de Catalunya?

Nosaltres enteníem que calia fer aquest projecte perquè les caixes rurals assumissin, des de la seva participació en la pròpia configuració del capital social d'aquesta Caixa de Crèdit, responsabilitat en relació amb les decisions que es puguin prendre, perquè aquelles Caixes rurals més emprenedores, aquelles cooperatives amb més professionalitat tinguessin incidència i pes en la presa de decisions d'aquesta Caixa de Crèdit, cosa que, evidentment, amb aquest Projecte no s'aconsegueix.

Voldríem, en definitiva, quelcom tan simple i tan senzill com fer copartíips els pagesos, les cooperatives agràries de casa nostra i el món cooperatiu en general, copartíips de la direcció en les tasques, evidentment tant d'orientació com executives, de la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu.

Entenem que davant d'això, el Projecte que se'ns sotmet a la consideració té connotacions de repartidora; té connotacions de mecanisme que actuarà, petit, reduït, limitat, sense capacitat per trencar la relació que s'ha establert Caixes rurals-Banc de Crèdit Agrícola —que jo no dic que s'hagi de trencar—, però que en qualsevol cas des de Catalunya calia oferir un instrument suficientment atractiu per convertir-lo en element important a l'hora de la presa de decisions de les Caixes rurals, en un instrument —ho repeteixo— que pot actuar al caprici d'aquell qui tingui en cada moment el Consell Executiu de la Generalitat en les seves mans. 500 milions de pessetes com a primera dotació; recordin les senyores i els senyors Diputats que només per a actuacions en matèria d'aigua ja prevèiem aquesta quantitat en els pressupostos darrerament aprovats.

Entenem que es tracta d'un Projecte intervencionista sense contrapartides, i que evita, en definitiva, que des del Consell Executiu es pugui entrar a mullar-se —si em permeten l'expressió— en temes en els quals calia haver-ho fet. Per tant, disconformitat quant a les fórmules de concepció jurídica utilitzades en la creació d'aquest Institut, que no desvirtuen gens ni mica la proposta del PSU de Catalunya que l'Institut Català del Crèdit, aquest, sigui un gran instrument estrictament dependent, com a organisme autònom, del sector públic, però que en els mecanismes adreçats a un sector en concret calia fer copartíip la totalitat del sector.

I al costat d'això, al costat d'aquesta manca de lligam clarificat si més no fins ara, en relació amb les seves vinculacions amb l'Institut Català del Crèdit, dos instruments o dues prevencions més, que per si soles no determinarien una esmena a la totalitat de retorn, però que ajuden, evidentment, a la formulació d'aquesta, al costat d'aquest gran objectiu i prioritari motiu de la nostra oposició.

Aquest és un Projecte de Llei que fragmenta de soca-rel l'estructura cooperativista a Catalunya. És un Projecte de Llei adreçat estrictament —pel que fa referència al món cooperatiu— a les cooperatives agràries, i que, per tant, trenca

—i és lògic que ho faci, perquè l'opció a favor d'una determinada estructura cooperativista ha de formar part d'una opció de Govern, que el Consell actual de la Generalitat no té, evidentment, i ho ha demostrat manta vegades en aquesta Cambra— el moviment cooperatiu a Catalunya a partir de limitar el camp d'actuació dels crèdits en aquest terreny concret a les cooperatives estrictament agràries.

I el quart motiu que fonamenta aquesta esmena a la totalitat, de retorn, és que és un Projecte de Llei que oblida, que ignora, que no té en compte en cap moment que a Catalunya actuen avui com a organismes netament representatius del sector sindicats agraris, organitzacions professionals agràries, diguin-les vostès com vulguin, que han d'estar necessàriament representats en els organismes de consulta i en els organismes que, en definitiva, tindran en les seves mans la capacitat de decisió en l'interior de l'Institut Català del Crèdit Agrari. Organismes que han de lligar —i que és opció clara del PSU de Catalunya—, al costat de la defensa dels interessos i de les reivindicacions del sector, la capacitat d'intervenció en la concertació de política agrària, i és evident que en matèria de crèdit constitueix un dels eixos fonamentals d'aquesta política a Catalunya.

Per tant, en tant que entenem que és un instrument estricte de provocació davant la presentació de l'Institut Català de Finances; en tant que entenem que és un instrument que tendeix a la marginació secular del sector agrari en relació amb la resta de sectors econòmics de Catalunya; en tant que entenem que la figura jurídica utilitzada no era la necessària per crear un instrument suficientment atractiu pel conjunt de caixes rurals i seccions de crèdit de les cooperatives; perquè no entenem la seva presentació prèvia a la de l'Institut Català del Crèdit en el conjunt per a tot Catalunya; perquè entenem que no té en compte la presència dels sindicats agraris, i perquè entenem que tendeix a la fragmentació del món cooperador de Catalunya, és pel que l'hem presentat, i sol·licitem de la Cambra el vot favorable a aquesta esmena a la totalitat, de retorn. A les alçades de legislatura que estem, cal evitar fer projectes com aquest en la mesura que això estigui al nostre abast, i deixar-ho per ments segurament preclares, que ocuparan aquests escons a partir del dia 29 d'abril.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Fonolleda té la paraula per al torn en contra.

El Sr. FONOLLEDA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, en fer el mateix torn de rèplica a aquesta esmena a la totalitat en Comissió, el vaig dividir en dues parts. Una, per glossar la correcció d'aquest Projecte de Llei, i una altra per replicar els arguments exposats en contra. Evidentment, no repetiré avui la primera part, per un cantó per no fer-me reiteratiu i, per un altre, perquè el fet que el text sortit del Dictamen de la Comissió sigui sensiblement igual al presentat pel Govern, millorat, evidentment, per esmenes que nosaltres hem acceptat tant en tràmit de la ponència com en Comissió, ho fan innecessari. I, finalment, també per una tercera raó, que és que aquesta glossa ja ha estat feta per l'Honorable Conseller en la seva presentació del Projecte de Llei.

Hem trobat ja en la rèplica els arguments exposats pel Diputat senyor representant del Partit Socialista Unificat de Catalunya. No és vàlid dir que la Resolució del Parlament diu, literal-

ment: «Llei de creació d'una caixa de crèdit rural», perquè és l'esperit de la Resolució sorgit del debat sobre política agrària que vam fer en el mes de març d'aquest any passat el que hem de mirar, i no la seva literalitat.

Va ser el Grup d'Esquerra Republicana, per mitjà del seu Diputat, el senyor Víctor Torres, qui va introduir en el debat sobre política agrària la preocupació i la sensibilitat per aquest tema del finançament agrari.

Ell ens va parlar de la necessitat de majors recursos financers per al sector agrari, i va ser el seu Grup qui va presentar la Resolució pertinent; Resolució que vam aprovar sense cap vot en contra, i que igualment ho hauríem aprovat si literalment hagués dit Llei de Creació d'un Institut de Crèdit Agrari. Però, és més, em sembla a mi que si el Projecte de Llei que el Govern ha presentat no hagués respost a la preocupació del Grup d'Esquerra Republicana, i que altres Grups vam compartir, hauríem tingut alguna observació més en aquest sentit que l'aïllada que ens ha fet el Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Tampoc no és vàlid dir que aquest és un Projecte de Llei que es llança com un ham per veure les reaccions del Govern central; això em sembla si més no que és un judici, si més no prematur que, evidentment, no podem admetre.

El Projecte de Llei respon a una voluntat política del Govern de resoldre aquest problema del finançament agrari, que tots sabem la importància que té per les característiques pròpies de l'agricultura catalana, i a la voluntat d'endegar la resolució d'aquest problema. Tampoc no és vàlid dir que és un Projecte intervencionista. En el tràmit en Comissió vaig dir clarament que un dels elements positius d'aquest Projecte de Llei, era la creació del Consell consultiu. Consell consultiu que era un element dinamitzador, que era el que jo veia que podia introduir el canvi de ritme, que, sobretot en la realitat, diguem-ne, fora de la nostra agricultura, que està sotmesa a certs canvis per les seves adaptacions, aquest Consell consultiu li podia introduir. Dir, per tant, que aquest Consell consultiu està creat com una figura realment independent de la resta dels òrgans de govern; per tant, dir que aquí estem davant un Projecte de Llei intervencionista no em sembla gens correcte.

Bé, se'ns diu aquí que —fent esment als punts amb què estan motivats els cinc punts fonamentals de l'esmena a la totalitat del Partit Socialista Unificat— hi ha una manca d'idoneïtat en la figura jurídica utilitzada. Bé, la figura jurídica utilitzada és la pròpia d'un organisme autònom de caràcter financer, ja que les funcions que se li atribueixen no són subsidiàries, diguéssim; no han de ser un conjunt aglomerat, per dir-ho així, amb les caixes rurals, sinó coordinar el crèdit agrari a Catalunya, actuar com a instrument de la política agrària de la Generalitat i complir funcions de control del crèdit agrari. Aquestes funcions no podrien ésser complertes si no es tractés d'un ens de caràcter públic.

Si es tractés d'un organisme només encarregat de coordinar i controlar les Caixes rurals, no podria dur a terme funcions de servei a la política agrària del Consell Executiu, com les que se li encarreguen en els punts b) i i) de l'article tercer.

Es diu que hi ha una fragmentació de l'estructura cooperativista. La Llei no provoca cap fragmentació de l'estructura cooperativista perquè no crea un tipus de cooperativa, sinó que incideix sobre l'activitat d'un sector del cooperativisme, el qual ja té en la Llei de Cooperatives una regulació específica, i en la

vida econòmica unes característiques pròpies i tradicionals derivades de l'àmbit en què es desenvolupa aquesta activitat.

Se'ns ha dit que no contempla la creació de l'Institut Català del Crèdit. Bé, deixant a part que no té per què fer-ho, perquè, aleshores, no seria la Llei de l'Institut Català del Crèdit Agrari, sinó la Llei de l'Institut Català del Crèdit, jo voldria dir amb això —vaig posar ja, i no ho repetiré aquí, en tràmit de Comissió l'exemple del Banc de Crèdit Agrícola, que era anterior la seva creació a la de l'Institut de Crèdit Oficial, l'ICO—, però és que hi ha un altre aspecte al qual em vull referir aquí. Sembla que pel fet de no haver creat l'Institut Català del Crèdit estem davant d'un buit jurídic, i això no és veritat; no hi ha tal buit jurídic, perquè, diguéssim, les competències que en matèria d'ordenació de crèdit, de banca, i etcètera, i en matèria financera, ja les té la Conselleria i les està, per dir-ho així, exercint. Que no les hagi instrumentalitzat amb un Institut Català de Crèdit i hagi preferit, obeint el mandat del Parlament, primer presentar aquest Projecte, no significa cap creació de cap buit jurídic, eh? Pot haver-hi una falta de regulació, però, evidentment, de cap manera un buit jurídic.

Finalment, se'ns diu també que no hi ha la intervenció dels sindicats pagesos. Bé, jo, en aquest aspecte, ja vaig defensar en tràmit de Comissió que quan es parlava de les entitats d'organització econòmica i social representatives en el món agrari, quan se'n parla en els diferents articles de la Llei, allà hi estaven inclosos els sindicats, però si aleshores estava convençut que tenia raó, ara ho estic molt més perquè el Dictamen del Consell Consultiu, en discutir aquest aspecte, quan fa esment a la representació que diu que per llei i per constitució poden tenir els interessats, admet perfectament i dictamina ben clar que dintre d'aquestes organitzacions cal entendre les organitzacions professionals agràries, o sigui, els sindicats. Per tant, no hi ha oblit en el Projecte de Llei d'aquest altre punt.

Bé, se'ns diu que ara el que cal és una caixa de creació del crèdit agrícola. M'hi estendré una altra vegada més. La creació d'una caixa de crèdit agrícola sota l'empara i protecció de la Generalitat té el perill, tindria el perill de convertir-se en un instrument competitiu contra les caixes rurals, i fins i tot en una entitat que acabaria monopolitzant tot el sector del crèdit agrari. La Llei, en canvi, no es proposa fer la competència a les Caixes rurals, sinó complementar llur actuació i coordinar-les. En adoptar una forma pública, garanteix el respecte a les institucions cooperatives privades; d'altra banda, la creació d'una caixa de crèdit agrícola seria insuficient per als propòsits que persegueix la Llei de contribuir a la política agrària de la Generalitat, ja que aquesta tasca només pot ser encomanada a un ens que tingui facultats de caràcter públic. En definitiva, estem, crec jo, davant un instrument de millora d'un aspecte tan important com és el de la política creditícia, i un instrument que l'entendem perfectament positiu, i per això demanem el vot en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialista Unificat de Catalunya.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Poden ara intervenir els Grups parlamentaris per fixar la seva posició, amb una durada de deu minuts. El Grup de Centristes desitja intervenir? No. El Grup d'Esquerra Republicana? Tampoc. El Grup Mixt? Tampoc. El Grup Socialista? Tampoc. Bé, aleshores no hi ha intervencions

de Grups, i passem immediatament a la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena a la totalitat, de retorn, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena a la totalitat ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Havent estat rebutjada l'esmena a la totalitat, podem passar a la discussió de l'articulat, començant per l'article primer.

A aquest article primer hi ha diverses esmenes. En primer lloc, l'esmena número 2, del Diputat senyor Roselló. Però, perdonin-me, potser seria convenient, abans d'entrar en les esmenes als articles, discutir una esmena general del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que és l'esmena número 1, que proposa modificacions en el text, unes addicions al text, tot al llarg del projecte. És a dir, que pertot arreu on surt «Institut Català de Crèdit Agrari», afegir «i Cooperatiu». De manera que la denominació d'aquest organisme seria «Institut Català de Crèdit Agrari i Cooperatiu».

Igualment, allí on es diu en el Projecte: «Caixes rurals i seccions de crèdit de les cooperatives agràries», afegir, «així com a la resta de societats cooperatives, etc.» Bé, per defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Sí, senyor President. Si em permet, des de l'escó mateix. Aquesta esmena, que és la número 2 del Dictamen, va lligada, en la seva finalitat, amb les esmenes números 9 i 21, tres esmenes de les quals jo ara anuncio la retirada, perquè formaven part de l'intent del nostre Grup de globalitzar l'aplicació d'aquest Institut Català a tot el món cooperatiu, i com sigui que això formava part —una part important— de la defensa de l'esmena a la totalitat que ha estat rebutjada, entenem que, donant per defensada i per votada amb aquella esmena aquest contingut, podem retirar les esmenes 2, 9 i 21 del text del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Bé. En aquestes condicions, doncs, passem ara a l'article primer, i, en primer lloc, a l'esmena número 3, número 2 anteriorment, del Diputat senyor Roselló. Una esmena d'addició. El senyor Roselló té la paraula per a la defensa.

El Sr. ROSELLÓ: Sí, senyor President. Defensaria a la vegada l'esmena número 2, la 12 i la 17.

El Sr. PRESIDENT: 2, 12 i 17.

El Sr. ROSELLÓ: 2, 12 i 17, sí. Bé. Senyores i senyors Diputats, aquí es plantegen una sèrie d'actuacions de l'Institut Català del Crèdit Agrari, però no ve especificat, a través dels seus diferents articles —l'article 1, l'article 3, en dos llocs de l'article 3—, no ve especificat a través de qui portarà a terme les seves activitats aquest Institut Català del Crèdit. Nosaltres creiem que el món agrari està basat fonamentalment en les cooperatives i les Caixes rurals també formen part d'aquest món cooperatiu que ha de portar a terme una millora dins del sector agrari. Nosaltres havíem plantejat unes esmenes en què dèiem que tot s'havia de canalitzar a través de les Caixes rurals. Ara bé, donades les últimes circumstàncies, i potser per no analitzar a fons la situació en què es trobaven, tots sabeu, senyores i senyors Diputats, que s'ha fet un conveni entre el Banc de Crèdit Agrícola i les Caixes rurals, conveni que en aquests moments ha lligat de tal manera les Caixes rurals que no es poden, pràcticament, ni moure. Fins i tot la Caixa Rural Nacional, que

és la que aglutinava les Caixes rurals que estaven federades, en aquests moments està completament en mans del Banc de Crèdit Agrícola; és a dir, està en mans, completament, del Govern. Això fa que nosaltres ens replantegem aquest tema i no intentem canalitzar-lo exclusivament mitjançant les caixes rurals, perquè això podria portar problemes, ja que si les caixes rurals estan federades amb el Banc de Crèdit Agrícola, potser la canalització d'aquests crèdits agraris tan necessaris per al sector en aquests moments, no poguéssim controlar-los gens ja que en aquests moments depenen, pràcticament, del Banc de Crèdit Agrícola.

Per tant, nosaltres, en aquest punt seríem partidaris de retirar aquestes esmenes en favor de l'esmena socialista que, paradoxalment, dóna certa llibertat, ja que diu que s'hauria de fer a través de les caixes rurals, però sense obligar: «especialment a través de les caixes rurals». Per tant, nosaltres, senyor President, retirariem aquestes tres esmenes i ens sumariem a l'esmena socialista corresponent, excepte la que correspondria a l'esmena 17 nostra, a la qual no hi ha l'equivalent socialista, i, per tant, hauríem de presentar una esmena transaccional que diria: «principalment a través de les caixes rurals».

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, parlarem d'aquesta esmena transaccional quan arribem a aquest article. Bé, aleshores, retirada l'esmena 3 del senyor Pere Roselló, passem ara a l'esmena 4, del Grup Socialista. Per defensar-la té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, defenderé las dos enmiendas, la enmienda número 4 y la enmienda número 11, dado que el texto es el mismo y tienen la misma filosofía.

Bien, la enmienda ésta, muy brevemente, se trata, fundamentalmente, de hacer un añadido en el que, en el artículo primero, donde sitúa los objetivos del Instituto Catalán del Crédito Agrícola, fundamentalmente que esos objetivos son los de fomentar, coordinar y canalizar el crédito agrario, situar el hecho de que se hace principalmente a través de las Caixes rurals. Eso es evidente, y está de acuerdo con la filosofía del propio Proyecto de Ley, dado que en el propio artículo 3, cuando se habla de las funciones del propio Instituto, se establece en los diferentes apartados que el conjunto de funciones fundamentalmente se hacen a través de las caixes rurals. Fundamentalmente, en el apartado a), otorgar créditos a las cajas rurales, apartado b), abrir expedientes a través de las cajas rurales, c) efectuar inspecciones y auditorías a las cajas rurales, etcétera. Por tanto, es obvio que en el artículo 1 debe haber una incorporación en la que no se establezca una relación única y exclusivamente a través de las cajas rurales, sino que sea, fundamentalmente y principalmente, a través de las cajas rurales, y no de una forma única y exclusivamente.

Por tanto, ésta es la enmienda que espero que vote el conjunto de los Grupos parlamentarios de la Cámara.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Bé, a aquest mateix article hi ha també l'esmena número 5, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, sobre la qual s'ha presentat una esmena transaccional signada per tots els Grups, de la qual el senyor Secretari donarà lectura.

(Pausa.)

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena transaccional pro-

posa una variació al final de l'article primer, amb la qual quedaria l'article primer de la següent manera: «Es constitueix en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya l'organisme autònom de caràcter financer Institut Català del Crèdit Agrari, adscrit al Departament d'Economia i Finances, amb l'objectiu de fomentar, coordinar i canalitzar el crèdit agrari a Catalunya, d'acord amb els objectius i les finalitats establerts per la Generalitat en l'exercici de les seves competències estatutàries i de coordinar i sostenir, dins l'àmbit de les seves funcions, l'activitat de les caixes rurals i de les seccions de crèdit de les cooperatives agràries que tinguin el domicili en el lloc de Catalunya on duen a terme principalment les seves activitats econòmiques i socials.»

El Sr. PRESIDENT: Bé, aquesta esmena transaccional, portant la signatura de tots els Grups parlamentaris, entenem que ningú s'oposa a la seva tramitació.

És que es desitja...? *(El senyor Fonolleda s'aixeca per parlar.)* Sí, senyor Fonolleda?

El Sr. FONOLLEDA *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, per a un aclariment a les senyores i als senyors Diputats i, evidentment, a la Mesa també, li voldria explicar la raó d'aquesta esmena transaccional. És que en el Dictamen del Consell Consultiu...

El Sr. PRESIDENT: Bé, és un torn a favor, doncs.

El Sr. FONOLLEDA: No, no és un torn a favor, no *(remor de veus)*.

El Sr. PRESIDENT: Oh! Hi pot haver torn a favor i torn en contra, però no es pot parlar per a una altra explicació.

El Sr. FONOLLEDA: Bé, és...

El Sr. PRESIDENT: És un torn a favor...

El Sr. FONOLLEDA: Un torn a favor en el sentit d'adequar la qüestió de la territorialitat, com ja diu el Dictamen del Consell Consultiu, al que ja s'havia resolt en tractar en aquesta mateixa Cambra de la Llei de Cooperatives. I, aleshores, aquesta esmena transcriu literalment el que diu l'article 2 de la Llei de Cooperatives. Faig avinent, senyor President, si em permet, avançar-me, d'acord amb aquest mateix Dictamen del Consell Consultiu, que recomana en el Preàmbul, que encara que no hi ha cap esmena —que també hi surt l'aspecte de la territorialitat—, s'hi introdueixi la mateixa expressió que hi ha aquí.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Suposo que no hi ha torn en contra i podem passar, doncs, a les votacions relatives a aquest article.

En primer lloc, l'esmena número 4, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 4, del Grup Socialista, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

A continuació votem l'esmena transaccional a aquest mateix article, de la qual s'ha donat lectura i el senyor Fonolleda n'ha explicat la gènesi.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena transaccional, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Bé, ara podem votar, doncs, l'article primer del Dictamen per a tot allò que no ha estat modificat per aquestes esmenes. No havent-hi cap esmena a l'article segon, proposo de votar també, conjuntament, l'article segon del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, articles primer i segon —el primer, s'entén, modificat en la forma que ha estat aprovada—, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles 1 i 2 del Dictamen han estat aprovats per 66 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

A l'article 3, a la lletra b) de l'apartat 1, hi ha dues esmenes, una del senyor Roselló, del Grup Mixt i, una altra del Grup Socialista.

Senyor Roselló, té la paraula per a la defensa de la seva esmena.

El Sr. ROSELLÓ (*de l'escó estant*): Senyor President, per anunciar la retirada de les esmenes 7, 31, 45, 46 i 48.

El Sr. PRESIDENT: A veure, 7, 31...

El Sr. ROSELLÓ: 45, 46 i 48.

EL SR. PRESIDENT: Moltes gràcies. (*Pausa.*) Bé, retirada l'esmena del senyor Roselló, queda encara a la lletra b) l'esmena número 8 del Grup Socialista.

El senyor Santiburcio té la paraula.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, aquesta és una esmena tècnica que lo únic que planteja es añadir, en vez de que hable «a través de la cooperativa o caixa rural corresponent», diria: «de la secció de crèdit de la cooperativa o caixa rural». És evident que tècnicament no té objecció.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Fonolleda...

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, per fer avinent que en el projecte de llei s'ha posat «cooperativa» i no la «secció de crèdit de la cooperativa», perquè creiem que s'ha d'entendre perfectament que qui té la capacitat jurídica és la cooperativa, no la secció de crèdit de la cooperativa.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, passem ja, continuem amb aquest article; l'esmena ha estat defensada, hi ha hagut un torn en contra. En el mateix article, la lletra c) també a l'apartat 1 de l'article 3, doncs a la lletra c) hi ha una esmena d'Esquerra Republicana.

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): Sí, senyor President. Si m'ho permet, des de l'escó mateix.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Hortalà té la paraula.

El Sr. HORTALÀ: Per assenyalar molt breument que si aquest Institut s'aprova passarà a formar part de la dita administració institucional, en aquest cas administració institucional de Catalunya, i, per tant, les dependències entre aquest Institut i el Departament d'Economia i Finances seran evidents.

Per tant, si tal com diu el punt c) el Departament d'Economia i Finances encomana a aquest Institut efectuar inspeccions i auditories, és clar que pot encomanar les inspeccions, però tampoc pot dir que sigui l'Institut qui faci les auditories, perquè llavors seria part en el mateix problema. I, per tant, nosaltres el que proposem, si es vol des d'un punt de vista purament tècnic, és efectuar les inspeccions i encarregar a persona tercera, per l'objectivitat de la mateixa auditoria, encarregar

les auditories a les caixes, etcètera.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (*Pausa.*) No hi ha torn en contra.

Bé, continuem amb aquest article. Hi havia encara unes altres esmenes, la número 9 i la número 10, que han estat retirades, i queda l'esmena número 13 a la lletra i), del Grup Socialista, que ha estat ja defensada. Algun torn en contra per a aquesta esmena? (*Pausa.*) No hi ha torn en contra.

Finalment, continuant encara a la lletra j) d'aquest mateix article, apartat 1, hi ha una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El senyor Maties Vives té la paraula per defensar-la.

El Sr. VIVES: Efectivament, senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta és una esmena d'addició a la lletra j) de la relació de funcions específiques de l'Institut Català del Crèdit Agrari, aquesta lletra j) diu el següent: «Que és funció específica de l'Institut Català del Crèdit Agrari atorgar avals d'acord amb els objectius i les finalitats establertes pel Consell Executiu de la Generalitat. L'import global d'aquests avals ha de ser aprovat pel Parlament de Catalunya en la Llei de Pressupostos.» El nostre Grup parlamentari pretén afegir al final d'aquesta expressió: «en el marc d'allò que s'estableix en el marc de la Llei de Finances Públiques de Catalunya». Per què fem aquest afegitó? Perquè, senyores i senyors Diputats, la Disposició Transitòria Cinquena de la Llei de Finances limita l'atorgament d'aquests avals per via pressupostària a l'any 1986 i regula en el seu article 65 el mecanisme de concessió d'aval que regirà a partir d'aquest any 86, o més ben dit, ja des d'ara, però que serà l'únic mecanisme a partir de l'any 1986. És en funció d'això, i de la creença que estem legislant per a èpoques que suposem més enllà de l'any 1986, que ens sembla que quedaria curt establir que l'import global d'aquests avals s'establiran per llei pressupostària, correcte, però en el marc d'allò que s'estableix a la Llei de Finances de Catalunya. I dit sigui de pas, a l'hora de demanar el vot favorable, la nostra sorpresa per la no acceptació d'aquesta esmena en Comissió, ja que entenem que cau pel seu propi pes i, evidentment, limita millor, explica millor la finalitat i els mecanismes de concessió d'aquests avals.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? No hi ha torn en contra.

Passem, doncs, a l'esmena següent que és també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa la supressió de la lletra m). El senyor Maties Vives té la paraula per a la defensa.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la lletra m) de les funcions específiques d'aquest Institut és, segurament, la que va provocar més discussió o més debat en Comissió. Jo els el voldria llegir, no tant per situar-los davant del que diu aquest text, sinó per veure si hi ha algun senyor Diputat —a part del senyor Fonolleda, que segur que l'entén molt bé, i el mateix Honorable Conseller—, que entengui què vol dir aquest text. Diu el següent: «Desenvolupar qualsevol activitat financera que faciliti recursos d'aquesta naturalesa o hi faciliti l'accés en favor de les institucions relacionades amb el crèdit agrari, en el marc de les bases de l'ordenació general del crèdit i de la banca.»

Nosaltres entenem que aquest és un text complicat, del qual es poden fer diferents lectures. Nosaltres en fem una de clara, en el sentit que per aquesta via es pot introduir allò que nosaltres hem reclamat que s'establís en la naturalesa jurídica i en la mateixa formulació jurídica de l'Institut, la presència de tercers organismes interessats, d'una banda, en la seva actuació, en el control del crèdit agrari, a bloquejar elements que poguessin ser hipotèticament competencials, com poden ser les mateixes entitats bancàries i caixes d'estalvi, facilitar-los l'accés a l'Institut a través, precisament, de la utilització d'aquesta funció específica, facilitant l'accés en favor de les institucions al crèdit des de qualsevol activitat financera. Pot tenir una altra lectura, que és que l'Institut rebi dipòsits de tercers, de persones físiques, hi cap plenament en aquest text i entenem que no és bo que això quedi així. I, per tant, en la mesura que em resulta difícil de treure l'entrellat de què vol dir exactament la lletra m) de les funcions específiques, en funció que legítimament podem considerar que es pretén per aquesta via i d'una forma un xic vergonyosa introduir aquestes institucions financeres en el marc del mateix Institut, cosa segurament no volguda quan es regula un Institut inequívocament cent per cent de tipus públic, que a partir d'aquesta lletra m) aquest Institut podria fer de tot, la qual cosa seria contrària a la seva mateixa naturalesa, fins i tot, dipòsits a tercers que és millor suprimir-lo amb el benentès que aquesta funció específica, en la lectura més assequible i per la via, diguem-ne, consensual d'intentar entendre què vol dir, creiem que queda prou clara la lectura de l'article primer i de l'article segon d'aquesta Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Fonolleda té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. FONOLLEDA: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Bé, seré molt breu en aquest torn en contra sobre aquesta esmena de supressió demanada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya. De moment la qüestió és ben senzilla i disposicions com aquesta, d'aquesta lletra m), són en moltes lleis del tipus de la que ens ocupa ara actualment. I, per què es fa això? Perquè, no obstant això, no hi ha d'haver una raó per privar aquest Institut de possibilitats d'actuació per a l'obtenció de recursos en favor de l'activitat agrària, estem creant un Institut que volem que potenciï i pugui potenciar tota l'activitat financera en favor de l'activitat agrària. I, per tant, és lògic que deixem una porta oberta a tota possible obtenció de recursos. Es diu aquí que això es farà en el marc de les bases d'evolució general del crèdit i de la banca, o sigui que, per tant, no veiem..., és evident que aquest marc pot facilitar l'obtenció d'altres recursos que puguin anar a favor de la resta.

Se'ns diu també que això té una lectura que és la introducció d'entitats financeres per una via creditícia. Ja en Comissió vaig expressar que era voluntat del Consell Executiu que a l'establiment de relacions amb altres entitats financeres per ajudar d'una manera creditícia l'agricultura, nosaltres l'enténem amb la via, per dir-ho d'alguna manera, per posar uns exemples coneguts, del que són, per exemple, els Decrets 1.200 i 200, que es podrà estar d'acord en la seva política o no, però el que no es podrà discutir és, com ja vaig dir en Comissió, la seva transparència i claredat.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, encara hi ha altres esmenes en aquest article. Primerament, hi havia l'esmena número 14, en la numeració anterior número 17, també la lletra m), del senyor Roselló, que ens ha manifestat que presentava ell mateix una esmena transaccional entre el seu text i el text del Dictamen. El senyor Secretari donarà lectura a aquesta esmena transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena transaccional proposa afegir al final d'aquest punt: «principalment a través de les caixes rurals.» És a dir que el punt m) de l'article 3.1 quedaria: «Desenvolupar qualsevol activitat financera que faciliti recursos d'aquesta naturalesa o hi faciliti l'accés a favor de les institucions relacionades amb el crèdit agrari, en el marc de les bases de l'ordenació general del crèdit i la banca, principalment a través de les caixes rurals.»

El Sr. PRESIDENT: És que algun Grup parlamentari té objecció que s'admeti a tràmit aquesta esmena? *(Pausa.)* No hi ha objecció. Podem, doncs, admetre-la a tràmit. El senyor Roselló ja l'ha defensada, i no hi ha torn en contra.

Bé, aleshores, hi ha encara en el mateix article una nova esmena a l'apartat 1, que és l'esmena número 15, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa l'addició d'una nova lletra, que seria la lletra n). El senyor Maties Vives té la paraula per a la defensa de la seva esmena.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, abans d'entrar en el tema vull fer notar que hi ha un error en el text quan parla de «canonitzar recursos». No anem tan lluny, encara. Es tracta de «canalitzar recursos», evidentment.

El Sr. PRESIDENT: Ja ho suposava... *(Rialles.)*

El Sr. VIVES: No ho hagués dubtat mai, senyor President. *(Rialles.)* Bé, per tant, la proposta d'addició d'aquesta nova lletra, lletra n) com a funció de l'Institut diu: «Canalitzar recursos per atendre les despeses derivades de la creació d'un fons públic de terres de la Generalitat de Catalunya.» En aquest Parlament, i sobre aquesta matèria jo diria que la pràctica totalitat dels Grups estem d'acord en el que és el tema central o nuclear de la qüestió. És a dir que el problema de la terra és un problema greu a Catalunya, que n'hi ha poca, que la poca que hi ha en molts casos no és que sigui agrícolament improductiva, sinó que hi ha muntada al damunt tota una xarxa d'especulació, que és una font de reserva de recursos important, que és una via per, en definitiva, invertir en el moment que un no té estímuls per fer-ho en un altre lloc, o no se'ls generen des de fora, etcètera. I que, per tant, és bo que la Generalitat intervingui d'una manera o d'una altra en el mercat d'aquesta terra, a partir de la creació de diverses fórmules jurídiques. S'ha parlat de fons de terres, s'ha parlat de banc de terres, s'ha parlat de l'Institut Català del Sòl Rústic, s'ha parlat dels consorcis per a l'ús de la terra, s'ha parlat de terres que queden a mans públiques, de terres que després tornen al sector privat; en definitiva, amb diferents matisos, amb diferents plantejaments però tots d'acord que la creació d'aquest fons públic era un element necessari que calia fer i, en tot cas, discrepant en la forma exacta com calia fer-ho. A partir d'aquí nosaltres entenem que és un bon moment de la creació de l'Institut Català del Crèdit Agrari, per preveure la creació d'aquest Institut, precisament, i per preveure que serà a través de l'Institut Català del Crèdit el lloc al qual es decantaran o es conduiran els recursos per tal de fer possible la creació d'aquest Institut.

Altrament ens trobaríem que en el moment que això es converteixi en llei, es converteixi en norma positiva, amb dificultats per veure des d'on vindrien els diners, qui, en definitiva, controlaria el mecanisme inversor com qualsevol altre i que, en qualsevol cas, permetria ajudar a resoldre en bona part aquest tema complicat, en el qual tots estem d'acord que cal resoldre a Catalunya.

I és per això que proposem l'afegit d'una nova funció que permeti canalitzar recursos per atendre les despeses derivades de la creació d'aquest fons públic de terres en la forma jurídica en què finalment es creï.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? Té la paraula el senyor Fonolleda per al torn en contra.

El Sr. FONOLLEDA: Gràcies, senyor President. Primer el senyor Vives ha assenyalat que hi havia un error, però, en fi, li vull recordar que en Comissió vam pensar que aquest error era intencionat, donat que una altra esmena que es presentava llavors a aquest Projecte de Llei creava la figura diabòlica de l'interventor comissari.

Bé, referint-me a això, aquí hi ha una qüestió que ja vam debatre quan es va crear l'Institut, quan es va debatre la Proposició no de Llei de creació de l'Institut Agrari Català de Sòl Rústic. Bé, aquí no es pot admetre aquesta previsió, quan encara no està regulat aquest hipotètic fons de terres, fons públic de terres.

Però, per altra part, em vull referir a una altra qüestió molt important. Aquests fons públics de terres, o aquesta regulació forma part de la política d'estructures, però no de la política d'estructures indirecta, com és la d'un instrument com l'Institut Català de Crèdit Agrari, o com és la de qualsevol organisme que a través de la política creditícia pot influir sobre les estructures de les explotacions, sinó de l'estructura de base territorial. I la política d'estructura de bases territorial, a tots els llocs d'Europa, o almenys a l'àrea del Mercat Comú, és una política que es porta sempre a cap pels òrgans pertinents del Ministeri de la Conselleria, és a dir, els òrgans propis de l'Administració. I aleshores nosaltres no podem admetre que una cosa que, a més, està subjecta com és natural a la visió política que pugui tenir cada govern, que una cosa com aquesta, que és la política d'estructures de base territorial, sigui introduïda ara aquí, quan ja es va perdre en Comissió aquest famós Institut Català del Sòl Rústic, sigui ara introduïda aquí per una altra via.

En aquest sentit, entenem que la política d'estructures de base territorial és una cosa que ha de dependre directament de l'Administració central de la Generalitat, creiem que no és adient l'admissió en aquest punt de la sisena lletra n).

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, amb això hem acabat el debat sobre totes les esmenes encara vigents en aquest moment a l'apartat primer de l'article 3. I passem ara a les votacions. *(El senyor Roselló demana per parlar.)* Senyor Roselló?

El Sr. ROSELLÓ *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, si em permet, abans de passar a les votacions, jo demanaria si potser a través d'una esmena tècnica es pogués rectificar l'apartat b) d'aquest article, ja que el contingut no s'entén pràcticament gens, quan diu: «...de les cooperatives agràries i les Caixes rurals tinguin facultades...». Crec que hauria de ser «estiguin facultades per a donar crèdits», i «les quals» no,

«els quals»...

El Sr. PRESIDENT: Quina lletra?

El Sr. ROSELLÓ: La b). Lletre b), President.

El Sr. PRESIDENT: La b).

El Sr. ROSELLÓ: «...Caixes rurals tinguin facultades...», crec que no és coherent; hauria de ser potser «estiguin facultades per a donar crèdits», i en lloc de «les quals» hauria de ser «els quals», crec jo.

El Sr. PRESIDENT: «...estiguin facultades». Això..., evidentment, sembla que hi hagi un error, no n'hi ha cap dubte. I «els quals» tampoc no s'entén massa.

El Sr. ROSELLÓ: El que no poden atendre les seccions de crèdit de les cooperatives de les caixes rurals són els crèdits.

El Sr. PRESIDENT: Jo crec que s'hauria de dir... «les quals» es refereix a cooperatives agràries i caixes rurals, no és això?

El Sr. ROSELLÓ: Sí, però jo crec que el que no poden atendre són els crèdits.

El Sr. PRESIDENT: «Les quals» es refereix a cooperatives i caixes, no? Aleshores jo crec que millor que dir «els quals» seria «quan, per les característiques de l'import de la concentració de risc o altres, aquestes no puguin atendre».

El Sr. ROSELLÓ: D'acord.

El Sr. PRESIDENT: És a dir que això diria: «Atorgar crèdits a les persones físiques i jurídiques a les quals les seccions de crèdit de les cooperatives agràries de les caixes rurals estiguin facultades per a donar crèdits, quan per les característiques de l'import de la concentració de risc o altres, aquestes no puguin atendre'ls.» Caldria dir «atendre'ls», no?, perquè «atendre». «Atendre'ls». Bé, jo crec que el senyor Roselló té raó, és una esmena purament tècnica, purament gramatical, i, per tant, doncs, pot ser acceptada, i votarem el text quan s'escaigui, d'acord amb aquesta esmena.

Anem a passar a votació les esmenes, començant per l'esmena número 7, socialista, a la lletra b).

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Continuem amb l'esmena número 8, del Grup d'Esquerra Republicana, a la lletra c).

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat acceptada per 57 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions.

Continuem amb l'esmena socialista, número 11, a la lletra i).

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Continuem amb l'esmena número 12, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, a la lletra j).

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Continuem ara amb l'esmena número 12, del Grup... No, aquesta ha estat votada ja, perdó. Amb l'esmena número 13, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa la supressió de la lletra m).

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 46 en contra i 31 abstencions.

Continuem amb aquesta mateixa lletra m), amb l'esmena transaccional que substitueix l'esmena 14, del Diputat senyor Roselló.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I votem finalment la darrera esmena a l'apartat primer d'aquest article 3, que és l'esmena número 15, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, proposant l'addició d'una lletra n).

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 47 en contra i 10 abstencions.

Passem ara a votar el text del Dictamen. És que les senyores i els senyors Diputats desitgen que es voti separatament lletra per lletra l'apartat primer? No? *(Pausa.)* Podem votar conjuntament? Podem votar també conjuntament amb l'apartat primer l'apartat segon? *(Pausa.)* Bé, votem, doncs, el text del Dictamen per a l'article 3, evidentment per totes aquelles parts que no han estat modificades per les esmenes aprovades.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, article 3, apartat primer i apartat segon, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 4 hi ha una esmena, l'esmena número 16, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per defensar-la té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, per anunciar, prèviament a la defensa d'aquesta esmena, la retirada de les esmenes números 23...

El Sr. PRESIDENT: 23.

El Sr. VIVES: ...31 i 33, segons l'ordenació del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: ...31 i 33.

El Sr. VIVES: L'esmena número 16, senyor President, senyores i senyors Diputats, és una esmena que pretén sortir en defensa del Departament de Treball, i no pas pels darrers esdeveniments que surten als diaris, sinó des d'una concepció del que han de ser les diferents participacions dels diferents Departaments del Consell Executiu.

ments del Consell Executiu.

És una esmena a l'article 4, que diu el següent: «El Consell Executiu fixa els criteris bàsics de distribució dels recursos de l'Institut, a proposta conjunta dels Departaments d'Economia i Finances, i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.» I, per tant, essent com és una de les funcions bàsiques i que acabem d'aprovar, aprovar crèdits —lletra a) — a les caixes rurals i a les cooperatives agràries, no hi ha la presència, en el moment de fixar els criteris bàsics de distribució de recursos, del Departament competent en matèria de cooperatives, en el moment actual el Departament de Treball. Cosa estranya si es té en compte que, posteriorment, en la Junta de Govern apareix un representant del Departament de Treball; en el Consell Consultiu apareix un representant del Departament de Treball. Per tant, amb què ens trobem en aquest organisme? Que a la Junta de Govern de presa de decisions i a l'òrgan consultiu hi ha representants del Departament competent en matèria de cooperatives, i, en canvi, aquest Departament no hi és present a l'hora de fixar els criteris bàsics de distribució, cosa que a nosaltres ens sembla estranya. Ens sembla que —i no volem fer lectures polítiques d'aquesta qüestió— pot ser degut a un oblit en el moment de redactar el text del Projecte de Llei, i que no sembla lògic implicar un Departament del Consell Executiu en la Junta de Govern i en el Consell Consultiu de l'Institut i marginar-lo a l'hora de fixar els criteris bàsics de distribució d'aquests recursos. En aquest ordre de coses, nosaltres plantejgem que al costat del Departament d'Economia i Finances, al costat del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, a l'hora de fixar els criteris bàsics de distribució dels recursos hi hagi també un representant del Departament competent en matèria de cooperatives, sigui quin sigui, en aquest cas el Departament de Treball.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Fonolleda té la paraula per al torn en contra.

El Sr. FONOLLEDA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, molt breument, per dir que aquesta esmena d'addició que presenta el Partit Socialista Unificat de Catalunya no l'entenem necessària, ja que l'Institut no és una entitat cooperativa. Aquest article tracta dels criteris de distribució dels recursos, i això és més propi del Departament d'Economia i Finances, com a responsable de la política financera de la Generalitat, i del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, com a responsable i executor de la política agrària del Consell Executiu.

La distribució dels recursos s'ha de fer en funció dels criteris de política econòmica agrària, i això, lògicament, ha de ser a proposta d'aquests dos Departaments, o sigui, el Departament —com he dit abans— d'Economia i Finances i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Els altres Departaments ja hi tenen participació perquè llegim que diu que és el Consell Executiu; aleshores els altres Departaments ja hi tenen la seva participació en la discussió en el si del Consell Executiu, que és qui ha de fixar els criteris bàsics, tal com diu el Projecte de Llei en aquest article.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi més esmenes a aquest ar-

ticle, passem immediatament a votació l'esmena número 16, del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Passem, doncs, a votació el text del Dictamen per a l'article 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article cinquè no hi ha cap esmena, de manera que podem passar directament a votació el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

A l'article 6 hi ha una esmena, l'esmena número 17, del Grup Socialista. El senyor Santiburcio té la paraula per a la defensa.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*): No, senyor President, per anunciar la retirada de les esmenes 17, 18 i 19.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; aleshores, queden retirades les esmenes 17, 18 i 19. En aquestes condicions, no hi ha cap esmena a l'article 6, com tampoc no hi ha cap esmena a l'article 7. Proposo, doncs, que votem conjuntament el Dictamen per a aquests dos articles... (*El senyor Hortalà demana per parlar.*) Senyor Hortalà?

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): Aprofito per dir-li que nosaltres retirem l'esmena número 20, a l'article 8, la qual cosa a la millor permet addicionar algun article més a aquesta votació conjunta.

El Sr. PRESIDENT: Sí, en efecte, ara no hi ha cap esmena a l'article 6, ni tampoc n'hi ha a l'article 7, ni tampoc n'hi ha a l'article 8. Per tant, proposo de votar conjuntament aquests tres articles: articles 6, 7 i 8, d'acord amb el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles 6, 7 i 8 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Bé, arribem ara a l'article número 9, en el qual queden dues esmenes, l'esmena número 24 del senyor Roselló, i una esmena transaccional, que substitueix l'esmena número 25 del Grup Socialista. El senyor Roselló té la paraula per a la defensa de la seva esmena.

El Sr. ROSELLÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest article 9 planteja la composició del Consell Consultiu de l'Institut Català del Crèdit Agrari. Bé, nosaltres, davant la situació en què es troben les organitzacions agràries, professionals agràries per un costat, que no és regulada la seva participació en els diferents òrgans dels diferents Departaments

que tenen influència dins de l'agricultura, per un altre costat en la polèmica que es planteja en les tan debatudes cambres agràries, creiem que si per un costat no sabem què passarà en un futur en aquests organismes, cambres agràries, encara que nosaltres plantejem i defensarem que continuïn existint, però si per un altre costat a les organitzacions professionals agràries no els donem el contingut necessari i que puguin participar als diferents organismes que tenen a veure en el món agrari, difícilment aquest sector el podrem tenir ordenat i li podrem donar el caire participatiu que es mereix.

A nosaltres ens estranya molt que per un costat es plantegi, per diferents Grups polítics d'aquesta Cambra, que s'ha de regular la participació de les organitzacions professionals agràries als diferents organismes, tant de l'Administració central com de l'autonòmica. I ens estranya molt que en aquest article les organitzacions professionals agràries quedin al marge. Ja sé que se'm dirà que en les institucions i organitzacions de caràcter econòmic, social, professional i científic hi caben les organitzacions professionals agràries. Efectivament, que hi caben, però també es poden deixar al marge si aquesta fos la voluntat del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

I com que això pot passar, i les organitzacions professionals agràries no tenen, per exemple, caràcter científic, lògicament hi podrien entrar organitzacions d'aquest tipus, o hi podrien entrar organitzacions paral·leles a les caixes d'estalvis, o organitzacions paral·leles fins i tot als Bancs, als Bancs de caràcter general, que també tenen organitzacions paral·leles agràries.

Nosaltres, el que demanem és que hi figuri expressament la participació de les organitzacions professionals agràries, perquè així, d'aquesta manera, ens assegurem la seva participació i, lògicament, la seva col·laboració perquè aquest Institut funcioni i arribi a les finalitats que es pretenen.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra té la paraula el Diputat senyor Fonolleda.

El Sr. FONOLLEDA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, en el tràmit en Comissió, quan vam fer el torn en contra d'aquesta esmena i d'altres que hi havia aleshores semblants, doncs ja vam deixar ben clar, perquè així era la voluntat del legislador, o sigui, del Consell Executiu, que en les institucions de caràcter econòmic, social quedaven presos els sindicats agraris. Aquesta tesi que vam sostenir aleshores queda avui reforçada pel Dictamen del Consell Consultiu, i aleshores, evidentment, ens mantenim en la nostra posició. Perquè, d'altra banda, si ens limitéssim a imposar les organitzacions professionals agràries, aleshores deixariem de banda una altra sèrie d'institucions que en un moment donat pot ser molt convenient que siguin en aquest Consell.

Gràcies; res més, senyor President. Perdó, i per anunciar que nosaltres, evidentment, estem a favor de l'esmena transaccional presentada conjuntament amb el Partit Socialista.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, s'ha presentat una esmena transaccional entre l'esmena número 25, del Grup Socialista, i el text del Dictamen. Aquesta esmena transaccional porta la signatura del representant del Grup Socialista —per tant, significa la retirada de l'esmena 25—, i la signatura del senyor Fonolleda. El senyor Secretari donarà lectura a l'esmena.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional a l'es-

mena número 25. A l'article 9. «El Consell Consultiu és format pel President, pel Director General, per dos representants del Departament d'Economia i Finances, per un del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per un del Departament de Treball, per dos de la Federació de Caixes Rurals, per dos de la Federació de Cooperatives Agràries i fins a set d'institucions i organitzacions de caràcter econòmic-social, professional i científic, amb dedicació especial al món agrari, i d'aquests set, un del Consell Superior de la Cooperació, dos seran del Consell Assessor Agrari; seran nomenats aquests set representants pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.»

El Sr. PRESIDENT: És que algun Grup parlamentari té objecció que s'admeti a tràmit aquesta esmena transaccional? *(Pausa.)* Bé, no havent-hi objecció, s'admet a tràmit i passem ara, doncs, a les votacions, si no és que es vulgui defensar l'esmena transaccional... *(Pausa.)* Bé, doncs, passem a les votacions. Primerament, l'esmena 24 del senyor Roselló.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació l'esmena transaccional que ha estat llegida anteriorment.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Aquesta esmena substitueix, evidentment, el Dictamen; per tant, no procedeix ja votar el Dictamen.

Als articles 10, 11, 12, 13 i 14 no hi ha cap esmena, en aquest moment. Proposo, doncs, de votar-los conjuntament. Repeteixo, articles 10, 11, 12, 13 i 14.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen per a aquests cinc articles, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que voten en contra?

Els que s'abstenen?

El Dictamen per als articles 10, 11, 12, 13 i 14 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 15 hi ha una esmena, l'esmena número 29, del Diputat senyor Roselló.

El Sr. ROSELLÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, de l'escó estant. Només es tracta de suprimir la paraula «sobre banca». Creiem que s'ha de sotmetre o estar subjectes al règim d'incompatibilitats que estableix la legislació general, no la legislació sobre banca. Creiem que ha de ser més ampli, aquest terme.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? No hi ha torn en contra. Bé, no havent-hi altra esmena, passem immediatament a la votació de l'esmena número 29, del senyor Roselló.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ens queda ara per votar el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor del Dictamen, amb la modificació de l'esmena aprovada, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, amb la supressió aprovada, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 16 hi ha l'esmena número 30, del Grup Socialista. El senyor Santiburcio. *(Pausa.)* Hi ha una transaccional. Sí, hi ha una esmena transaccional que significa la retirada de l'esmena número 30 i que porta la signatura del Grup Socialista i del Grup de Convergència i Unió. El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Article 16: «Els recursos econòmics de l'Institut són constituïts de: a) les aportacions amb càrrec al pressupost de la Generalitat; b) les aportacions d'altres organismes autònoms de la Generalitat; c) les aportacions d'altres organismes públics; d) el producte i les rendes del seu patrimoni; e) els excedents derivats de les seves operacions; f) les admissions de títols de renda fixa, prèvies les autoritzacions que corresponguin; g) dipòsit d'altres institucions financeres; h) qualssevol altres recursos que el Consell Executiu arbitri dins les funcions pròpies de l'Institut, d'acord amb les bases de l'ordenació general del crèdit i de la banca i l'ordenació de la política monetària de l'Estat.»

El Sr. PRESIDENT: És que algun Grup parlamentari fa oposició a la tramitació d'aquesta esmena transaccional? *(Pausa.)* No hi ha oposició. Per tant, no havent-hi cap altra esmena a aquest article, podem passar directament a votació l'esmena transaccional.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents. I aquesta esmena substitueix el text del Dictamen que, per tant, no procedeix de votar.

A l'article 17 no hi ha cap esmena, de manera que proposo de votar immediatament l'article 17 del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin drets.

El Sr. HORTALÀ: Hi ha una esmena a l'article 17.

El Sr. PRESIDENT: No, és una esmena... Perdó, en tot cas és un error del *Butlletí*. És possible, però és que, en aquest cas, és un error del *Butlletí*.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, l'esmena que aquí figura amb el número 32, esmena 35, que posa «Article 18», de fet és a l'article 17.

El Sr. PRESIDENT: És a l'article 17, té raó el senyor Hortalà. Per tant, és un error del *Butlletí* que m'havia induït a error. De manera que, a l'article 17, doncs, que és l'últim del Projecte, hi ha l'esmena número 32 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Per a la seva defensa, té la paraula el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, les relacions entre lleis i reglaments, com és prou conegut, són sovint complexes. No es tracta pas aquí de recordar l'acudit de Romanones, però, en canvi, el que sí que es tracta de

recordar és que hi ha una tradició en tots els textos normatius que s'han fet al llarg d'aquesta legislatura en el sentit que als reglaments se'ls ha donat una laxitud taxada, en el sentit que gairebé sempre, i quan es tracta d'institucions financeres molt més, s'ha fixat la durada dels càrrecs.

Amb l'Institut del Crèdit Agrari, i en l'article 17, l'article del text estableix que el Reglament ha de fixar la durada i la forma de renovació dels membres. Nosaltres, per seguir la tradició que aquesta Cambra ha tingut durant aquesta legislatura, hem volgut no donar més laxitud de la normal al Reglament, i hi hem presentat una esmena, en la qual, seguint l'exemple d'altres textos, s'estableix en l'esmentat Reglament —s'estableix substitutivament—: «Es fixarà la durada de quatre anys i la forma de renovació es farà per meitats cada dos» —cada dos anys— «pel que fa als membres de la Junta de Govern i, òbviament, al Consell Consultiu.»

Senyor President, senyors Diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? No hi ha torn en contra? *(Pausa.)* Bé, aleshores, essent l'única esmena, passem a votació l'esmena d'Esquerra Republicana.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 52 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Passem ara a votació el text del Dictamen per a tot allò que l'esmena aprovada no modifica.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen... *(El senyor Hortalà s'aixeca per parlar.)*

El Sr. HORTALÀ *(de l'escó estant)*: Senyor President!

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. HORTALÀ: Hi ha una qüestió d'ordre, que no sé si ha quedat prou aclarida quan he intervingut des de la tribuna. La nostra esmena, tal com està reflectida aquí en el *Butlletí*, parla de la Junta de Govern, però, per un error de què en aquest moment no veig l'abast, s'ha deixat el Consell Consultiu, i, en aquest sentit, s'hauria de mantenir, també.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo crec que...

El Sr. HORTALÀ: Faig observar només el que jo entenc que és, vaja, un error tipogràfic.

El Sr. PRESIDENT: M'ha semblat entendre, senyor Hortalà, que vostè ja ho ha indicat en el moment abans de la votació.

Bé, aleshores, anem a votar el Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen amb l'esmena corresponent, s'entén, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

Bé, continuem ara amb la Disposició Transitòria Única, a la qual no hi ha cap esmena, i la Disposició Final Primera... *(El senyor Vives s'aixeca per parlar.)* Sí?

El Sr. VIVES *(de l'escó estant)*: Per si pot servir per alleugerir el debat i les votacions, anunciem la retirada de l'esmena 34, vot particular, i d'aquesta manera es pot procedir a la votació del conjunt.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, havent estat retirada l'es-

mena 34, que era una esmena a la Disposició Final Segona, no ens queda cap esmena, ja, en el que queda del Projecte, és a dir, la Disposició Transitòria Única i les Disposicions Finals Primera i Segona. Proposo, doncs, de votar conjuntament la Disposició Transitòria, les Disposicions Finals Primera i Segona i, també, el Preàmbul i el títol del Projecte. I, naturalment, els títols dels Capítols corresponents. *(El senyor Fonolleda s'aixeca per parlar.)* Senyor Fonolleda?

El Sr. FONOLLEDA *(de l'escó estant)*: Senyor President, recordi que en el Preàmbul havíem parlat, per concordança amb l'esmena transaccional presentada, signada per tots els Grups, a l'article 1, que les paraules que diuen, en el tercer paràgraf, «amb seu central en el territori de Catalunya» haurien de ser substituïdes per les mateixes que hi ha en l'esmena transaccional presentada a l'article 1, d'acord amb el Dictamen del Consell Consultiu.

El Sr. PRESIDENT: Sí, evidentment, no s'havia presentat una esmena escrita sobre això, però, evidentment, per congruència, sembla lògic de fer-hi la mateixa modificació. Hauria estat preferible, perquè després no hi hagi errors a l'hora de la publicació, que s'hagués presentat una esmena escrita, però espero que amb la transcripció de la sessió n'hi haurà prou perquè es pugui establir el text definitiu correcte.

Bé, de tota manera, tractant-se d'una esmena tècnica, perquè és de congruència entre Preàmbul i la part dispositiva, votem conjuntament la Disposició Transitòria, les dues Disposicions Finals, el Preàmbul amb aquesta modificació que ha indicat el senyor Fonolleda, i el títol de la Llei i els títols dels Capítols.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb tot això, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La Disposició Transitòria, les Disposicions Finals Primera i Segona, el Preàmbul i el títol i els Títols han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

Bé, passem ara a l'explicació de vot. Algun Grup parlamentari desitja explicar el seu vot? *(Pausa.)* El senyor Hortalà, en nom d'Esquerra Republicana.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana ha presentat, en el que fins ara era Projecte de Llei, deu esmenes. Com totes les esmenes que el Grup d'Esquerra Republicana presenta en aquests tipus d'organismes, els criteris inspiradors de les esmenes en qüestió, a la vista del text presentat, es concreten en quatre punts: agilització de les funcions, simplificació dels òrgans, responsabilitat financera i especialitat.

Així, les nostres esmenes pel que fa a l'agilització dels òrgans, per exemple, han tingut com a contingut acceptat per aquesta Cambra el fet de matisar la qüestió relativa a les auditories.

El tema relatiu a la simplificació dels òrgans ha motivat que nosaltres, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, quan s'ha posat a votació l'article 5 del text del Dictamen, nosaltres ens hàgim abtingut, perquè des d'un bon començament nosaltres érem partidaris que aquest organisme no tingués tants òrgans: el President, el Director General, la Junta de Govern i el Consell Consultiu. I, en aquest sentit, varem presentar tota una tirallonga d'esmenes, suprimint la figura del Consell Con-

sultiu, perquè enteníem que amb el President, el Director General i la Junta de Govern ja n'hi havia prou. Tot i així, aquestes esmenes varen estar..., les vàrem perdre en Comissió i les vàrem perdre amb uns resultats tan contundents que ens varen aconsellar no portar-les al Ple. Però, en qualsevol cas, perquè quedi constància de la nostra posició i de la nostra congruència en relació amb altres textos, hem volgut abstenir-nos a l'hora de la votació. Aquesta és, pel que fa a la simplificació dels òrgans la nostra tasca en aquest Projecte de Llei.

Pel que fa a la responsabilitat financera, ho hem dit en reiterades ocasions, cada vegada que s'ha presentat i a bastament quan les discussions de les lleis pressupostàries, no som partidaris de l'endeutament per l'endeutament. L'endeutament, en el context d'una política financera d'un govern que no té capacitat d'emissió i no té una capacitat competencial plena en política monetària i tributària, àdhuc l'aduanera, resulta extremament perillós, entre altres coses perquè el deute públic sovint es transforma en un préstec de tresoreria. I, el problema és que al cap d'un temps, no massa temps, les càrregues, tant d'interessos com d'amortitzacions que comporten aquest deute, són partides feixugues en els pressupostos del futur. Per això, hem estat sempre contraris i també estàvem contraris que en l'Institut de Crèdit Agrari, a part dels finançaments que poguessin sortir dins del pressupost de la Generalitat, a més a més, com es deia en el Projecte inicial, hi pogués existir la possibilitat que en definitiva fos l'endeutament de la Generalitat el que també contribuís a aquest finançament. A això ens vàrem oposar amb una esmena; va ser admesa en Comissió i, per tant, al seu moment, ha estat incorporada al text, de la qual cosa ens congratulem.

L'altre punt, l'altre objectiu que nosaltres tenim en compte en aquest tipus de tasques parlamentàries és l'especialització. És importat, segons el nostre criteri que aquesta mena d'organismes que formen part de l'Administració dita institucional tinguin ben acotades les seves funcions i que, dins d'aquest acotament, hi hagi una clara divisió del treball, una clara especialització. Per això, ens ha semblat, malgrat la idea, que la considerem interessant, aprofitable i necessària, fins i tot, ens ha semblat que l'esmena del PSUC, que feia referència al fons de terres, no podia introduir-se subrepticiament en aquest tipus de llei, que per això calia una llei específica on realment es tractés amb tota la seva importància i en tot el seu contingut el que realment ha de ser —si és que és— aquesta creació de fons públic de terres a Catalunya. Per això ens hem abstingut, perquè, creient la idea vàlida, no hem trobat adequat d'incorporar-la dins aquest Projecte de Llei.

Aquests quatre principis: agilització funcional, simplificació orgànica, responsabilitat financera i especialització, com he dit al començament, han estat els criteris que han guiat la nostra intervenció en aquest Projecte de Llei, que ens congratulem que hagi estat aprovat.

I ens en congratulem —i amb això acabo— per tres motius fonamentalment, a part de la tasca específica. Primer, per una qüestió operativa, perquè amb aquest instrument a la mà és evident que les entitats de crèdit agrari i la política agrària, amb les seves vessants financeres del Govern queda consolidada i enfortida; segon, per un criteri polític, perquè veiem que en aquest camp concretament es despleguen —creiem nosaltres que adequadament— els articles 9 i 12 de l'Estatut, sense qües-

tions temorenques com acostuma a desplegar el Consell Executiu i, en tercer lloc, per un criteri fins i tot històric, perquè per primera vegada, almenys que jo hagi sentit, des d'aquesta tribuna un representant del Govern i membre del partit de Convergència i Unió ha reconegut —certament que en els aspectes financers—, però ha reconegut que l'Estatut republicà era més generós que l'Estatut actual.

Senyores i senyors Diputats, moltes gràcies. Senyor President, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? (*El senyor Roselló demana la paraula.*) El senyor Roselló, en nom del Grup Mixt.

El Sr. ROSELLÓ: Sí, senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, és per dir que creiem que aquesta Llei és bona, però potser no és suficient. S'han donat bastants arguments, arguments que alguns els comparteixo, fins i tot en l'explicació a l'esmena a la totalitat feta pel PSUC, perquè hauria estat molt millor, potser, fer l'Institut Català del Crèdit General, després fer l'Institut Català del Crèdit Agrari incorporat a l'Institut Català del Crèdit i, fins i tot, arribar a constituir la Caixa Agrària de Catalunya —federar les caixes rurals. Bé, tot això no ha estat possible, no ha estat possible, jo comprenc certes dificultats i certes urgències de temps que han fet impossible aquest tema. De totes maneres s'ha de començar per quelcom, també, i creiem que aquest quelcom és aquest Institut Català del Crèdit Agrari i creiem que és positiu, en línies generals, per al desenvolupament del crèdit del sector.

El sector agrari, indubtablement, necessita una bona reordenació del crèdit, necessita una canalització de tots els crèdits agraris que avui dia estan completament diversificats; intentar, a través d'aquest Institut, donar línies per poder canalitzar, que el pagès estigui més assabentat de quines línies pot agafar i, per tant, creiem que a través d'aquest Institut en el futur això ho farà.

Ara bé, hi ha un punt al qual jo i el meu Grup hem votat en contra, que era deixar participar, de fer les organitzacions professionals agràries. Jo estic convençut que el Govern actual, si és que ho feien abans de la seva dissolució, tindrà en compte aquesta inquietud del sector agrari a través de les organitzacions professionals agràries i els deixaran participar al Consell Assessor. No vull sospitar que només hi entrin altres entitats lligades al món agrari, però que no siguin representatives del sector. Vull sospitar que això no serà així i que, per tant, anirem endavant.

Lògicament, l'altre punt al qual també hi ha certs dubtes és a través de qui desenvoluparà les seves activitats l'Institut Català del Crèdit Agrari. Nosaltres creiem que s'han de desenvolupar pràcticament i amb exclusiva a través de les caixes rurals, que són a través de les quals estan inclosos la majoria de pagesos de les terres de Catalunya.

Lògicament hem variat la nostra proposta i hem recolzat l'esmena socialista per unes raons que ja he donat quan hem explicat la defensa de la nostra esmena, i fins i tot n'hi hauria una altra, i és que hi ha certes caixes rurals, com tots sabem en aquest Parlament, que no funcionen prou bé i tenen grans dificultats econòmiques. Fins i tot s'ha aprovat suplement de crèdit per poder reforçar alguna d'elles. És per això que nosaltres hem variat la posició i hem deixat que tot el que es pogués fer a través de les caixes rurals, molt millor, però no

deixar-ho en exclusiva.

És per tot això que nosaltres donem el suport a aquesta Llei que crea l'Institut Català del Crèdit Agrari i esperem que en el futur pugui canalitzar molt millor del que està ara totes les línies financeres cap al sector.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? (*El senyor Luna demana la paraula.*) El Diputat senyor Luna, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. LUNA: Muchas gracias, Muy Honorable señor Presidente, señoras Diputadas, señores Diputados. Muy brevemente, para mostrar la satisfacción del Grupo Centrista por la aprobación de esta Ley que nos parece importante, importante por su contenido, en cuanto que se refiere a un instrumento fundamental de la política agraria cual es el crédito, e importante por el sector de su destinación, que es el mundo rural de Cataluña. Esta Ley es una ley en cierto modo modesta, es una ley puramente instrumental, es una ley de mera organización del crédito, pero en este sentido es una ley muy importante en tanto en cuanto posibilitará una serie de acciones de carácter político desde el punto de vista de la financiación del campo.

Ciertamente, esta Ley necesitará de desarrollo, necesitará de desarrollo desde el punto de vista legal para determinar cuáles son las características del crédito agrario, los modos de su concesión, los caracteres típicos del mismo en cuanto a la agilidad, en cuanto a la especialización, en cuanto a las garantías, etcétera. Pero es una ley que pone el camino de la actuación del crédito agrario a través, por otra parte, de la colaboración de entidades que están interesadas en el mismo.

Finalmente, esta Ley tiene un valor importante, creo que para todo el Parlamento. Es una muestra más de la progresiva institucionalización de los organismos de carácter autonómico en el desarrollo de las competencias estatutarias. Y es en este sentido también por lo que manifestamos nuestra satisfacción.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señoras Diputadas, señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? (*El senyor Fonolleda demana la paraula.*) El senyor Fonolleda, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. FONOLLEDA: Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, breument, per fer una lleugera i breu explicació del nostre vot.

Nosaltres sempre hem dit que l'eix vertebrador de l'agricultura catalana passava per la potenciació de l'empresa familiar agrària. L'empresa familiar agrària que per les seves característiques, que no haig de repetir aquí, es necessita dues vessants fonamentals: un suport tecnològic i, d'altra banda, un suport creditici. És cert, i vostès saben la importància que té la política creditícia avui dia, no els haig de fer esment del ressò que té, per exemple, en l'àrea del Mercat Comú, etcètera. Aleshores, avui, amb aquest instrument que hem assolit avui, amb aquesta Llei, em sembla que hem endegat —com deia abans— la manera de començar a donar-li al finançament de la política agrària una via adequada, una via que estigui adaptada a la realitat agrària catalana.

El Consell Executiu, obeint el mandat del Parlament, va presentar una llei que substancialment ha estat acceptada per aquesta Cambra i, evidentment, ha estat millorada per les esmenes aportades per tots els Grups. I crec que ha quedat ben

clara la nostra voluntat de diàleg i la nostra voluntat, diguéssim, d'enteniment quan realment hem acceptat, fins i tot, esmenes de cada Grup parlamentari presents en aquesta Cambra, i amb això crec que hem fet un gran servei a la nostra agricultura.

Evidentment, em voldria referir únicament, per acabar, a una qüestió. Ens ha sorprès la votació del Grup Socialista quant a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialista Unificat de Catalunya. En aquest moment no puc precisar si aquesta votació va ser la mateixa quan vàrem fer el Dictamen en Comissió, però jo espero que aquesta votació negativa no sigui una excusa per sotmetre —i, sobretot, després del tràmit del Consell Consultiu— aquesta Llei a tràmits posteriors, a tràmits posteriors.

Molt bé, res més.

**Projecte de Llei
prorrogant fins al 30 de juny de 1984 l'autorització
atorgada a Ferrocarrils de la Generalitat
en l'article 12 de la Llei 18/83, del 14 de juliol**

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? (*Pausa.*) Bé, no hi ha més explicacions de vot. Per tant, passem al punt següent de l'ordre del dia, que és la discussió del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei que prorroga fins al 30 de juny l'autorització atorgada a Ferrocarrils de la Generalitat en l'article 12 de la Llei 18/83, del 14 de juliol.

El Consell Executiu desitja presentar la iniciativa? (*Pausa.*) No. La Comissió tampoc vol fer la presentació del Dictamen i en aquest Dictamen no hi ha cap esmena mantinguda. No obstant això, com que hi ha diverses esmenes tècniques de redacció, i per saber exactament el text que anem a votar, que podrem votar globalment, el senyor Secretari donarà lectura al text que serà votat.

El Sr. SECRETARI SEGON (Felip Lorda i Alaiz): Llegeixo, doncs, el text imprès, amb les correccions manuscrites incorporades.

El Sr. PRESIDENT: Correccions gramaticals.

El Sr. SECRETARI SEGON: «Llei que prorroga fins al 30 de juny de 1984 l'autorització atorgada a Ferrocarrils de la Generalitat per l'article 12 de la Llei 18/83, del 14 de juliol. La Llei 18/1983, del 14 de juliol, autoritzà Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya a concertar operacions de crèdit a l'interior i a l'exterior o a emetre emprèstits en forma de deute fins a un import de 9.000 milions de pessetes destinats a finançar la segona fase de renovació de material mòbil. Aquesta Llei preveu, d'altra banda, l'aval de la Generalitat de Catalunya per a aquestes operacions. Posteriorment, en la Llei 20/1983, del 2 d'agost, el Pressupost de la Generalitat de Catalunya i de les seves Entitats Autònomes per al 1983, en l'article 9.1, apartat e), quedà també reflectida l'autorització a la Generalitat per a avalar les operacions de crèdit a concertar per Ferrocarrils de la Generalitat fins a un import de 9.000 milions de pessetes.

»La Llei 18/1983, del 14 de juliol, en l'article 2, punts 2 i 3, autoritzà també l'aval de la Generalitat al Ferrocarril Metropolità de Barcelona, SA, entre parèntesis SPM, fins a un import de 1.500 milions de pessetes, i a Transports de Barcelona, entre parèntesis SPM, fins a un import de 1.400 milions de pes-

setes, en operacions de crèdit per a finançar inversions de renovació de material mòbil. Aquestes mateixes autoritzacions van quedar reflectides en la Llei 20/1983, del 2 d'agost, en l'article 9, punt 1, apartats e) i f), primer i segon.

»Atesa la complexitat de les operacions, les empreses han demanat un període ampli per a poder negociar les operacions comercials i financeres, i també que les operacions a avalar per la Generalitat no es limitin a finançar material mòbil, sinó que financin inversions en general.

»Part Dispositiva. Article primer. Es prorroga fins al 30 de juny de 1984 l'autorització atorgada a Ferrocarrils de la Generalitat per l'article 1 de la Llei 18/1983, del 14 de juliol. Les dotacions i els recursos derivats d'aquesta prorrroga s'han de consignar en els pressupostos corresponents de Ferrocarrils de la Generalitat. La finalitat de l'autorització atorgada per aquest article 1 de la Llei 18/1983 es fa extensiva també a obres d'infraestructura i de superestructura.

»Es prorroga fins al 30 de juny de 1984 l'autorització donada a la Generalitat de Catalunya per avalar en forma solidària les operacions de crèdit que concertin les entitats a què es refereixen els punts 1, 2 i 3 de l'article 2 de la Llei 18/1983, i l'apartat e), i en els números primer i segon de l'apartat f) del punt 1 de l'article 9 de la Llei 20/1983, de 2 d'agost, pels imports que figuren en les esmentades disposicions.

»Article tercer. Les operacions de crèdit que concertin Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, Transports de Barcelona, SA, entre parèntesis SPM, i Ferrocarril Metropolità de Barcelona, SA, entre parèntesis SPM, amb l'aval de la Generalitat podran ser utilitzades per a finançar inversions de renovació de material mòbil, infraestructura, superestructura, tallers i informàtica.

»Disposició Final. Aquesta llei entrarà en vigor el dia que serà publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. »

El Sr. PRESIDENT: Bé, senyores i senyors Diputats, anem a passar a votació el text que acaba d'ésser llegit.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, part dispositiva, Preàmbul, títol, etcètera, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Llei prorrogant l'autorització atorgada a Ferrocarrils de la Generalitat ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Algun Grup parlamentari desitja explicar el seu vot? (Pausa.) No hi ha explicacions de vot.

Projecte de Llei de suplement de crèdit per atendre els traspassos de serveis penitenciaris

Bé, en aquest cas, tenint en compte el llarg que és l'ordre del dia, podríem també entrar en el punt següent de l'ordre del dia, Discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de suplement de crèdit per atendre els traspassos en matèria

de serveis penitenciaris. En aquest Dictamen, en què hi ha només un article únic i dues Disposicions Finals, no hi ha cap esmena mantinguda.

És que el Govern desitja presentar el Projecte? (Pausa.) El Govern desisteix de presentar el Projecte. La Comissió no fa tampoc cap presentació del Dictamen? (Pausa.) Aleshores podem passar, no havent-hi cap esmena, podem passar directament a votació el text del Dictamen, és a dir, l'article únic, les dues Disposicions Finals, el Preàmbul i el títol de la Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta Llei de suplement de crèdit per atendre els traspassos en matèria de serveis penitenciaris, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Llei ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Modificació de l'ordre del dia

Bé, ara, senyores i senyors Diputats... Hi ha explicacions de vot? Suposo que no. Ara, senyors Diputats, ens vindria el punt 8 de l'ordre del dia, que és designació d'un membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Però, òbviament, no hi ha quòrum suficient per fer aquesta designació, de manera que els proposo d'alterar l'ordre del dia i passar aquest punt després de les tres preses de consideració, que són els punts 9, 10 i 11. Ningú no hi té cap objecció? (El senyor Subirà demana per parlar.) Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (de l'escó estant): Senyor President, penso que potser seria preferible fixar una hora per a aquesta votació, i em permetria suggerir les onze del matí de demà. Llavors, si hi ha hagut dues preses en consideració, es pot fer aquesta votació, i després la tercera. Crec que fixar l'hora és important.

El Sr. PRESIDENT: Hauríem de, més que... Fins ara, no sembla que el nostre Reglament permeti interrompre un punt de l'ordre del dia per passar a una altra qüestió, no? De manera que, en tot cas, el que podríem fer seria, per comptes de passar el punt 8 darrere del 9, 10 i 11, com jo proposava, passar-lo darrere del punt 9, per exemple, perquè és una presa en consideració en què hi intervenen tots els Grups... Bé, aleshores, modifiquem l'ordre del dia en el sentit de posposar aquest punt número 8, i la votació tindrà lloc quan s'hagi acabat el punt número 9 o quan s'hagin acabat els punts número 9 i número 10, o, com sigui, en una hora al més pròxima possible a les onze del matí...

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: D'acord, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: De manera, doncs, que la votació pel punt 8 tindrà lloc a una hora, la més pròxima possible de les onze del matí, un cop s'hagi acabat el punt 9 de l'ordre del dia o, eventualment, el punt 10, el 9 i 10... I si s'acaba que no ens dóna temps, eventualment suspendriem la sessió.

Ens aturarem aquí per avui. La sessió continuarà demà al matí a les deu.

Se suspèn la sessió.

(És un quart i onze minuts de nou del vespre.)

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

TAPES I REL·LIGADURA DE LES COL·LECCIONS DEL BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA CORRESPONENTS ALS ANYS 1980, 1981, 1982 i 1983

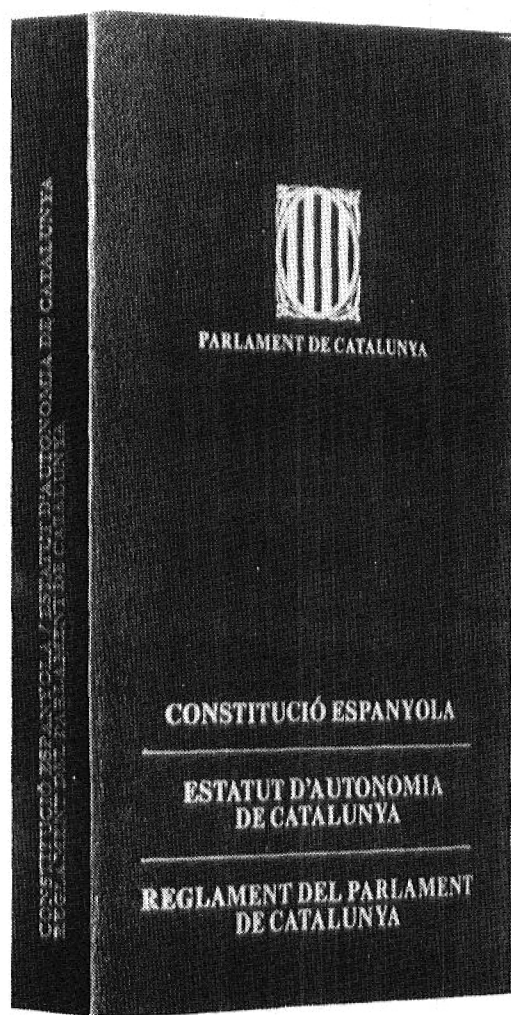
Es fa avinent als Srs. subscriptors de les publicacions oficials del Parlament que poden adquirir les tapes per a rel·ligar les col·leccions corresponents a l'any 1983, i també les del 1980, 1981 i 1982 al preu de 300,- pessetes cadascuna.

Així mateix, el Servei de Publicacions del Parlament es farà càrrec de la rel·ligadura de les col·leccions que se li confiïn, al preu de 500,- pessetes cada volum.

Les tapes són folrades en guàflex i estampades en or al pla i al llom.

La rel·ligadura és cosida en fil, amb llom rodó i capçades.

Les col·leccions completes per a la rel·ligadura poden ésser dipositades al magatzem de distribució del Servei de Publicacions, al Palau del Parlament, de 9 a 14 i de 16 a 19 hores, de dilluns a divendres.

Publicacions del Parlament de Catalunya

CONSTITUCIÓ ESPANYOLA

**ESTATUT D'AUTONOMIA DE
CATALUNYA**

**REGLAMENT DEL
PARLAMENT DE
CATALUNYA**

Edició dels textos oficials, amb índexs temàtics i sistemàtics, preparada pels lletrats del Parlament de Catalunya.

Format 88 x 152 mm.

Preu de venda: 600 pessetes.

Comandes: Publicacions del Parlament, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona -3.

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom .....

carrer ..... num. ....

telèfon ..... població .....

districte postal .....

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia .....de..... de.....

fins al 31 de desembre de 198 .....

Amb aquesta finalitat, i amb data ..... de..... de 198 ..... envia

per ..... núm. .... la quantitat de ..... pessetes
(gir / taló al portador)

..... de .....de 198 .....

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3